

นักการเมืองถิ่นจังหวัดปทุมธานี

รองศาสตราจารย์พรชัย เทพปัญญา

สถาบันพระปกเกล้า
กรกฎาคม 2549

นักการเมืองถิ่นจังหวัดปทุมธานี

โดย รองศาสตราจารย์พรชัย เทพปัญญา

สถาบันพระปกเกล้า

สงวนลิขสิทธิ์ © 2549

ISBN 974-449-264-3

พิมพ์ครั้งที่ 1 กรกฎาคม 2549

จำนวน 1,000 เล่ม

ราคา 155 บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

Nation : Library of Thailand Cataloging in Publication Data

สถาบันพระปกเกล้า

นักการเมืองถิ่นจังหวัดปทุมธานี_กรุงเทพฯ : สถาบัน, 2549. 158 หน้า

1. นักการเมือง. 2. ไทย_การเมืองและการปกครอง

324.2092

ISBN 974-449-264-3

ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์นรรนดิ เศรษฐบุตร

รองศาสตราจารย์ ดร.นิยม รัฐอมฤต

ดร.ถวิลวดี บุรีกุล

รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ

ผู้แต่ง

รองศาสตราจารย์พรชัย เทพปัญญา

จัดพิมพ์โดย

สถาบันพระปกเกล้า

47/101 อาคารศูนย์สัมมนา 3 ชั้น 5 ในบริเวณสถาบันพัฒนาข้าราชการ

พลเรือน หมู่ 4 ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000

โทรศัพท์ 0-2527-7830-9 <http://www.kpi.ac.th>

พิมพ์ที่

นครปฐมการพิมพ์

คำนำ

การศึกษาการเมืองการปกครองของไทยที่ผ่านมาคงมีอาจปฏิเสศได้ว่ายังมุ่งเน้นไปที่การเมืองระดับชาติเป็นส่วนใหญ่อสถาบันพระปกเกล้า โดยสำนักวิจัยและพัฒนาจึงได้ริเริ่มและดำเนินการโครงการวิจัยสำรวจเพื่อประมวลข้อมูลนักการเมืองถิ่นชั้นเพื่อเติมเต็มสิ่งที่ขาดหายไปของภาคการเมืองที่มีการศึกษากันอยู่ก็คือสิ่งที่เรียกว่า “การเมืองถิ่น” หรือ การเมืองในจังหวัดต่าง ๆ เป็นการศึกษารื่องราวของการเมืองที่เกิดขึ้นในอาณาบริเวณของท้องถิ่นที่เป็นจังหวัดต่างๆ ในประเทศไทยอันเป็นปรากฏการณ์ที่เป็นภาพคู่ขนานไปกับการเมืองระดับชาติอีกระนาบหนึ่ง

หนังสือ “นักการเมืองถิ่นจังหวัดปทุมธานี” เป็นผลผลิตชิ้นหนึ่งของโครงการดังกล่าว ซึ่งทางสถาบันพระปกเกล้าต้องขอขอบคุณรองศาสตราจารย์พรชัย เทพปัญญา ในการทำวิจัยจนได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ของการเมืองถิ่นจังหวัดปทุมธานี หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้จะช่วยเติมเต็มเรื่องราวทางการเมืองในส่วนที่ยังขาดอยู่ และหวังว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ในการช่วยทำความเข้าใจปรากฏการณ์ทางการเมืองไทยในระดับจังหวัดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น รวมทั้งจะเป็นแรงกระตุ้นให้มีการศึกษาวิจัยการเมืองการปกครองไทยเพิ่มเติมต่อไป

ดร.พรชัย เทพปัญญา

รองศาสตราจารย์นรนิติ เศรษฐบุตร

เลขาธิการสถาบันพระปกเกล้า

บทคัดย่อ

จากการศึกษาเรื่องนักรการเมืองถิ่นในจังหวัดปทุมธานีพบว่า

1. นักรการเมืองถิ่นส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาทางการศึกษาที่ดี มีสถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมที่เอื้ออำนวยต่อการเป็นนักรการเมือง
2. นักรการเมืองถิ่นส่วนใหญ่ในจังหวัดจะอยู่ในกลุ่มของตระกูลหาญสวัสดิ์ นอกนั้นจะได้รับเลือกตั้งเฉพาะชื่อเสียงของตนเอง
3. ความสัมพันธ์ระหว่างนักรการเมืองถิ่นภายในจังหวัดปทุมธานีมีน้อย
4. การหาเสียงของนักรการเมืองถิ่นในจังหวัดปทุมธานีในปัจจุบันมีความสำคัญกับพรรคการเมืองและนโยบายของพรรค
5. กลุ่มผลประโยชน์ทางธุรกิจมีความสัมพันธ์น้อยกับผู้แทนราษฎร
6. การรวมตัวของกลุ่มตระกูลหาญสวัสดิ์ กับพรรคไทยรักไทย ถือว่าการรวมกันระหว่างอิทธิพลท้องถิ่นกับอิทธิพลระดับชาติ

The Abstract

With reference to the study on Pathumthani local politician revealed:

1. Most of local politicians are well educated, Background with the good economic and social status in nomination for being politician.

2. Most of local politicians in the province are in the “Hansawasdi” faction, but the rest are elected by individual reputations.

3. Relationship amongst these local politicians with in Pathumthani province is scarcely founded.

4. At present, local Politicians vote canvassing in Pathumthani as significance to the party And its policies.

5. Business interest groups have scarcely related to the members of parliament (member of lower house)

6. Regarding the unification of the “Hansawasdi” faction and Thairakthai party caused a merger between local elite and national elite.

สารบัญ

หน้า

คำนำ

บทคัดย่อภาษาไทย

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ: การศึกษา “การเมืองถิ่น” และ “นักการเมืองถิ่น” จังหวัดปทุมธานี	1
เกริ่นนำ	1
การศึกษาเกี่ยวกับ “การเมืองถิ่น” และ “นักการเมืองถิ่น” ของจังหวัดปทุมธานี	2
บทที่ 2 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	5
ทฤษฎีว่าด้วยชนชั้นนำ	5
บทที่ 3 รายงานผลการศึกษา	15
ความเป็นมาของจังหวัดปทุมธานี	15
นักการเมืองถิ่นในจังหวัดปทุมธานี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2476-ปัจจุบัน	20
สรุปการเมืองในจังหวัดปทุมธานี	28
นักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดปทุมธานี	34

บรรณานุกรม	57
ภาคผนวก	59
ก ตารางรายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2476-2548 จังหวัดปทุมธานี	61
ข แผนที่จังหวัดปทุมธานี	65
ค ถอดเทปคำสัมภาษณ์สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปทุมธานีตั้งแต่อดีตและปัจจุบัน	67
ง รูปภาพการสัมภาษณ์สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปทุมธานีตั้งแต่อดีตและปัจจุบัน	141
ประวัติผู้เขียน	147

บทที่ 1

บทนำ: การศึกษา “การเมืองถิ่น” และ “นักการเมืองถิ่น” จังหวัดปทุมธานี

เกริ่นนำ

การเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2475 ได้สร้างระบบการเมืองแบบที่ประชาชนเลือกผู้แทนของตนเข้าไปทำหน้าที่กำหนดนโยบายสาธารณะแทนตน ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่ผ่านมาในระดับชาติ ประเทศไทย จัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อมรวม 20 ครั้ง มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาทางอ้อม 1 ครั้ง ในปี พ.ศ. 2489 และมีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาโดยตรงครั้งแรก ไปเมื่อวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2543 ขณะที่ในระดับท้องถิ่นก็ได้จัดให้มีการเลือกตั้งตัวแทนเพื่อทำหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในหลายรูปแบบซึ่งมีการพัฒนาขึ้นตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม คงมีอาจปฏิเสธได้ว่าการศึกษากการเมือง การปกครองไทยที่ผ่านมายังมุ่งเน้นไปที่การเมืองระดับชาติเป็นส่วนใหญ่ สิ่งที่ขาดหายไปของภาคการเมืองที่ศึกษากันอยู่ก็คือสิ่งที่เรียกว่า “การเมืองถิ่น” ที่เป็นการศึกษาเรื่องราวของการเมืองที่เกิดขึ้นในอาณาบริเวณของท้องถิ่นที่เป็นจังหวัดต่างๆ ในประเทศไทย ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ ที่เป็นภาพคู่ขนานไปกับการเมืองระดับชาติ

อีกกระนาบหนึ่ง เพราะในขณะที่เวทีการเมือง ณ ศูนย์กลางของประเทศกำลังเข้มข้นด้วยการชิงไหวชิงพริบของนักการเมืองในสภาและพรรคการเมืองต่างๆ อีกด้านหนึ่งในพื้นที่จังหวัด บรรดาสมัชชาพรรคพวก และผู้สนับสนุนทั้งหลายก็กำลังดำเนินกิจกรรมเพื่อรักษาฐานเสียงในพื้นที่ด้วยเช่นกัน และทันทีที่ภารกิจที่ส่วนกลางสิ้นสุดลง การลงพื้นที่พบปะประชาชนตามสถานที่ และงานบุญงานประเพณีต่าง ๆ เป็นสิ่งที่นักการเมืองผู้หวังชัยชนะในการเลือกตั้งมีอาจขาดตกบกพร่องได้

ภาพต่างๆ ที่เกิดขึ้นในจังหวัดนี้ได้สะท้อนให้เห็นถึงหลายสิ่งหลายอย่างของการเมืองไทย ที่ดำเนินมาต่อเนื่องยาวนาน ในแง่มุมที่อาจถูกมองข้ามไปในการศึกษาการเมืองระดับชาติ “การเมืองถิ่น” และ “นักการเมืองถิ่น” จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจทำการศึกษามีขึ้นน้อยเพื่อเติมเต็มองค์ความรู้ที่ยังขาดหาย และหากนำสิ่งที่ได้ค้นพบนี้มาพิจารณาอย่างลึกซึ้งก็น่าจะทำให้สามารถเข้าใจการเมืองไทยได้ชัดเจนขึ้นในมุมมองที่แตกต่างจากการมองแบบเดิม ๆ

การศึกษาเกี่ยวกับ “การเมืองถิ่น” และ “นักการเมืองถิ่น” ของจังหวัดปทุมธานี

ด้วยเหตุผลดังกล่าวในข้างต้น ดังนั้น หนังสือ “นักการเมืองถิ่นจังหวัดปทุมธานี” นี้ จึงมุ่งเน้นทำการศึกษานักการเมืองที่เคยได้รับการเลือกตั้งในจังหวัดปทุมธานี เพื่อให้ทราบถึงเครือข่ายและความสัมพันธ์ของนักการเมืองในจังหวัดปทุมธานีว่าในแต่ละช่วงแต่ละยุคเป็นอย่างไร มีบทบาทและความสัมพันธ์ของกลุ่มผลประโยชน์

และกลุ่มที่ไม่เป็นทางการ เช่น ครอบครัว วงศาคณาญาติ ฯลฯ ที่มีส่วนในการสนับสนุนทางการเมืองในจังหวัดหรือไม่ อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์ระหว่างพรรคการเมืองกับนักการเมืองในจังหวัดเป็นอย่างไรและวิธีการหาเสียงในการเลือกตั้งของนักการเมืองในจังหวัดปทุมธานีตั้งแต่อดีตจนกระทั่งปัจจุบันนั้นมีรูปแบบและวิธีการอย่างไร ทั้งนี้ผู้แต่งจะทำการศึกษากองเมืองของนักการเมืองระดับชาติ ตั้งแต่การเลือกตั้งทั่วไปครั้งแรกจนถึงการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 ที่ผ่าน มาในจังหวัดที่ทำการศึกษา โดยให้ความสำคัญกับเครือข่าย และความสัมพันธ์ของนักการเมือง บทบาทของกลุ่มผลประโยชน์ และกลุ่มที่ไม่เป็นทางการต่าง ๆ บทบาทและความสัมพันธ์ของพรรคการเมืองกับนักการเมืองภายในจังหวัด ตลอดจนรูปแบบวิธีการ และกลวิธีต่าง ๆ ที่นักการเมืองใช้ในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้แต่งได้อาศัยการศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ได้แก่ หนังสือ งานวิจัย และวิทยานิพนธ์ รวมทั้งการสัมภาษณ์บุคคลที่สามารถให้ข้อมูล योगโยไปถึงนักการเมืองคนต่างๆในพื้นที่ได้ ในประเด็นที่ต้องการศึกษา

ผู้แต่งมีความคิดว่าหนังสือเล่มนี้น่าจะเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านเป็นอย่างมาก ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจถึงกลไกทางการเมืองในจังหวัดปทุมธานี ตั้งแต่มีการเลือกตั้งทั่วไปครั้งแรกจนถึงปัจจุบัน อีกทั้งได้ทราบว่าตั้งแต่การเลือกตั้งครั้งแรกเป็นต้นมา มีนักการเมืองคนใดในจังหวัดปทุมธานีได้รับการเลือกตั้งบ้าง และชัยชนะของนักการเมืองเหล่านี้มีสาเหตุและปัจจัยอะไรสนับสนุน รวมทั้งทำให้ทราบถึงความสำคัญของกลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มที่ไม่เป็นทางการ

เช่น ครอบครั้ว วงศาคณาญาติ ฯลฯ ที่มีต่อการเมืองท้องถิ่น ปทุมธานี ความสำคัญของพรรคการเมืองในการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัด รวมไปถึงรูปแบบ วิธีการ และ กลวิธีต่างๆ ที่นักการเมืองใช้ในการเลือกตั้ง นอกจากนี้ยังได้ ทราบข้อมูลเกี่ยวกับ “การเมืองถิ่น” และ “นักการเมืองถิ่น” สำหรับ เป็นองค์ความรู้ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทย ต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีว่าด้วยชนชั้นผู้นำ เป็นกรอบในการวิเคราะห์ ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ทฤษฎีว่าด้วยชนชั้นนำ (Elitist theory)

คำว่า Elitist ได้เริ่มใช้ครั้งแรกในประเทศฝรั่งเศสเมื่อ ศตวรรษที่ 17 ในการพรรณนาถึงสินค้าที่มีลักษณะพิเศษที่ดีเลิศ และต่อมาความหมายนี้ได้เปลี่ยนแปลงไป โดยหมายถึง กลุ่มสังคมที่มีอำนาจ เช่น กลุ่มทหาร หรือกลุ่มขุนนางชั้นสูง (Bottomor T. B., 1976) ในทัศนะของ Lasswell ชนชั้นนำก็คือ ผู้ที่ทรงอิทธิพลในการที่จะหาประโยชน์ หรือคุณค่าจากสังคมให้ได้มากที่สุด โดยเขาได้จำแนกลักษณะของคุณค่าออกเป็นตำแหน่ง (deference) รายได้ (income) และสวัสดิภาพ (safety) (Lasswell D. H., 1968) นอกจากนี้ Lasswell ยังได้กล่าวต่อไปอีกว่ามันเป็นสิ่งที่เป็นสากลที่ทุกสังคม ย่อมมีการแบ่งคนออกเป็นสองชนชั้นคือ (elite) และมวลชน (mass) ผู้ที่อยู่ภายใต้การปกครองของชนชั้นนำ (Lasswell D. H., 1959)

Mosca นักรัฐศาสตร์ชาวอิตาลีได้เสริมความคิดของ Lasswell ไว้ว่าในทุกสังคมจากสังคมที่ด้อยพัฒนา หรือที่กำลังพัฒนาไปสู่ความศิวิไลจนถึงสังคมที่ก้าวหน้า และพัฒนาแล้ว จะมีการแบ่ง

ชนชั้นออกเป็น 2 ชั้น ชั้น กล่าวคือชนชั้นผู้นำ (ผู้ปกครอง) และชนชั้นผู้อยู่ใต้ปกครอง (มวลชน) ชนชั้นผู้นำจะเป็นกลุ่มบุคคลผู้มีจำนวนน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนประชาชนภายในสังคม แต่คนส่วนน้อยเหล่านี้จะเป็นผู้ทรงอำนาจและผูกขาดการใช้อำนาจเพื่อประโยชน์ของตนทั้งสิ้น สำหรับชนชั้นผู้อยู่ใต้ปกครอง ถึงแม้จะมีจำนวนมากในสังคม แต่ถูกควบคุมโดยคนจำนวนน้อย เพราะคนจำนวนน้อยเหล่านี้ สามารถที่จะจัดองค์กรได้อย่างเข้มแข็งมีประสิทธิภาพ และมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน

Pareto ได้อธิบายถึงความหมายของชนชั้นนำไปสองความหมายด้วยกัน กล่าวคือ ในความหมายแรก เขาได้เน้นถึงใครก็ตามที่ประสบความสำเร็จในชีวิตเกี่ยวกับหน้าที่การงานอย่างสูง ในความหมายที่สอง เขาได้เน้นถึงการแบ่งบุคคลภายในสังคมออกเป็นสองระดับด้วยกันคือ ในระดับต่ำ ได้แก่พวกที่ไม่ได้เป็นชนชั้นนำ (non-elite) และในระดับที่สูงกว่า ได้แก่ชนชั้นนำผู้ที่มีบทบาทในการปกครอง (governing elite) กับชนชั้นผู้นำ ผู้ซึ่งไม่มีบทบาทในการปกครอง (non-governing elite)

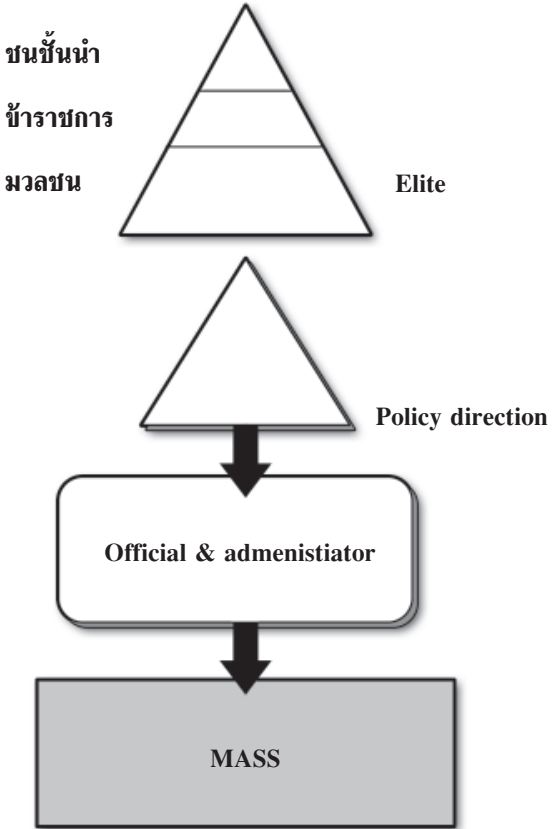
ในทฤษฎีมาร์กซิสต์ก็ได้มีการแบ่งสังคมออกเป็นสองชนชั้นด้วยกันคือ ชนชั้นปกครอง (ruling class) และผู้อยู่ใต้ปกครอง (subject class) ชนชั้นปกครองจะเป็นผู้ควบคุมปัจจัยผลิตในทางเศรษฐกิจสิ่งที่แตกต่างระหว่างทฤษฎีมาร์กซิสต์และทฤษฎีชนชั้นผู้นำ อยู่ตรงที่ว่า ทฤษฎีชนชั้นผู้นำจะเน้นถึงการหมุนเวียนของชนชั้นผู้นำ (circulation of elites) ถึงแม้จะมีการปฏิวัติเปลี่ยนแปลงผู้ปกครองโดยกลุ่มบุคคลภายในสังคม แต่ในที่สุดกลุ่มบุคคล

ผู้ที่ทำการปฏิวัตินั้นก็กลายเป็นชนชั้นนำชุดใหม่โดยปริยายสำหรับ
ทฤษฎีมาร์กซิสต์ เมื่อมีการปฏิวัติโดยมวลชนเกิดขึ้นจะเป็นจุดจบ
ของชนชั้นผู้นำ และจะนำไปสู่เสรีภาพอันแท้จริง ที่ปราศจาก
ผู้ปกครอง

สรุปจากคำอธิบายของหลายสำนักจะเห็นว่าชนชั้นผู้นำก็คือ
ผู้ที่มีอำนาจในการปกครอง ในการที่จะชี้ชะตาบุคคลที่อยู่ภายใต้
การปกครอง ให้เป็นไปตามครรลองที่พวกเขาต้องการ เครื่องมือที่
สำคัญในการช่วยสร้างฐานอำนาจให้เข้มแข็งได้แก่ สถานะทาง
เศรษฐกิจที่มั่นคง และความสามารถที่ควบคุมปัจจัยการผลิตไว้ได้
นอกจากนี้ยังมีสิ่งกำหนดอื่น ๆ อีกที่ทำให้ชนชั้นผู้นำมีอำนาจเหนือ
บุคคลอื่น ๆ ภายในสังคม สภาวะผู้นำ การศึกษา ฯลฯ

ดังนั้น เมื่อเรามองโครงสร้างของสังคม ในแนวความคิด
ของทฤษฎีชนชั้นนำ จะเห็นได้ว่า ลักษณะโครงสร้างของสังคมใน
แนวความคิดของทฤษฎีชนชั้นนำ จะเห็นได้ว่าลักษณะโครงสร้าง
ของสังคมจะมีรูปร่างเป็นปิรามิด โดยมีชนชั้นผู้นำซึ่งมีจำนวนน้อย
อยู่บนยอดของปิรามิด ข้าราชการจะเป็นผู้ที่รับใช้ชนชั้นผู้นำเหล่านั้น
และมีมวลชนเป็นฐานของปิรามิดซึ่งไม่มีบทบาทมากมายอะไรนัก
ในสังคม

แผนภาพ 1 โครงสร้างของสังคมในแนวคิดทฤษฎีชนชั้นผู้นำ

แนวความคิดของทฤษฎีชนชั้นนำ

1. ยอมรับการแบ่งสังคมออกเป็นสองชนชั้น คือ ผู้ที่ปกครอง และผู้ที่อยู่ใต้ปกครอง

2. ผู้ปกครองจะเป็นผู้ที่ครอบครองเศรษฐกิจส่วนใหญ่ ภายในสังคม

3. ทฤษฎีชนชั้นผู้นำยอมรับแนวความคิดที่จะเปิดโอกาสให้พวกมวลชนได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในระบบการเมือง ในสถานะของผู้ปกครองเช่นกัน แต่เงื่อนไขอันนี้เกิดมาจากสภาวะจำยอมของผู้ปกครองเองกลัวที่จะเกิดการปฏิวัติโดยมวลชน แต่อย่างไรก็ตามลักษณะการเปลี่ยนแปลงของพวกมวลชนที่จะเข้าไปสู่ศูนย์กลางของอำนาจนั้นจะเป็นไปในลักษณะที่ค่อยเป็นค่อยไป มากกว่าการเปลี่ยนแปลงโดยการปฏิวัติ (Pareto V., อ้างถึงใน Bottmor, 1976) Pareto ได้พูดถึงการหมุนเวียนของชนชั้น ผู้นำ (the circulation of elite) ไว้ 3 ประการด้วยกัน ในประการแรก เป็นการหมุนเวียนในเฉพาะกลุ่มของพวกชนชั้นนำด้วยกัน ในแต่ละประเภท สำหรับการจำแนกประเภทของกลุ่มชนชั้นผู้นำที่สำคัญนั้น นักสังคมวิทยา Mill C. Wright ได้จำแนกออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ ได้แก่ ข้าราชการ (government bureaucracies) ผู้บัญชาการทหาร (military commanders) และกลุ่มเศรษฐกิจ (economic elite) (Mill C. Wright, 1956) สำหรับ Bottmor ได้แบ่งชนชั้นผู้นำภายในสังคมได้ 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มปัญญาชน (intellectuals) กลุ่มผู้จัดการของอุตสาหกรรม (manager of industry) และกลุ่มข้าราชการชั้นสูง (high government officials) ในประการที่ 2 เป็นการหมุนเวียนระหว่างชนชั้นนำกับมวลชน สำหรับการหมุนเวียนในประการนี้ สามารถ

เกิดขึ้นได้ด้วย 2 ลักษณะด้วยกันกล่าวคือ ในลักษณะแรกมวลชนได้เปลี่ยนสถานตัวเองไปเป็นชนชั้นนำ หรือในลักษณะที่ 2 ได้แก่ มวลชนได้รวมตัวกันขึ้นเพื่อที่จะตั้งกลุ่มชนชั้นผู้นำใหม่ขึ้น เพื่อต่อสู้กับชนชั้นผู้นำที่มีอำนาจอยู่ ในประการสุดท้ายการหมุนเวียนของชนชั้นผู้นำนั้นเป็นการหมุนเวียนระหว่างผลประโยชน์เดิมที่กำลังหมดลงไป กับผลประโยชน์ใหม่ที่เข้ามาแทนที่ (Pareto V. อ้างถึงใน Bottomor, 1976)

4. ทฤษฎีชนชั้นผู้นำเน้นถึงการมีฉันทานุมัติ (consensus) ร่วมกันเกี่ยวกับกฎเกณฑ์เบื้องต้นของสังคมเพื่อการอยู่รอดของระบบ ดังตัวอย่างเช่น ในสหรัฐอเมริกา ความเชื่อร่วมกันของพวกชนชั้นผู้นำ ได้แก่ รัฐบาลที่มีอำนาจจำกัด (limited government) การเลือกตั้งสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล การเคารพในทรัพย์สินส่วนบุคคล สำหรับความขัดแย้งหรือการแข่งขันระหว่างกลุ่มชนชั้นผู้นำอาจจะเกิดขึ้นได้ แต่จะมีลักษณะในทางที่ค่อนข้างจำกัด

5. นโยบายสาธารณะ (public policy) จะไม่สะท้อนถึงความต้องการของมวลชน แต่จะแสดงให้เห็นถึงความต้องการของพวกตนถึงแม้ในบางครั้ง จะมีการเปลี่ยนแปลงในนโยบายสาธารณะ แต่การเปลี่ยนแปลงนั้นเกิดขึ้นเพราะพวกชนชั้นผู้นำ ต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงค่านิยมของตนมิใช่เพราะเพื่อประชาชน ดังนั้นนโยบายสาธารณะจึงมีลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างช้า ๆ และมีขั้นตอน แต่อย่างไรก็ตามก็ไม่ได้หมายความว่า พวกชนชั้นผู้นำอาจจะสนองตอบความต้องการของประชาชนบ้าง ถ้าเป็นไปเพื่อการรักษาสถานะของตน (Dye R. T. and Zeigler L. H., 1972)

ประเภทของชนชั้นผู้นำ

ทฤษฎีชนชั้นผู้นำ ยังสามารถที่จะจำแนกได้เป็น 2 รูปแบบด้วยกันกล่าวคือ The single elite model และ The plural elite model สำหรับในรูปแบบแรก จะเน้นถึงอำนาจอยู่ในมือของคนกลุ่มน้อยเพียงสองสามกลุ่ม โดยปกติแล้วจะเป็นการร่วมมือกันระหว่างกลุ่มพ่อค้า นักธุรกิจ กลุ่มนายทหาร และข้าราชการ ในรูปแบบที่สองจะเน้นถึงการกระจายอำนาจระหว่างกลุ่มผู้นำหลาย ๆ กลุ่ม ซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ภายในสังคม นอกจากนั้นกลุ่มเหล่านี้จะแข่งขันกัน เพื่อที่จะอยู่ในอำนาจโดยจะใช้วิธีการในการเลือกตั้ง พรรคการเมือง หรือกลุ่มผลประโยชน์เป็นแนวทาง (Robert L., 1971) สิ่งที่เห็นแตกต่างได้ชัดของทั้งสองรูปแบบได้แก่ The single elite model จะจำกัดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบาย และการกำหนดนโยบายส่วนใหญ่มักจะตัดสินใจด้วยคนส่วนน้อย ส่วน The plural elite model จะเน้นถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน

Dye และ Zeigles ได้เปรียบเทียบรูปแบบทั้งสองจะเห็นได้ว่ามีลักษณะแตกต่าง ดังต่อไปนี้

The single elite model

1. อำนาจเกิดมาจากบทบาท หรือตำแหน่งที่ได้มา จากสถานภาพทางสังคม และทางเศรษฐกิจ ดังนั้นผู้ที่ทรงอำนาจมักจะเป็นผู้ที่มีตำแหน่งสำคัญในทางธุรกิจ การเงิน การทหาร หรือสถาบันการเมืองอื่น ๆ
2. อำนาจจะอยู่ในกลุ่มของชนชั้นผู้นำตลอดเวลา ถึงแม้จะมี

การเลือกตั้ง แต่อำนาจทั้งหลายก็คงยังอยู่ในมือของกลุ่มเดิม
อย่างเช่นเคยไม่เปลี่ยนแปลง

3. การเปลี่ยนแปลงจากมวลชนไปเป็นชนชั้นผู้นำนั้น เกิดขึ้น
ได้ยาก นอกเสียจากว่ามวลชนที่จะยกฐานะของตนให้มี
ตำแหน่งสูงขึ้นภายในสังคม
4. สิ่งที่แตกต่างกันระหว่างชนชั้นผู้นำ กับมวลชน เกิดขึ้นจาก
พื้นฐานความสามารถ ที่จะควบคุมเศรษฐกิจภายในสังคม
ไว้ได้ เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าพ่อค้าหรือนักธุรกิจใหญ่ ๆ จะ
เป็นชนชั้นนำที่สำคัญ
5. ระบบการเมือง จะมีโครงสร้างคล้ายกับรูปปิรามิด กล่าวคือ
อำนาจจะมารวมอยู่ที่ยอดของปิรามิดเพียงจุดเดียว
6. มีความขัดแย้งระหว่างชนชั้นผู้นำด้วยกัน แต่ความขัดแย้ง
เหล่านี้ถูกจำกัดให้ลดน้อยลงด้วยแนวความคิดในการที่จะ
รักษาระบบไว้
7. มวลชนไม่สามารถที่จะมีอำนาจเหนือชนชั้นผู้นำได้ ถึงแม้
จะมีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง และเข้าร่วมในกิจกรรมการเมือง
ด้านอื่น ๆ

Plural elite

1. อำนาจจะถูกกระจายไประหว่างกลุ่มหลายกลุ่มด้วยกัน
ภายในสังคมโดยไม่คำนึงถึงสถานะทางเศรษฐกิจ และสังคม
2. อำนาจจะเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และจะไม่อยู่ในมือ
ของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยถาวร

3. ความแตกต่างระหว่างชนชั้นผู้นำกับมวลชนเห็นได้ไม่ชัด เพราะฉะนั้นการหมุนเวียนที่จะเข้าไปสู่อำนาจของมวลชน จึงเป็นไปได้ง่าย
 4. ความแตกต่างระหว่างชนชั้นผู้นำกับมวลชนนั้น ขึ้นอยู่กับ ความสนใจของมวลชนในนโยบายเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ เพราะฉะนั้นการที่จะเข้าไปมีบทบาทในนโยบาย จึงไม่ จำเป็นจะต้องมีสถานะทางเศรษฐกิจที่ดี แต่อาจจะอาศัย ปัจจัยอื่น ๆ เช่น ทักษะในการเป็นผู้นำ ความสามารถในการ พุดจูงใจคน เป็นต้น
 5. อำนาจจะกระจายอยู่ในมือคนหลาย ๆ กลุ่ม โดยแต่ละ กลุ่มจะมีอำนาจเฉพาะเรื่อง และจะไม่มีกลุ่มใดจะผูกขาด อำนาจทั้งหมดไว้ได้
 6. มีการแข่งขันกันระหว่างกลุ่มของชนชั้นผู้นำด้วยกัน โดย เชื้อถือนโยบายความคิดในการปกครองระบอบประชาธิปไตย มวลชนสามารถที่จะควบคุมชนชั้นผู้นำได้ด้วยระบบเลือกตั้ง เพราะเนื่องจากมีการแข่งขันกันระหว่างกลุ่มชนชั้นผู้นำด้วยกัน
- (Robert L. L. and Ira S., 1971)

บทที่ 3

รายงานผลการศึกษา

ความเป็นมาของจังหวัดปทุมธานี

เดิมจังหวัดปทุมธานีเป็นถิ่นฐานบ้านเมืองแล้วไม่น้อยกว่า 300 ปี นับตั้งแต่รัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช แห่งกรุงศรีอยุธยา คือ เมื่อ พ.ศ. 2202 มังนันทมิตรได้กวาดต้อนครอบครัวมอญ เมืองเมาะตะมะ อพยพหนีภัยจากศึกพม่า เข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภารสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกรุงธนบุรีที่ศรีอยุธยา ซึ่งสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ครอบครัวมอญเหล่านั้น ไปตั้งบ้านเรือนอยู่ที่บ้านสามโคก จากนั้นมาชุมชนสามโคกได้พัฒนามากขึ้นเป็นลำดับ ต่อมาในแผ่นดินสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชแห่งกรุงธนบุรี ชาวมอญได้อพยพหนีพม่าเข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภารอีกเป็นครั้งที่ 2 สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ อนุญาตให้ตั้งบ้านเรือนที่บ้านสามโคก และครั้งสุดท้ายในรัชกาลสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ได้มีการอพยพชาวมอญครั้งใหญ่จากเมืองเมาะตะมะ เข้ามาสู่ประเทศไทยเรียกว่า “มอญใหญ่” พระองค์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ชาวมอญบางส่วนตั้งบ้านเรือนอยู่ที่บ้านสามโคก อีกเช่นเดียวกัน ฉะนั้นจากชุมชนขนาดเล็ก “บ้านสามโคก” จึงกลายเป็น “เมืองสามโคก” ในกาลต่อมา

พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ทรงเอาพระทัยใส่ดูแล ทำนุบำรุงชาวมอญเมืองสามโคกมิได้ขาด ครั้งเมื่อเดือน 11 พ.ศ. 2358 ได้เสด็จประพาสออกเยี่ยมพสกนิกรที่เมืองสามโคก และประทับที่พลับพลาริมแม่น้ำเจ้าพระยา ฝั่งซ้ายเยื้องเมืองสามโคก ยังความปลาบปลื้มใจให้แก่ชาวมอญเป็นล้นพ้น จึงได้พากันหลังไหลนำดอกบัวขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเป็นราชสักการะอยู่เป็นเนืองนิจ ยังความซาบซึ้งในพระราชหฤทัยเป็นที่ยิ่ง จึงบันดาลพระราชหฤทัยให้พระราชทานนามเมืองสามโคกเสียใหม่ว่า “เมืองปทุมธานี” ซึ่งวันนั้นตรงกับวันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2358 ด้วยพระมหากษัตริย์คุณดังกล่าวชื่อเมืองปทุมธานี จึงได้กำเนิดนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ในปี พ.ศ. 2461 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ใช้คำว่า “จังหวัด” แทน “เมือง” และให้เปลี่ยนการเขียนชื่อจังหวัดใหม่จาก “ประทุมธานี” เป็น “ปทุมธานี” ต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ยุบจังหวัดธัญบุรีขึ้นกับจังหวัดปทุมธานี เมื่อ พ.ศ. 2475 จังหวัดปทุมธานีจึงได้แบ่งการปกครองเป็น 7 อำเภอ ดังที่เป็นเช่นปัจจุบันนี้

นับตั้งแต่สมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ได้พระราชทานนามเมืองประทุมธานีเป็นต้นมา จังหวัดปทุมธานีก็เจริญรุ่งเรืองขึ้นเป็นลำดับ เป็นจังหวัดที่อุดมสมบูรณ์ มีศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์อื่น ๆ เป็นของตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่ชาวปทุมธานีภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง และเป็นจังหวัดในเขตปริมณฑลที่มีความเจริญรุ่งเรืองมากยิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต

ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดปทุมธานีตั้งอยู่ในภาคกลางประมาณเส้นรุ้งที่ 14 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 100 องศาตะวันออก อยู่เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง 2.30 เมตร มีเนื้อที่ประมาณ 1,525,856 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 953,660 ไร่ ห่างจากกรุงเทพมหานครไปทางทิศเหนือ ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 (ถนนพหลโยธิน) เป็นระยะทางประมาณ 27.38 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง คือ

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอบางไทร, อำเภอบางปะอิน และอำเภอมั่นขวัญน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อำเภอหนองแค และอำเภอวิหารแดง จังหวัดสระบุรี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก และอำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม และอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี

ทิศใต้ ติดต่อกับเขตหนองจอก เขตคลองสามวา เขตสายไหม เขตบางเขน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร และอำเภอปากเกร็ด อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดเป็นที่ราบลุ่มริมสองฝั่งแม่น้ำโดย

มีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านใจกลางจังหวัดในเขตอำเภอเมือง ปทุมธานี และอำเภอสามโคก ทำให้พื้นที่จังหวัดปทุมธานีแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ฝั่งตะวันตกของจังหวัดหรือบนฝั่งขวาของแม่น้ำเจ้าพระยา ได้แก่ พื้นที่อำเภอลาดหลุมแก้วกับพื้นที่บางส่วนของอำเภอเมือง และอำเภอสามโคก กับฝั่งตะวันออกของจังหวัด หรือบนฝั่งซ้ายของแม่น้ำเจ้าพระยา ได้แก่ พื้นที่อำเภอเมืองบางส่วน อำเภอธัญบุรี อำเภอคลองหลวง อำเภอหนองเสือ อำเภอลำลูกกา และบางส่วนของอำเภอสามโคก

โดยปกติระดับน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยาในฤดูฝนจะเพิ่มสูงขึ้นเฉลี่ยประมาณ 50 เซนติเมตร ซึ่งทำให้ภาวะน้ำท่วมในบริเวณริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นบริเวณกว้าง และก่อให้เกิดปัญหาอุทกภัยในพื้นที่ฝั่งขวาของแม่น้ำเจ้าพระยา สำหรับพื้นที่ทางฝั่งซ้ายของแม่น้ำเจ้าพระยานั้นเนื่องจากประกอบด้วยคลองซอยเป็นคลองชลประทานจำนวนมาก สามารถควบคุมจำนวนปริมาณน้ำได้ ทำให้ปัญหาอุทกภัยมีน้อยกว่า

การแบ่งเขตการปกครอง

จังหวัดปทุมธานีแบ่งเขตการปกครองส่วนภูมิภาคออกเป็น 7 อำเภอ 60 ตำบล 529 หมู่บ้าน การปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาล 13 แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล 52 แห่ง

ตาราง 1 การแบ่งเขตการปกครอง

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ระยะห่าง จาก จังหวัด ถึงอำเภอ (ก.ม.)	จำนวน			
			เทศบาล		อบต.	ตำบล
			เมือง	ตำบล		
เมืองปทุมธานี	120.151	1	1	1	13	14
คลองหลวง	299.152	22	1	1	5	7
ธัญบุรี	112.124	26	1	2	1	6
หนองเสือ	413.632	45	-	1	7	7
ลาดหลุมแก้ว	183.12	15	-	1	7	7
ลำลูกกา	297.71	37	1	2	8	8
สามโคก	94.967	6	-	1	11	11
รวม	1,520.856	-	4	9	52	60

ที่มา: กลุ่มส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี สืบค้นเมื่อ 6 กันยายน 2548. จาก www.pathumthani.go.th/aaa5.htm

ประชากร

ณ สิ้นเดือนกันยายน พ.ศ. 2546 จังหวัดปทุมธานีมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 731,711 คน มีจำนวน 319,424 หลังคาเรือน เป็นชาย 354,818 คน เป็นหญิง 376,893 คน ความหนาแน่นของประชากรโดยเฉลี่ยทั้งจังหวัดเท่ากับ 497.53 คน ต่อพื้นที่ 1 ตารางกิโลเมตร

ตาราง 2 จำนวนประชากร

อำเภอ	จำนวนประชากร (คน)		
	ชาย	หญิง	รวม
เมืองปทุมธานี	70,976	75,975	146,941
สามโคก	22,650	23,610	46,206
ลาดหลุมแก้ว	22,668	23,105	45,773
ธัญบุรี	70,437	76,088	146,525
ลำลูกกา	77,656	82,433	160,089
คลองหลวง	66,824	71,871	138,695
หนองเสือ	23,607	23,811	47,418
รวม	354,818	376,893	731,711

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดปทุมธานี สืบค้นเมื่อ 6 กันยายน 2548.
จาก www.pathumthani.go.th/BBB5.htm

นักรการเมืองถิ่นในจังหวัดปทุมธานี ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2476-ปัจจุบัน

การเลือกตั้งครั้งแรกของการเมืองไทยหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองเริ่มต้นเมื่อมีการนำเอารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2475 มาใช้เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2475 ซึ่งวันที่ 10 ธันวาคมนี้ ถือว่าเป็นวันรัฐธรรมนูญมาจนถึงปัจจุบัน

จากรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ได้บัญญัติให้สภาผู้แทนราษฎร ประกอบด้วยสมาชิกสองประเภท ที่มีจำนวนสมาชิกเท่ากันคือ

1. สมาชิกประเภทที่ 1 (มาจากการเลือกตั้งโดยอ้อม)
2. สมาชิกประเภทที่ 2 (มาจากการแต่งตั้ง)

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประเภทที่ 1 ได้เริ่มเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2476 ซึ่งเป็นการเลือกตั้งทางอ้อม โดยมีการเลือกผู้แทนตำบลก่อน และผู้แทนตำบลจะเป็นผู้เลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยตรง ใช้วิธีการเลือกตั้งแบบรวมเขตในการเลือกตั้งครั้งนั้น นายทองกระจาย รัชตะวรวงศ์ ถือได้ว่าเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คนแรกของจังหวัดปทุมธานี แต่มาจากการเลือกตั้งทางอ้อม ในสภาชุดนี้มีประธานรัฐสภา 4 คนด้วยกันได้แก่ (1) เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี (พ.ศ. 2476-2476) พลเรือตรีพระยาศรยุทธเสนี (พ.ศ. 2476-2477) เจ้าพระยาตรีธรรมาธิเบศ (พ.ศ. 2477-2479) พระยามานวราชเสวี (พ.ศ. 2479-2480) สภาชุดนี้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2480 โดยเป็นการสิ้นสุดลงตามวาระ

จังหวัดปทุมธานีได้มีการเลือกตั้งอีกครั้งเมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2480 ซึ่งในการเลือกตั้งครั้งนี้ ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาได้แก่นายดาบทิว มะโนทัย สภาชุดนี้มีพระยามานวราชเสวี (พ.ศ. 2480-2481) เป็นประธานรัฐสภา สภาชุดนี้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2481 โดยมีการยุบสภาและเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2481 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ 1 ของจังหวัดปทุมธานี ได้แก่ ร.ต.ลมััย กฤษณภักดี และนายเอี่ยม ราชวรนิยม สภาชุดนี้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2488 แต่

ได้มีการขยายเวลาให้อยู่ในตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมาชิกประเภทที่ 1) สองครั้ง ครั้งละไม่เกิน 2 ปี เพราะเกิด สงครามโลกครั้งที่ 2 ไม่สามารถทำการเลือกตั้งได้ โดยมีพระยา- มานวราชเสวี เป็นประธานรัฐสภา ระหว่างปี พ.ศ. 2481-2485 นายปลอด วิเชียร ณ สงขลา ระหว่าง ปี พ.ศ. 2485-2486 พลเรือตรี กระแส ประวาทนะนาวินศรยุทธเสวี พ.ศ. 2486-2487 นายปลอดวิเชียร ณ สงขลา พ.ศ. 2487-2488 และพระยามานวราชเสวี พ.ศ. 2488-2489 ในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 6 มกราคม พ.ศ.2489 จังหวัดปทุมธานี มี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้แก่ นายสุจิตร์ หิรัญพุกฤษ ในครั้งนั้น เป็นการเลือกตั้งเพิ่มขึ้น 82 คน มีพลตรีวิลาศ โอสถานนท์ เป็น ประธานรัฐสภา ภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับที่ 3 รัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2489 ใช้ระหว่าง 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2489 ถึง 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2490 รวม 1 ปี 5 เดือน 30 วัน สิ้นสุด ลงโดยรัฐประหารนำโดยพลโทผิน ชุณหะวัณ เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2490

รัฐสภาภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับที่ 4 รัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) 2490 ใช้ระหว่าง 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2490 ถึง 23 มีนาคม พ.ศ. 2492 รวม 1 ปี 4 เดือน 14 วัน ได้ มีการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2489 จังหวัดปทุมธานี ไม่ได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาชุดนี้สิ้น สุดลงโดยการรัฐประหาร ซึ่งนำโดยพลโทผิน ชุณหะวัณ และ รัฐธรรมนูญฉบับที่ 5 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2492 ใช้ระหว่าง 23 มีนาคม พ.ศ. 2492 ถึง 29 พฤศจิกายน 2494 รวม 2 ปี 8 เดือน 6 วัน หลังจากมีการใช้รัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว

ได้มีการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2491 จังหวัดปทุมธานี ได้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชื่อ พระยาราชาธรรมนิเทศ มีเจ้าพระยา-ศรีธรรมมาธิเบศเป็นประธานวุฒิสภาเป็นประธานรัฐสภา และรัฐสภาสิ้นสุดโดยการทำ รัฐประหารโดยพลเอกผิน ชุณหะวัณ เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2494

รัฐสภาภายใต้ประกาศพระบรมราชโองการให้ใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2475 ใช้ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2494 ถึง 8 มีนาคม พ.ศ. 2495 รวม 3 เดือน 9 วัน และรัฐธรรมนูญฉบับที่ 6 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2475 แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2495 ใช้ 8 มีนาคม พ.ศ. 2495 ถึง 20 ตุลาคม พ.ศ. 2501 รวม 6 ปี 7 เดือน 12 วัน

จากรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2475 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2495 ได้มีการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2495 สมาชิกประเภทที่ 1 ของจังหวัดปทุมธานี ได้แก่ พระยาราชาธรรมนิเทศ โดยมีพลเอกพระประจันปัจฉนีก เป็นประธานรัฐสภา และสภาชุดนี้ได้สิ้นสุดลงเมื่อ วันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2500 โดยเป็นการสิ้นสุดลงตามวาระ

ในวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2500 ได้มีการเลือกตั้งทั่วไปอีกครั้ง ในครั้งนี้มีการสังกัดพรรคการเมืองเป็นครั้งแรก ได้นายยิ่ง รัศมีทัต เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยสังกัดพรรคเสรีมนังคศิลา ของจอมพล ป. พิบูลสงคราม สภาชุดนี้มี พลเอกพระประจันปัจฉนีก เป็นประธานรัฐสภา และสภาชุดนี้ได้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2500 มีการรัฐประหารนำโดย จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์

การเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2500 จังหวัดปทุมธานี ได้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนใหม่ คือนายนนท์ วรรณรักษา สังกัดพรรคสหภูมิ สภาชุดนี้มี พลเอกสุทธิ สุทธิสารรองกร เป็นประธานรัฐสภา และได้สิ้นสุดลงเมื่อ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2501 โดยการปฏิวัตินำโดย จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ และบริหารประเทศโดย รัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2502 ใช้ เมื่อวันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2502 ถึง 20 มิถุนายน พ.ศ. 2511 รวม 9 ปี 4 เดือน 23 วัน

หลังจากใช้รัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2502 ก็มีการนำรัฐธรรมนูญฉบับที่ 8 มาใช้คือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2511 มาใช้ และมีการเลือกตั้งครั้งแรกของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2512 โดยในการเลือกตั้งครั้งนี้จังหวัดปทุมธานี มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ 2 คน ซึ่งได้แก่ นายสนอง กฤษณะเศรณี ไม่สังกัดพรรค และนายลำภู สงวนสัตย์ สังกัดพรรคสหประชาไทย ของ จอมพลถนอม กิตติขจร และเป็นการสิ้นสุดของการใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2511 รวม 3 ปี 4 เดือน 28 วัน

หลังจากจอมพลถนอม กิตติขจรได้ทำการปฏิวัติ และเข้าทำการปกครองประเทศ แต่ได้รับแรงต่อต้านจากนักศึกษาประชาชน และได้เกิดเหตุการณ์ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 อันถือว่าเป็นประวัติศาสตร์การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่สำคัญครั้งหนึ่งของไทย และเป็นการเริ่มต้นใช้รัฐธรรมนูญฉบับที่ 10 คือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2517 โฉมรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้กำหนดให้รัฐสภาประกอบด้วย 2 สภา คือ สภาผู้แทนมาจากกร

เลือกตั้ง และวุฒิสภามาจากการแต่งตั้ง และได้มีการเลือกตั้งเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2518 และในการเลือกตั้งครั้งนี้ จังหวัดปทุมธานี มีสมาชิกสภาผู้แทนได้ 2 คน ซึ่งได้แก่ นายจรูญ กุวานนท์ พรรคสังคมนิยม นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ พรรคสันติชน โดยมีนายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภา และรัฐสภาชุดนี้ได้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2519 โดยมีการยุบสภาและให้มีการเลือกตั้ง ทั่วไป เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2519 และในการเลือกตั้งครั้งนี้ จังหวัดปทุมธานี มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้แก่ นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ พรรคชาติไทย และนายลำภู สงวนสัตย์ พรรคธรรมสังคม ได้มาทั้งหมด 2 คน มี นายอุทัย พิมพ์ใจชน เป็นประธานรัฐสภา สภาชุดนี้ได้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 โดยการปฏิรูปการปกครองนำโดย พลเรือเอกสงัด ชลออยู่

ประเทศไทยได้มีการเลือกตั้งอีกครั้งเมื่อมีการนำเอา รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2521 มาใช้ และให้มีการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2522 ในการเลือกตั้งครั้งนี้ จังหวัดปทุมธานี มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดเดิม ได้แก่ นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ พรรคชาติไทย นายลำภู สงวนสัตย์ เปลี่ยนมาสังกัด พรรคเสรีธรรม สำหรับสภาชุดนี้มี พลอากาศเอกหะริน หงสกุล ประธานวุฒิสภาเป็นประธานรัฐสภา สภาชุดนี้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2526 โดยมีการยุบสภาเพื่อเลือกตั้งใหม่

การเลือกตั้งใหม่ได้เริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2526 ในการเลือกตั้งครั้งนี้จังหวัดปทุมธานีมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้แก่ นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ สังกัดพรรคชาติไทย และนายจรูญ กุวานนท์

สังกัดพรรคประชากรไทย สภาชุดนี้มีนายจรรุบุตร เรื่องสุวรรณ (พ.ศ. 2526-2527) นายอุกฤษ มงคลนาวิน (พ.ศ. 2527-2529) ประธานวุฒิสภาเป็นประธานรัฐสภา สำหรับสภาชุดนี้ได้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2529 โดยมีการยุบสภาเลือกตั้งทั่วไปขึ้นใหม่ในวันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2529 โดยจังหวัดปทุมธานีมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้แก่ นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ นายชูชาติ หาญสวัสดิ์ และนางวาณี หาญสวัสดิ์ โดยทั้งหมดสังกัดพรรคชาติไทย ประธานรัฐสภาได้แก่ นายอุกฤษ มงคลนาวิน ซึ่งมาจากประธานวุฒิสภา สภาชุดนี้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2529 โดยมีการยุบสภาและให้มีการเลือกตั้งใหม่เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2531

ในการเลือกตั้งครั้งนี้ จังหวัดปทุมธานี มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเข้ามาได้แก่ นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ สังกัดพรรคชาติไทย นายชูชาติ หาญสวัสดิ์ สังกัดพรรคชาติไทย นายจรูญ กุวานนท์ สังกัดพรรคประชากรไทย ประธานรัฐสภา ได้แก่ นายอุกฤษ มงคลนาวิน (พ.ศ. 2531-2532) และร้อยตำรวจตรีวรรณ ชันชื้อ (พ.ศ. 2532-2534) สภาชุดนี้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534 โดยการยึดอำนาจของ รสช. นำโดยพลเอกสุนทร คงสมพงษ์

การปกครองประเทศโดยคณะ รสช. สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 22 มีนาคม พ.ศ. 2535 เพราะได้มีการใช้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ คือฉบับที่ 15 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2534 และได้มีการเลือกตั้งขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 22 มีนาคม พ.ศ. 2535 ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปทุมธานี ได้แก่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดเดิมเมื่อการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมา ได้แก่ นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ สังกัดพรรคชาติไทย นายชูชาติ

หาญสวัสดิ์ สังกัดพรรคชาติไทย และนายจรูญ กุวานนท์ ในการเลือกตั้งครั้งนี้ได้เปลี่ยนมาสังกัดพรรคความหวังใหม่ สภาชุดนี้มี นายอุกฤษ มงคลนาวิน ประธานวุฒิสภาเป็นประธานรัฐสภา และสภาชุดนี้ได้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2535 โดยการยุบสภา และให้มีการเลือกตั้งใหม่เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2535 ซึ่งมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสังกัดพรรคชาติไทยได้รับเลือกตั้งเข้ามาทั้ง 3 คน ได้แก่ นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ นายชูชาติ หาญสวัสดิ์ และนางวาทณี หาญสวัสดิ์ สภาชุดนี้มีนายมารุต บุณนาค ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภา และได้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2538 โดยมีการยุบสภาให้มีการเลือกตั้งใหม่เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2538

สำหรับจังหวัดปทุมธานี มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดเดิมดังนี้ นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ นายชูชาติ หาญสวัสดิ์ และนางวาทณี หาญสวัสดิ์ โดยทั้งหมดสังกัดพรรคชาติไทย ประธานรัฐสภาได้แก่นายบุญชูเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ สำหรับสภาชุดนี้ได้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 28 กันยายน พ.ศ. 2539 โดยการยุบสภาและได้เลือกตั้งใหม่ในวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539

ในการเลือกตั้งครั้งนี้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปทุมธานี ที่ได้รับเลือกตั้งได้แก่นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ นายชูชาติ หาญสวัสดิ์ โดยทั้งคู่สังกัดพรรคความหวังใหม่และนายเอกพจน์ ปานแย้ม สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ สำหรับสภาชุดนี้มี นายวันมูหะมัดนอร์มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภา สภาชุดนี้ได้สิ้นสุดลงโดยการยุบสภา และได้มีการเลือกตั้งใหม่ในวันที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2544 ในการเลือกตั้งครั้งนี้ถือว่าเป็นปรากฏการณ์ใหม่

ทางการเมืองไทย เพราะได้นำเอารัฐธรรมนูญฉบับที่ 16 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 มาใช้ และรัฐธรรมนูญฉบับนี้ถือว่าเป็นรัฐธรรมนูญในยุคของการปฏิรูปการเมืองให้การเมืองไทยมีความทันสมัยมากยิ่งขึ้น

ในจังหวัดปทุมธานี มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับเลือกตามรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2540 ดังนี้ ในเขตเลือกตั้งที่ 1 นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล สังกัดพรรคชาติพัฒนา เขตเลือกตั้งที่ 2 นายเอกพจน์ ปานแย้ม สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ เขตเลือกตั้งที่ 3 ว่าที่ร้อยตรีสุเมธ ฤทธาคนี พรรคไทยรักไทย เขตเลือกตั้งที่ 4 นายลิขิต หมู่ดี พรรคไทยรักไทย เขตเลือกตั้งที่ 5 นายชูชาติ หาญสวัสดิ์ พรรคไทยรักไทย

สำหรับสภาชุดนี้มีนายอุทัย พิมพ์ใจชน เป็นประธานรัฐสภา และสภาชุดนี้ได้ สิ้นสุดลงเมื่อครบวาระ 4 ปี และให้มีการเลือกตั้งขึ้นใหม่ ในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 ซึ่งในการเลือกตั้งครั้งนี้ปรากฏว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามา ได้แก่ เขต 1 นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล สังกัดพรรคไทยรักไทย เขต 2 นายเอกพจน์ ปานแย้ม สังกัดพรรคชาติไทย เขต 3 นายวรวิญญู เทพหัสดิน ณ อยุธยา สังกัดพรรคไทยรักไทย เขต 4 นายลิขิต หมู่ดี สังกัดพรรคไทยรักไทย เขต 5 นายชูชาติ หาญสวัสดิ์ สังกัดพรรคไทยรักไทย ในการเลือกตั้งครั้งนี้เป็นการเลือกตั้งแบบหนึ่งคนหนึ่งเขต

สรุปการเมืองในจังหวัดปทุมธานี

การเมืองในจังหวัดปทุมธานีเสนอการเมืองที่ได้มีการเล่าขานว่าเป็นเรื่องของอิทธิพลท้องถิ่น ซึ่งอิทธิพลท้องถิ่นที่พูดถึงก็คือ

กลุ่มของนายชูชีพ หาญสวัสดิ์ ที่เป็นพี่คนโตของนายชูชาติ หาญสวัสดิ์ และนางวาณี หาญสวัสดิ์ เนื่องจากทางคณะผู้วิจัย ไม่มีโอกาสที่จะสัมภาษณ์ทั้งนายชูชีพ และนายชูชาติ (เพราะไม่ยอมให้สัมภาษณ์) ข้อมูลที่ได้จึงเป็นข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลจากการบอกเล่าจากบุคคลอื่น

ตระกูลหาญสวัสดิ์ มีพื้นฐานอาชีพมาจากโรงงานอุตสาหกรรมฆ่าสัตว์ และเริ่มเส้นทางการเมืองครั้งแรกเมื่อปี 2518 เส้นทางการเมืองเริ่มแรกของ นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ ได้อยู่ในความดูแลของ นายลำภู สงวนสัตย์ โดยบิดาของ นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ ฝากไว้ นายลำภู สงวนสัตย์ ได้กล่าวถึงเรื่องการใช้นโยบายเริ่มมีในปี พ.ศ. 2518 มีการเติมพันผลแพ้ชนะกันเป็นเงินหลายสิบล้านบาท นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ ได้ลงสมัครรับเลือกตั้งครั้งแรกในนามของพรรคสันติชน และได้รับเลือกตั้งโดยชนะนายลำภู สงวนสัตย์ ประมาณ 400 คะแนน

นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ ได้รับการเลือกตั้งอีกครั้งเมื่อวันที่ 4 เมษายน 2519 แต่คราวนี้มาลงสมัครในนามของพรรคชาติไทย ส่วนนายลำภู สงวนสัตย์ ก็ได้รับการเลือกตั้ง เช่นกัน แต่อยู่ในสังกัดพรรคธรรมสังคม การต่อสู้ทางการเมือง ในการเลือกตั้งยังคงเป็นลักษณะเดิม ๆ คือ ใช้ความกว้างขวางเฉพาะตัว และการใช้อำนาจเงินเป็นเครื่องมือช่วยในการเลือกตั้ง

การเลือกตั้งเมื่อวันที่ 22 เมษายน 2522 นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ ก็ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาในนามพรรคชาติไทย ส่วนนายลำภู สงวนสัตย์ ได้รับเข้ามาในนามพรรคเสรีธรรม การเลือกตั้งเมื่อวันที่

18 เมษายน 2526 นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ ก็ได้รับการเลือกตั้งเข้ามา
ในนามพรรคชาติไทย และนายจรูญ กุวานนท์ ก็ได้รับเลือกเข้ามา
เช่นกัน ในนามพรรคประชากรไทย ส่วนนายลำภู สงวนสัตย์
สอบตก

การเมืองของจังหวัดปทุมธานี ในช่วงแรกเป็นการต่อสู้กัน
ระหว่าง นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ กับนายจรูญ กุวานนท์ และ
นายลำภู สงวนสัตย์ ซึ่งนายจรูญ และนายลำภู จะเป็นฝ่ายตรงข้าม
กับกลุ่มของ นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ การรณรงค์ทางการเมืองส่วนใหญ่
จะใช้การหาเสียงโดยการปราศรัย โดยมีหนังสือกลางแปลง หรือลิเก
เป็นตัวชูโรงที่ให้ประชาชนเข้ามาฟังการปราศรัย

นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ เข้ามาคุมอำนาจทางการเมืองอย่าง
เบ็ดเสร็จ เมื่อการเลือกตั้งวันที่ 27 กรกฎาคม 2529 ในการเลือกตั้ง
ครั้งนั้น มีผู้แทนได้ 3 คน นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ สามารถพาน้องชาย
และน้องสาวเข้าสู่สภาพร้อมกันเป็นครั้งแรก และถือว่าการ
คุมอำนาจทางการเมืองอย่างเบ็ดเสร็จในจังหวัดปทุมธานีของ
ตระกูลหาญสวัสดิ์ สำหรับ นายจรูญ กุวานนท์ คู่แข่งคนสำคัญของ
ตระกูลหาญสวัสดิ์ ครั้งนั้นสอบตก

การเมืองของจังหวัดปทุมธานี ไม่ว่าจะการเลือกตั้งกี่ครั้งก็จะ
เป็นการต่อสู้ระหว่าง นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ กับนายจรูญ กุวานนท์
จากการที่นายจรูญ กุวานนท์ สามารถสู้กับกลุ่มนายชูชีพ หาญสวัสดิ์
ได้ก็เพราะการอาศัยกลุ่มเครือข่ายดี บิดาเป็นครูมีลูกศิษย์มากมาย
นอกจากนี้การมีอาชีพเป็นนักหนังสือพิมพ์ของ นายจรูญ กุวานนท์
จึงทำให้เป็นบุคคลที่รู้จักกันดีในจังหวัดปทุมธานีบทบาททางการเมือง

ของ นายจรรยา กุวานนท์ ครั้งสุดท้ายเป็นการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 22 มีนาคม พ.ศ. 2535 ซึ่ง นายจรรยา กุวานนท์ สามารถเอาชนะ นางวาณี หาญสวัสดิ์ ได้อีกครั้ง

หลังจากหมดยุคของนายจรรยา กุวานนท์ อาจกล่าวได้ว่าการเมืองในจังหวัดปทุมธานีอยู่ในมือของตระกูลหาญสวัสดิ์ เพราะในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2538 และในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 กลุ่มตระกูลหาญสวัสดิ์ ได้รับความเลือกตั้งแบบยกทีม

ในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539 ตระกูลหาญสวัสดิ์ มั่นใจว่าจะได้รับการเลือกตั้ง ทั้งแบบยกทีม เช่นกัน แต่ปรากฏว่ามีม้ามี蹄คือ นายเอกพจน์ ปานแย้ม นักร้องเพลงลูกทุ่ง สามารถแทรกเข้ามาเป็นผู้แทนในนามของพรรคประชาธิปไตยได้ด้วย โดยอาศัยความเป็นนักร้องที่คนรู้จักอยู่แล้ว ทำให้นายเอกพจน์ ปานแย้ม สามารถหาเสียงได้อย่างเต็มที่ เพราะประชาชนส่วนใหญ่ รู้จักกันคืออยู่แล้ว ไม่ต้องแนะนำตัวเองมากนัก นายเอกพจน์ ปานแย้ม ได้เล่าให้ฟังว่า การเมืองในจังหวัดปทุมธานี ค่อนข้างรุนแรง มีการใช้อิทธิพลในด้านต่าง ๆ ทั้งการข่มขู่ การใช้เงิน กว่าจะได้รับ การเลือกตั้งเข้ามาได้ เลือดตาแทบกระเด็น การเลือกตั้งในครั้ง นี้ บทบาทของตระกูลหาญสวัสดิ์ เริ่มน้อยลง ทำให้หลาย ๆ คนคิดว่า คงจะเป็นการหมดยุคทางการเมืองของตระกูลหาญสวัสดิ์ ยิ่งมา ดู การเลือกตั้งเมื่อวันที่ 6 มกราคม 2544 และในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2548 จะเห็นได้ว่าการเมืองในจังหวัดปทุมธานีได้ เปลี่ยนมือไป โดยมีนักการเมืองหน้าใหม่ ๆ เข้ามา เช่น นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล พรรคชาติพัฒนา เข้ามาเป็นผู้แทนได้ครั้งแรก

นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล มีฐานทางการเมืองท้องถิ่นมาก่อนคือ เป็นสมาชิกสภาจังหวัด และเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และเป็นคู่แข่งทางการเมืองของตระกูลหาญสวัสดิ์ ในการเลือกตั้งปี พ.ศ. 2544 นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล สามารถชนะ นางวาณี หาญสวัสดิ์ ได้ถึง 12,000 คะแนน นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล ได้พูดถึงการเมืองในจังหวัดปทุมธานีไว้ว่า ถูกอิทธิพลครอบงำ แม้กระทั่งทุกวันนี้ยังต้องระวังตัวอยู่ นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล มองจุดอ่อนของฝ่ายตรงข้ามที่ใช้อิทธิพล ตัวเขาใช้ความนิยมมวลเข้าหาเคาะประตูบ้านปราศรัย นอกจากนี้ นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล ยังบอกว่าปัจจุบันชาวบ้านฉลาดขึ้น การใช้อิทธิพลไม่สามารถครองใจประชาชนได้ สิ่งที่ทำให้ได้รับการเลือกตั้งคือ การเอื้ออาทร ผูกพันจิตใจกับประชาชน ซึ่งฝ่ายตรงข้ามไม่ได้ใช้

สำหรับการเลือกตั้งปี พ.ศ. 2544 นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ ไม่ได้ลงสมัครในเขตเลือกตั้ง แต่มีชื่ออยู่ในระบบบัญชีรายชื่อ การเลือกตั้งเมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2548 ถือว่าเป็นการรวมเอากลุ่มการเมืองต่าง ๆ เข้าด้วยกัน และลงสมัครรับเลือกตั้งในนามพรรคไทยรักไทย

สำหรับตระกูลหาญสวัสดิ์ มีนายชูชาติ หาญสวัสดิ์ เป็นผู้แทนในระบบเขตเลือกตั้ง ส่วนนายชูชีพ หาญสวัสดิ์ เป็นผู้แทนในระบบบัญชีรายชื่อ

การเข้าร่วมของตระกูลหาญสวัสดิ์ เข้ากับพรรคไทยรักไทย ในครั้งนั้น ถือว่าเป็นผลงานของนายเสนาะ เทียนทอง หัวหน้ากลุ่มวังน้ำเย็น และนายเสนาะ เทียนทอง ก็เป็นผู้ผลักดันให้นายชูชีพ

หาญสวัสดิ์ ได้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ แต่ ภายหลังมีเรื่องฉาวโฉ่ คือ เรื่องปู้ยปลอม นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ จึง ได้ลาออกจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

การรวมตัวของตระกูลหาญสวัสดิ์กับพรรคไทยรักไทย ถือว่า เป็นการประนีประนอมทางการเมืองร่วมกัน อิทธิพลท้องถิ่น สามารถต่อสู้กับอิทธิพลในระดับชาติได้ ถ้าสู้กันก็จะมีแต่พ่ายแพ้ ตัวอย่างมีให้เห็นชัดเจนไม่ว่าจะเป็นนักการเมืองในจังหวัด สมุทรปราการ หรือแม้กระทั่งในจังหวัดชลบุรี ความอยู่รอดของ อิทธิพลท้องถิ่น ทำได้เพียงอย่างเดียวคือ การอยู่ร่วมกับอิทธิพลใน ระดับชาติ

การเมืองในจังหวัดปทุมธานีในปัจจุบันถือว่าพรรคไทยรักไทย สามารถครองอำนาจได้อย่างเบ็ดเสร็จ มีแต่เพียงนายเอกพจน์ ปานแย้มเท่านั้นที่สามารถฝ่าด่านของพรรคไทยรักไทย ปักธงพรรค- ชาติไทยได้ในจังหวัดปทุมธานี แต่อย่างไรก็ตามความเบ็ดเสร็จ ของพรรคไทยรักไทยขึ้นอยู่กับตัวนายกรัฐมนตรีโดยตรง กล่าวคือ ถ้าหมदनายกทักษิณ ชินวัตร การเมืองในจังหวัดปทุมธานีจะแตก เป็นเสี่ยง ๆ อีกครั้ง และจะกลับมาเกิดทางการเมืองอีกครั้งหนึ่ง ของตระกูลหาญสวัสดิ์ในสภาการเมืองในปัจจุบัน กลุ่มอิทธิพล ท้องถิ่นค่อนข้างที่จะยึดติดกับอำนาจที่มาจากระบบการเมืองส่วนบน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเลือกตั้งครั้งสุดท้าย ทางกลุ่มของตระกูล หาญสวัสดิ์แทบจะไม่มีบทบาททางการเมืองเลย

นักการเมืองถิ่นในจังหวัดปทุมธานี

ในบทนี้จะ เป็นบทสุดท้ายของงานวิจัยนักการเมืองถิ่นในจังหวัดปทุมธานี โดยจะศึกษาถึงประวัตินักการเมือง เครือข่าย และความสัมพันธ์ของนักการเมืองกับกลุ่มญาติ พี่น้อง กลุ่มผลประโยชน์ พรรคการเมือง ตลอดจนวิธีการหาเสียงในการเลือกตั้ง สำหรับวิธีการศึกษาทางผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์โดยตรงกับนักการเมืองถิ่น โดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง และไม่มีโครงสร้างของคำถามขอบเขตของการศึกษาในบทนี้จะศึกษาถึงนักการเมืองถิ่นที่ยังดำรงตำแหน่งอยู่ในปัจจุบัน และนักการเมืองถิ่นที่เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ยังมีชีวิตอยู่สำหรับการให้รายละเอียดนักการเมืองถิ่นในบทนี้จะนำเสนอนักการเมืองถิ่น 2 กลุ่ม ด้วยกันที่มีบทบาททางการเมืองในจังหวัดปทุมธานี คือกลุ่มนายชูชีพ หาญสวัสดิ์ ที่สังกัดพรรคไทยรักไทย และกลุ่มที่ไม่ได้สังกัดพรรคไทยรักไทย

นายลำภู สงวนสัตย์

เกิดวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2486 อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี

อาชีพ ทนายความ

การศึกษา ธรรมศาสตร์บัณฑิต

ที่อยู่ 42 ตำบลรังสิต อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

นายลำภู สงวนสัตย์ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสังกัดพรรคสหประชาไทย อยู่กับจอมพลถนอม กิตติขจร ผู้ที่ชักชวนให้

เข้าสู่เวทีการเมืองก็เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรุ่นพี่ มีพระยา
ราชธรรมนิเทศ, นายยี่ง รัศมีทัต ซึ่งไม่ใช่คนในพื้นที่ แต่มีบารมี
มากพอเห็นตรงนี้ได้คิดว่าตนเป็นคนในพื้นที่ก็น่าจะทำประโยชน์ให้
ได้จึงลงสมัครรับเลือกตั้ง พอเริ่มหาเสียงทางพรรคก็ได้เข้ามาช่วย
และก็ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในปี พ.ศ. 2512 โดยส่วนตัว
แล้วกับคุณจรรยา กุวานนท์ ก็รู้จักกันเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
รุ่นน้อง และก็ได้มีการช่วยเหลือกันมากพอควร คือ ในการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2518 ไม่อยากให้นายชูชีพ หาญสวัสดิ์
ได้รับการเลือกตั้งในตอนนั้น จริง ๆ แล้วนายชูชีพ หาญสวัสดิ์ ก็
เป็นลูก เป็นหลาน คือคุณพ่อของเขาได้มาฝากไว้ แต่อยากให้มี
หาเสียง ทำความรู้จักกับชาวบ้านก่อน แต่พอนายชูชีพ หาญสวัสดิ์
ลงสมัครรับเลือกตั้ง ก็ได้ใช้เงินซื้อเสียงเลย มีการเดิมพันผลแพ้ชนะ
เป็นเงินหลาย 10 ล้านบาท ด้านนายลำภู สงวนสัตย์ ก็ได้ช่วยทาง
นายจรรยา กุวานนท์ สุดท้ายผลออกมานายจรรยา กุวานนท์ ชนะ
นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ 400 กว่าคะแนน ส่วนนายชูชีพ หาญสวัสดิ์
ชนะนายลำภู สงวนสัตย์ 300 กว่าคะแนน ซึ่งในตอนนั้นมีสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรได้ 2 คน และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในช่วงนั้น
จะเป็นรัฐมนตรีได้ และอยู่ในระเบียบวินัยกันดีมาก

นายลำภู สงวนสัตย์ สอบตกในปี พ.ศ. 2518 เนื่องจากได้
ช่วยเหลือคุณจรรยา กุวานนท์ ในการแข่งขันกับนายชูชีพ หาญสวัสดิ์
และได้กลับมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอีกครั้งในปี พ.ศ. 2519
การหาเสียงในพื้นที่ของนายลำภู สงวนสัตย์ แต่เดิมคุณพ่อของ
นายลำภู สงวนสัตย์ เป็นปลัดอำเภออยู่ในพื้นที่ และตัวนายลำภู
เองก็ประกอบอาชีพนายความ และมีแนวความคิดในการว่าความ

ให้เฉพาะคนดี ไม่โกง ชื่อเสียงจึงพอมีเป็นที่รู้จัก ในสมัยนั้นไม่มีการใช้เงิน แต่มีดนตรี มีหนัง มีลิเกได้ ก่อนที่ลิเกจะออกก็จะมี การพูด ปราศรัย พูดนโยบาย แต่ในตอนนี้นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ ลงสมัครรับเลือกตั้งก็ได้มีการใช้เงินเข้ามาและในปัจจุบันพื้นที่แคบลง จึงจำเป็นที่จะต้องซื้อเสียง เพราะมีคะแนนอยู่กลุ่มเดียวต้อง ยึดฐานให้ได้

ฐานะของนายลำภู สงวนศักดิ์ ในสมัยที่เล่นการเมืองค่อนข้าง ที่จะยากจน พอหลังจากเลิกเล่นการเมือง ได้หันมาประกอบอาชีพ ทนายความอย่างจริงจัง โชคดีพอมีเงินอยู่บ้าง คือ ช่วงที่เล่น การเมืองจะว่าความฟรีหมดไม่ได้คิดเงิน และเงินสนับสนุนจากทาง พรรคก็ไม่มี สาเหตุที่ทำให้ต้องเลิกเล่นการเมือง ก็เพราะดูแล้วว่ามี การซื้อเสียงกันเยอะ ซื้อมาแล้วได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็ เพราะเงิน จึงไม่ได้คิดที่จะทำประโยชน์ให้ใคร ซึ่งในสมัยก่อนที่ ประชาชนเขาเลือกเราเราไม่ได้ใช้เงินเราก็ต้องตอบแทนสำนักบุญคุณ เมื่อคิดดูแล้วจึงตัดสินใจเลิกเล่นการเมือง ไม่ได้สอบตก ในส่วน ของลูก ๆ ก็ห้ามเล่นการเมือง เคยเป็นนายกเทศมนตรีอยู่สมัยหนึ่ง ก็ให้เลิกเพราะใช้เงินกันหนักมาก ซึ่งมีความคิดว่าเขตเลือกตั้งทั้ง จังหวัดดีกว่า จะได้ซื้อเสียงได้ลำบาก

เมื่อดูภาพการเมืองของจังหวัดปทุมธานี นายลำภู สงวนศักดิ์ มองว่าปัจจุบันกระแสของทางพรรคไทยรักไทยมาแรงมาก มีนโยบาย ช่วยเหลือประชาชนเยอะ แต่ในสมัยก่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ค่อนข้างมีอิสระ การประชุมพรรคสามารถที่จะแสดงความคิดเห็น ได้อย่างอิสระ ไม่ได้มีการบงการอย่างเช่นในปัจจุบัน ส่วนความ เจริญในด้านวัตถุก็ดีกว่าแต่ก่อนมาก เปลี่ยนแปลงไปเยอะ แต่

การเมืองในปัจจุบันของประเทศเราดูแล้วใช้งบประมาณเยอะมาก ในการเลือกตั้งในแต่ละครั้ง เป็นการใช้จ่ายเงินแผ่นดินที่ไม่เหมาะสม น่าจะนำไปใช้ประโยชน์มากกว่านี้

จรรยา กุวานนท์

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมัยแรกในปี พ.ศ. 2518 สังกัด พรรคสังคมนิยม เป็นนักหนังสือพิมพ์ นักเขียนสารคดีเกี่ยวกับการเมือง เป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์บางกอกไทม์ เป็นนายกสมาคมหนังสือพิมพ์มาก่อน 4 สมัย และหนังสือพิมพ์บางกอกไทม์ เป็นหนังสือพิมพ์ที่มียอดจำหน่ายมากที่สุด ถูกกล่าวช่ยบ่อยที่สุด และก็เป็นฉบับแรกด้วยที่ถูกกล่าวช่ย

แรงจูงใจที่เข้ามาสู่เส้นทางการเมือง เนื่องจากในสมัยนั้นถูกจับจากสาเหตุต่อต้านการเลือกตั้งการหาเสียงโดยไม่ชอบธรรมของ จอมพล ป. พิบูลสงคราม กับพลเอกเผ่า ศรียานนท์ ขณะที่ถูกคุมขังก็มีผู้ยิ่งใหญ่ท่านหนึ่ง (ปัจจุบันได้เสียชีวิตไปแล้ว) เข้ามาทำร้ายร่างกายและได้กล่าวท้าทายว่า “พวกนักเขียนมาปากกาเพียงด้ามเดียว จะสู้การเมืองได้ไหม” ซึ่งก็ได้รับคำท้า และจะต่อต้านเผด็จการให้ได้ จึงเข้าสู่การเมืองเพื่อพิสูจน์ และได้เป็นผู้แทนมา 4 สมัย ช่วงหลังมาอยู่พรรคประชากรไทย 3 สมัย

วิธีที่ใช้ในการหาเสียงสมัยที่เป็นผู้แทนได้ใช้รถกระบะคันเดียว ขับตระเวนไปตามหมู่บ้านต่างๆ ไปจับกลุ่มคุยกับชาวบ้าน และไม่ได้อาศัยเงินเลย มีบ้างที่ชาวบ้านมาขอเงิน แต่ก็ไม่ได้ให้ สมัยนั้นอย่างมาก็มีการเลี้ยงดูกัน เหล้าโรง 1 -2 ขวด ก็พอ และผู้แทน

สมัยนั้นก็สามารถที่จะขอประมาณได้ นายจรรยา กุวานนท์ ก็ได้ใช้จ่ายประมาณในส่วนนี้ไปโดยทั่วทุกอำเภอ โดยจะดูว่าสถานที่ใดเดือดร้อนก็ให้ตามลำดับ ที่ใช้มากที่สุดสมัยพลเอกเขาวงกตยิงใจยุทธ ที่ได้รับการสนับสนุน 1 ล้านบาท

เหตุการณ์ทางการเมืองในช่วงนั้น ก็ได้มีการล้มอำนาจกันขัดแย้งกันมากมาย สำหรับ นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ ก็รู้จักกันเป็นคู่แข่งทางการเมือง เป็นผู้แทนเข้ามาพร้อมกันในสมัยที่ 2 อยู่กันคนละพรรค ซึ่งความจริงบ้านก็อยู่ใกล้กัน

ด้านกลุ่มเครือข่ายก็มีพอเป็นครุใหญ่ และมีลูกศิษย์มากเป็นที่รู้จักในการแข่งขัน ก็ได้มีการใช้อิทธิพลทุกยุคทุกสมัย บางครั้งขณะปราศรัยก็มีคนเอาปืนเข้าไปจี้บอกให้หยุดพูดไม่งั้นจะโดนยิงเป็นต้น

สมัยที่ท่านคึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรี ก็ได้รับตำแหน่งโฆษกรัฐบาล ซึ่งในสมัยนั้นไม่ได้มีการแต่งตั้ง ช่วงนั้นก็มีความปริดาเป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

สาเหตุที่เลิกเล่นการเมือง ก็เนื่องจากอายุที่มากแล้ว และการแข่งขันทางการเมืองมีการใช้เงินมากสู้ไม่ไหว โดยการเมืองแล้วมันก็เหมือนกันทุกยุคทุกสมัย เหมือนดังนักปราชญ์บอกไว้ว่า “การเมืองมีปีศาจอยู่ 3 ตัว ตัวที่ 1 คือสร้างให้เกิดความวุ่นวายขึ้น ตัวที่ 2 ใครก็ได้ที่จะเป็นม้าขาวเข้ามาช่วย ตัวที่ 3 คือผู้ที่มีอำนาจแล้วก็เป็ด็จการไปเลย”

ช่วงเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 ตอนนั้นคุณจรรยา กุวานนท์ เป็นนายกสมาคมหนังสือพิมพ์ซึ่งในช่วงนั้นมีบ้านอยู่ข้างโรงพยาบาล

ศิริราช ประมาณ 21.00 น. ฝ่ายตำรวจมารับให้ไปคุยกันข้างนอก แล้วถามว่ามีใครสนับสนุนบ้าง มีพรรคพวกไหม ถ้าไม่มีก็ให้ปรับจำเอา คุณจรรยา กุวานนท์ จึงได้บอกว่าทำไม่ได้ จะทำอะไรกับ คุณจรรยา กุวานนท์ ก็ทำไปเลย ตอนนั้น คุณจรรยา กุวานนท์ อายุ 51 ปี ซึ่งตอนหลังก็เลิกทำหน้าที่พิมพ์ เพราะวุ่นอยู่กับการเมือง

สิ่งที่อยากจะฝากให้แก่นักการเมืองรุ่นใหม่ ก็พยายามให้เห็นแก่ชาติบ้านเมือง และอยากจะเตือนย้ำอาถรรพ์ของบ้านเมืองมีอยู่ เผด็จการจะมีจุดจบอย่างเดียวกัน

ในครอบครัวทายาทไม่มีใครเล่นการเมือง รับราชการตำรวจทหารกันหมด ไม่อยากให้สืบทอด

นายชูชีพ หาญสวัสดิ์

พรรคไทยรักไทย บัญชีรายชื่อ

เกิดวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2487

การศึกษา ปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตร์ ประเทศฟิลิปปินส์,
ปริญญาโท วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยลอนดอน
ประเทศสหรัฐอเมริกา

ที่อยู่ 248 ถนนโสภณา ตำบลบางปรอท อำเภอเมือง
จังหวัดปทุมธานี 12000
โทร (02) 9780725-8 โทรสาร (02) 5816022-3

อาชีพ นักการเมือง

ประสบการณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2518, 2519, 2522,
2526, 2529, 2531, 2535/1, 2535/2, 2538, 2539, 2548,

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์, รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ, รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ม.ป.ช.

นายบุษชาติ หาญสวัสดิ์

พรรคไทยรักไทย จังหวัดปทุมธานี เขต 5

เกิดเมื่อวันที่ 12 เมษายน พ.ศ. 2489

จบการศึกษาปริญญาตรีสาขาวิศวกรรมโยธา
มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียลองบีช สหรัฐอเมริกา

ที่อยู่ปัจจุบัน 22/22 ชุมชนโสภาราม ถนนโสภา ตำบลบางปรอท
อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี 12000

โทร (02) 9780725-9 (02) 5813133

โทรสาร (02) 5815022

ประกอบอาชีพ นักการเมือง

ประสบการณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2529, 2531, 2535/1, 2535/2, 2538, 2539, 2548 กรรมการ
งบประมาณแผ่นดิน 2 สมัย เลขานุการรัฐมนตรี
ทบวงมหาวิทยาลัย ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงสาธารณสุข, ที่ปรึกษารัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทย

เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ม.ว.ม.

ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ ฤทธาคณี

พรรคไทยรักไทย ปทุมธานี เขต 3 ปี พ.ศ. 2544

เกิดวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2505

การศึกษา รัฐศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
ปริญญาโท (นโยบายและแผนฯ) มหาวิทยาลัยเกริก

ที่อยู่ 14/1 หมู่ 4 ถนนรังสิต-นครนายก ตำบลบึงยี่โถ
อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี 12130
โทร (02) 5771194 โทรสาร (02) 5771194

อาชีพ นักธุรกิจ

ประสบการณ์ สมาชิกสภาจังหวัดปทุมธานี 2 สมัย, สมาชิกสภา-
ผู้แทนราษฎรจังหวัดปทุมธานี ปี พ.ศ. 2544

เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ป.ม.

นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล

พรรคไทยรักไทย จังหวัดปทุมธานี เขต 1

เกิดเมื่อ วันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2500

จบการศึกษา รัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ที่อยู่ปัจจุบัน 2/56 หมู่ 5 ถนนติวานนท์ ตำบลบางกะดี อำเภอเมือง
จังหวัดปทุมธานี 1200 โทร (01) 8387544

ประกอบอาชีพ นักการเมืองท้องถิ่น

ประสบการณ์ สมาชิกสภาจังหวัด, นายกองค้การบริหารส่วน-
จังหวัดปทุมธานี, สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ปี พ.ศ. 2544, สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี 2548
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ป.ช.

ประกอบอาชีพธุรกิจก่อสร้าง ลงสมัครสมาชิกสภาจังหวัด
ปี พ.ศ. 2533 ซึ่งในขณะนั้นวาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี สมัยที่ 2
ในปี พ.ศ. 2538-2542 ก่อนหมดวาระในปี พ.ศ. 2540 ได้รับการยก
ฐานะจากสภาจังหวัดเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด และมีการ
เลือกตั้งนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรง ผมก็ลงสมัครได้
รับเลือกเป็นนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด เป็นได้ 4 เดือนก็เกิด
เหตุการณ์ใช้กฎหมายที่ไม่ถูกต้องจากสภาองค์การบริหารส่วน-
จังหวัดบุรีรัมย์ จึงได้ลาออกไป แล้วเลือกตั้งใหม่ ก็ต่อสู้แข่งขันกับ
ทางตระกูลหาญสวัสดิ์ ผลออกมาเสมอกัน ประธานชี้ขาดตามหลัก
เสมอ แล้วก็มีการเลือกตั้งใหม่ และก็ได้แพ้ไปเพียงคะแนนเดียว จึง
ได้ลงสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในปี พ.ศ. 2544 โดยในปี พ.ศ.
2542 สมัครเข้าพรรคไทยรักไทยเป็นคนแรกของจังหวัดปทุมธานี แต่
ก่อนเลือกตั้งก็มีเหตุคือ กลุ่มวังน้ำเย็นเข้ามา แต่แรกก็ว่าจะลงที่เขต
1 จังหวัดปทุมธานี แต่พอจะกำลังสู้ไม่ได้ก็ต้องออกมา พอออกจาก
พรรคไทยรักไทย ก็ได้มาสังกัดพรรคชาติพัฒนา ต่อสู้ในสนามเขต 1
จังหวัดปทุมธานี และได้รับชัยชนะมา 36,000 กว่าคะแนน ซึ่งชนะ
คุณวาทณี หาญสวัสดิ์ กว่า 12,000 คะแนน

เมื่อพรรคชาติพัฒนายุบรวมกับพรรคไทยรักไทย ได้มาลง
เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดปทุมธานี เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548

และก็ชนะคู่แข่งพรรคประชาธิปัตย์ โดยได้คะแนน 62,455 คะแนน พรรคประชาธิปัตย์ได้ 15,900 คะแนน และเป็นนักการเมือง สมัยที่ 2

มูลเหตุหรือแรงจูงใจที่ให้มาลงสมัครรับเลือกตั้งในระดับชาติ ก็คืออยู่หลายประเด็น คือ

1. ในขณะที่เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ถูกอิทธิพล ถูกบีบบังคับ จากการเมืองระดับชาติในขณะนั้น จึงจำเป็นต้องเข้าสู่การเมืองระดับชาติ

2. ในจังหวัดปทุมธานี ดูแล้วเป็นจังหวัดที่ด้อยการพัฒนา ในระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ จึงอยากที่จะเข้ามาพัฒนา

3. ต้องการเปลี่ยนแปลงการเมืองของจังหวัดปทุมธานี ที่ถูกอิทธิพลครอบงำ ถ้าเราไม่กล้า และไม่ถูกบีบบังคับจากการเมืองระดับชาติในขณะนั้น ก็คงไม่คิดจะลงสมัคร และเพื่อเป็นการเปิดทางให้กับนักการเมืองรุ่นหลัง เยาวชนรุ่นใหม่ ต่อไปในอนาคต เพื่อความเปลี่ยนแปลงที่มีขึ้นทางการเมืองของจังหวัดปทุมธานีในเรื่องของอิทธิพลคุกคามเราก็ต้องสู้ ซึ่งทุกวันนี้ก็ต้องระมัดระวังตัว และในทุกวันนี้ก็ไม่ใช่ว่าจะข่มเหงกันได้ง่าย ๆ

ยุทธวิธีที่ใช้ในการหาเสียง ก็ต้องรู้จุดอ่อน จุดแข็งของฝ่ายตรงข้าม เมื่อเขามีอิทธิพล เราก็ต้องใช้ความฉันทันมือ เข้าหาประชาชน มีการเข้าหาประชาชนโดยการเดินตามบ้านเคาะประตู ใช้ทุกรูปแบบ เช่น ปราศรัย เป็นต้น แล้วระบบการเมืองรุ่นใหม่นี้ การใช้อิทธิพลไม่สามารถที่จะครองใจประชาชนได้ ดังนั้นจุดที่ทำให้ได้รับเลือกคือ การเอื้ออาทร ผูกพันจิตใจประชาชน สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ดีที่สุดในการทำงานการเมือง

กลุ่มเครือข่ายนี้ ส่วนมากจะอยู่ในตัวจังหวัดปทุมธานี ประกอบธุรกิจ และก็มีพี่ชายเป็นนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบล ซึ่งก็มีส่วนช่วยให้การสนับสนุนมากพอควร ส่วนในกลุ่มของนักธุรกิจข้าราชการ หรือกลุ่มของประชาชนเอง ได้เกิดความเบื่อหน่าย โดยส่วนใหญ่ต้องการการเปลี่ยนแปลง จะเห็นได้จากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเอกพจน์ ปานแย้ม เป็นคนแรกที่เกิดการเปลี่ยนแปลง คนที่สองคือนายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไลเอง ก่อนหน้าก็มีคุณจรรยา กุวานนท์ เข้ามาครั้งหนึ่งก็หายไป และก็มีอาจารย์ปรีดี ได้ต่อสู้กับกลุ่มอิทธิพลในจังหวัดแต่ไม่สำเร็จ

การเมืองในจังหวัดปทุมธานี จะเป็นการเมืองที่ใช้ระบบอิทธิพล ใช้เงินผ่านทางหัวคะแนน ไม่ว่าจะกำหนด ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพอถึงเวลาเลือกตั้ง ก็วางเม็ดเงินลงไป ชื่อลี้ภัย ขายเสียงกับประชาชน ใช้ระบบอิทธิพล แต่การพัฒนาในระบบโครงสร้างพื้นฐานไม่ค่อยดี จึงส่งผลให้การเมืองในระบบเก่าร่วงโรยลง การเมืองแบบใหม่แทรกขึ้นมา

ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดปทุมธานีด้วยกัน เจอกันก็ทักทายกัน พูดคุยกัน อย่างถ้าเจอคุณชูชีพ หาญสวัสดิ์ ก็ยกมือไหว้ แต่โดยส่วนมากก็ต่างคนต่างอยู่ เพราะการทำงานมันคนละส่วนกันอยู่แล้ว

ภาพของการเมืองในระดับประเทศ หากเปรียบเทียบกับเมื่อก่อน ก็ได้พัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้นกว่าเดิมมาก จากที่เข้ามาเล่นการเมืองระดับชาติในปี พ.ศ. 2544 จากเหตุการณ์ฟองสบู่แตก รัฐบาลของท่านนายกทักษิณได้รับการเลือกตั้งเข้ามา ก็สามารภที่จะแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจได้ ต้องยอมรับในวิสัยทัศน์ของท่านนายกไม่ว่าจะ

เป็นการตัดสินใจที่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็ว ระบบราชการ ระบบเศรษฐกิจ ก็ได้รับการแก้ไขที่ถูกต้อง เช่น สามารถที่จะพาชาติพ้นวิกฤติทางเศรษฐกิจและหนี้สิน IMF มาได้ แต่ก็ยังขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละคน

เอกพจน์ ปานแย้ม

พรรคชาติไทย จังหวัดปทุมธานี เขต 2

เกิดเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2512

จบการศึกษาปริญญาตรี สถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลัยสงครณ

ที่อยู่ปัจจุบัน 19/33 หมู่ที่ 3 ถนนพหลโยธิน ตำบลคลองหนึ่ง
อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 12120
โทร (02) 9022107-8

ประกอบอาชีพ นักร้อง นักแสดง

ประสบการณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรปี พ.ศ. 2539, 2544, 2548
กรรมการแรงงานและสวัสดิการสังคม
คณะกรรมการประสานงานพรรคร่วมรัฐบาล
(วิปรัฐบาล) ในสมัยรัฐบาลนายชวน หลีกภัย (ชวน 2),
กรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ม.ว.ม.

แรงจูงใจหรือสาเหตุที่ทำให้เข้าสู่เวทีการเมืองเนื่องเพราะเดิม
เป็นนักร้อง และในช่วงกลางปี พ.ศ. 2539 พี่ชายลงสมัครสมาชิก-

สุขาภิบาล และได้ไปช่วยพี่ชายหาเสียงแต่ไม่ได้ พอดีกับที่รัฐบาล
ท่านบรรหารยุบสภา และมีการเลือกตั้งใหม่ พี่ชายก็แนะนำให้ลง
สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยส่วนตัวก็มีความใฝ่ฝันอยู่แล้ว
เพื่อจะได้เป็นเกียรติประวัติ และมีโอกาสที่จะทำประโยชน์ให้กับ
สังคมโดยรวม

พรรคที่ไปสมัครก็คือ พรรคประชาธิปัตย์ วันที่ไปสมัครด้วย
ความที่เป็นนักร้อง สื่อต่าง ๆ จึงให้ความสนใจ และได้พบกับท่าน
พิเชษฐ พันวิชาติกุล หลังจากที่ยื่นใบสมัครได้ 2 วัน ทางพรรคก็
อนุมัติเป็นตัวแทนลงสมัคร

ได้ย้ายมาอยู่พรรคชาติไทย เนื่องจากเกิดความเปลี่ยนแปลง
ภายในพรรค ที่มีความคิดเห็นที่ไม่ถูกต้อง และก็ในเรื่องของโอกาส
บทบาทหน้าที่ ที่ทางพรรคชาติไทยจะมีให้มากกว่าเพราะเป็นพรรค
ขนาดเล็ก

วิธีที่ใช้ในการหาเสียงเลือกตั้ง ก็ด้วยการที่เป็นนักร้องก็ได้
ใช้ตรงนี้เป็นจุดนำเสนอลงไปพบกับคนในชุมชนตามที่ต่าง ๆ ใช้รถแห่
เป็นขบวนหาเสียง เงินทุนก็ได้มาจากทางพรรคสนับสนุน ในส่วน
ของแหล่งทุนจากกลุ่มอื่น ๆ เช่น นักธุรกิจในพื้นที่ ไม่มี เนื่องจากเพราะ
ทุกวันนี้เขาเข้าใจในบทบาทสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดี ที่ไม่ใช่ฝ่าย
บริหาร ที่จะให้คุณให้โทษแก่เขาได้ แต่ถ้าเป็นพรรคการเมืองก็จะมี
กลุ่มทุนสนับสนุนเพราะเมื่อพรรคการเมืองมีโอกาสจัดตั้งรัฐบาล ก็
จะมีโอกาสเข้าไปบริหารประเทศหัวหน้าพรรคก็จะเป็นนายกรัฐมนตรี

ความคาดหวังในด้านการเมืองอยากให้ประชาชนให้ความสำคัญ
สำคัญกับการเมืองเลือกผู้แทนที่ดี โดยไม่อยู่ในเงื่อนไขสินจ้างรางวัล

ผลงานที่ผ่านมา ก็คือ สะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา จังหวัด ปทุมธานี โดยได้ร่วมกับท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล และท่านวุฒิสภา และรถปรับอากาศ สาย 49 ที่ได้ ประสานให้ทาง ขสมก. ให้เข้าดำเนินการ และเรื่องน้ำประปา ที่อยู่ในเขตปริมณฑล ซึ่งกฎหมายปัจจุบันกำหนดไว้ว่าเป็นเขตวิกฤติ น้ำบาดาล จะขุดเจาะเพิ่มไม่ได้ เพราะเกรงว่าดินจะทรุด ความจำเป็น ที่จะต้องใช้น้ำประปาก็เพิ่มขึ้น

วิญญู เทพหัสดิน ณ อยุธยา

พรรคไทยรักไทย จังหวัดปทุมธานี เขต 3

เกิดเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2516

จบการศึกษา ปริญญาตรีและปริญญาโท ทางด้านการบริหาร การเงิน มหาวิทยาลัย Aichi Gakuin ประเทศญี่ปุ่น

ที่อยู่ปัจจุบัน 53/641 หมู่ที่ 13 ถนนพหลโยธิน ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 12420

โทร (02)5291930 โทรสาร (02) 5293624

E-Mail : patumtani_3@hotmail.com

ประกอบอาชีพ นักธุรกิจ

ประสบการณ์ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี อำเภอคลองหลวง ปี พ.ศ. 2543-2547, รองประธาน สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี, กรรมการ พัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี

อำเภอคลองหลวง, สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ.
2548

เครื่องราชอิสริยาภรณ์ บ.ม.

แรงจูงใจที่ทำให้เข้าสู่เวทีทางการเมือง มันเกิดขึ้นโดยตัวมันเอง หลังจากจบการศึกษามาจากประเทศญี่ปุ่น ได้กลับมาช่วยงานที่โรงพยาบาลนวนนคร ซึ่งเป็นธุรกิจของครอบครัว และได้ทำโครงการหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ ออกไปตามชุมชนต่าง ๆ ได้มีโอกาสสัมผัสกับประชาชน รับรู้ถึงปัญหา และพอดีกับที่มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ก็ได้ลงสมัครรับเลือกตั้ง และได้รับการสนับสนุนจากผู้นำในท้องถิ่นจากชาวบ้านที่ได้พบปะพูดคุยขณะที่ออกหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ ซึ่งก็เป็นจุดเริ่มต้นทางการเมืองในระดับท้องถิ่น

ในขณะนั้นรัฐบาลของท่านทักษิณ ชินวัตรบริหารประเทศได้ 2 ปี ก็เห็นผลงานของท่านก็ได้เข้าไปสมัครเป็นสมาชิกพรรคธรรมดา และต่อมาก็ได้ลงสมัครในนามของพรรค จากการสำรวจโพลในพื้นที่ของพรรคที่ชื่อของนายวรัญญ ก็ได้รับความนิยม และทางคุณสรอรรถ กลิ่นปทุม เป็นผู้ที่เข้ามาทาบทาม ซึ่งก็นี้มีคุณตาสว่าง จารุศร เคยลงสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาแล้ว แต่ไม่ได้ซึ่งก็หลายปีผ่านมาแล้ว ขณะที่ลงสมัครก็ไม่ได้แข่งกับทางตระกูลหาญสวัสดิ์ เพราะตอนที่เป็นสมาชิกสภาจังหวัดก็รู้จักกับทางตระกูลหาญสวัสดิ์ ก็ได้ให้ความเคารพนับถือท่าน ปรีกษาหารือ ซึ่งก็มีความผูกพันในระดับหนึ่ง

ภาพการเมืองในจังหวัดปทุมธานีนี้ดีขึ้นเยอะ มีการทำงาน

เป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ ไม่ว่าจะ เป็นทางองค์การบริหาร-
ส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาลต่าง ๆ ก็มีการทำงาน
ไปในทิศทางเดียวกัน ประสานงานกันเป็นความสัมพันธ์ที่ค่อนข้างดี
สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็เป็นพวกเดียวกัน มีการพบปะ
พูดคุยกันโดยตลอดเวลา วิธีการที่ใช้ในการหาเสียงก็คล้ายกับ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไป คือมีการลงพื้นที่สม่ำเสมอ มีการ
พูดปราศรัย เดินเคาะประตูตามบ้าน ในช่วงของการหาเสียงเลือกตั้ง
ส่วนสาเหตุที่ทำให้ชนะการเลือกตั้งก็คือ ผลงานที่ได้ทำมา และใน
ส่วนของนโยบายพรรค และกระแสพรรคดีด้วย อีกอย่างจากการที่
เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมาก่อนจึงทำให้มีฐาน
คะแนนในกลุ่มของนักการเมืองท้องถิ่น และผู้นำชุมชน ซึ่งก็เป็น
กลุ่มหลัก ส่วนในกลุ่มเครือข่าย คือ คุณตาสว่าง จารุศร เป็น
ผู้ก่อตั้งนวนคร ก็ได้ทำประโยชน์ให้กับคนในพื้นที่ไว้ค่อนข้างมาก
อันนี้ก็มีส่วน

แนวคิดปรัชญาในการทำงานการเมือง คือ สร้างสาธารณ-
ประโยชน์ สร้างความสุข สร้างผลงาน ถ้าสร้างสิ่งเหล่านี้ให้กับ
ชาวบ้านได้การเมืองก็จะเป็นมิติใหม่ ความคาดหวังต่อการเมือง คือ
อยากให้พรรคการเมืองเข้มแข็ง มีพรรคใหญ่ 2 พรรคต่อสู้กัน
ทางการเมือง มีการทำงานที่ต่อเนื่องของทางรัฐบาลตามนโยบาย
ไม่ใช่พอเปลี่ยนรัฐบาลแล้วก็ทำอีกอย่าง ทั้ง ๆ ที่บางอย่างเป็นสิ่ง
ที่ดี หรือหากสิ่งไหนไม่ดีก็ค่อยปรับเปลี่ยนแต่ก็ยังคงอยู่ในแนวทางการ
พัฒนาเดียวกัน คือ อยากเห็นการเมืองที่มั่นคง เข้มแข็ง ประเทศก็
จะพัฒนา ซึ่งก็คล้าย ๆ กับพรรคไทยรักไทยในปัจจุบัน

ลิต หนู่ตี

พรรคไทยรักไทย จังหวัดปทุมธานี เขต 4

เกิดเมื่อวันที่ 26 เมษายน พ.ศ. 2490

จบการศึกษา นิติศาสตรบัณฑิต, พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต

ที่อยู่ปัจจุบัน 64/1 หมู่ที่ 21 ตำบลลำลูกกา อำเภอลำลูกกา
จังหวัดปทุมธานี 12150 โทร (02) 5691298
โทรสาร (02) 5691816

ประกอบอาชีพ นักการเมือง

ประสบการณ์ สมาชิกสภาจังหวัดปทุมธานี, นายองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดปทุมธานี, สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ปี พ.ศ. 2544, สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2548
เครื่องราชอิสริยาภรณ์ ป.ช.

ประสบการณ์ทางการเมืองเริ่ม ปี พ.ศ. 2523-2524 เป็น
กรรมการสุขาภิบาล อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี พอในปลาย
สมัยที่ 2 ปี พ.ศ. 2533 ก็ลงสมัครสมาชิกสภาจังหวัด และในสมัยที่ 3
เป็นมาได้ 1 ปี ก็ได้ลงสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สังกัดพรรค
ไทยรักไทย คนที่ชักชวนคือ คุณสุชาติ กับคุณนันทวรรณ ซึ่งอยู่ใน
ทีมเดียวกับคุณชูชีพ และคุณชูชาติ หาญสวัสดิ์ และก็มีคุณวรวิญญู
เทพหัสดิน ณ อยุธยา คุณสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล แต่สำหรับคุณ
สุรพงษ์ นี้เพิ่งจะเข้ามา แต่ก่อนอยู่พรรคชาติพัฒนา และคราวก่อน
ก็แข่งกับทีม

แรงจูงใจหรือสาเหตุที่เข้าสู่เวทีการเมือง ก็เป็นเส้นทางที่ดำเนินมาโดยตลอด และก้าวตามขึ้นมาเรื่อย ๆ ส่วนวิธีที่ใช้ในการหาเสียง ได้ใช้นโยบายพรรคเป็นหลัก เข้าไปพูดคุยกับชาวบ้านอธิบายให้ชาวบ้านเข้าใจว่าจะเกิดประโยชน์อย่างไรทำได้จริงอย่างไรเมื่อพรรคได้มีโอกาสได้เข้าไปบริหารประเทศ

หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่น ก็เป็นกลุ่มฐานคะแนนหลักเนื่องก็เพราะคุณลิขิต หมูดีเป็นนักการเมืองถิ่นมาก่อน โดยใช้ความสัมพันธ์เดิมที่มีอยู่ ส่วนในองค์กรเอกชนเคยเป็นประธานสภาวัฒนธรรม และในช่วงที่เป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ก็ได้จัดสรรงบประมาณลงไปในส่วนนี้ ซึ่งงานวัฒนธรรมก็มีเครือข่ายของกลุ่มองค์กรอยู่แล้ว และช่องทางเหล่านี้ก็เป็นทุนเดิมที่มีอยู่

กลุ่มเครือข่าย เพื่อนสนิท ก็มีไม่มากเพราะไม่ได้ทำธุรกิจอะไร และอาชีพนายที่เคยมั เคยช่วยเหลือกันก็ไม่ได้ทำในปัจจุบัน เพราะมีตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในตรงนี้ หากเป็นนายแก่ต่างให้กับเขา อีกฝ่ายก็พวกเรา

ในส่วนของกลุ่มนักธุรกิจ กลุ่มโรงงาน ไม่ได้มีส่วนสนับสนุนเพราะในพื้นที่ของคุณลิขิต หมูดี โดยมากเป็นหมู่บ้านจัดสรร เป็นที่อยู่อาศัย ในเรื่องของเงินทุนก็ได้จากทางพรรคจัดสรรให้ตามที่กฎหมายกำหนด

ที่สมัครเข้าพรรคไทยรักไทยก็เพราะได้รับการสนับสนุนจากคุณชูชีพ คุณชูชาติ หาญสวัสดิ์ เพราะได้ร่วมทำงานการเมืองด้วยกันมาก่อนสมัยที่เป็นสมาชิกสภาจังหวัด วิธีที่ใช้ในการหาเสียงอีกอย่างก็คือ การสร้างทีมงาน มีการอบรมอาสาสมัครครั้งละประมาณ

200 คน ให้เข้าใจในนโยบายพรรค รู้จักวิธีการเข้าหาชุมชน การพูดคุย และเทคนิคต่าง ๆ ก็จะทำให้ลงพื้นที่เดินเคาะประตูตามบ้านประชาชน

สภาพทางการเมืองในจังหวัดปทุมธานีที่มองว่ารุนแรงจริงแล้วไม่ใช่ คนในจังหวัดปทุมธานีเป็นคนที่รักสงบ และเป็นประชากรที่มีความรู้มาก สังเกตได้จากการมีสถาบันการศึกษาตั้งอยู่มาก มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก คนในโรงงานก็ค่อนข้างจะเปิดรับความรู้อะไรต่าง ๆ ได้มาก ส่วนภาพของกลุ่มตระกูลหาญสวัสดิ์ก็ยังมีผลสำคัญอยู่ในความเป็นตระกูลที่เข้าสู่วงการเมืองมานาน แต่ในเงื่อนไขของประชาชนที่จะตัดสินใจเลือก ก็ไม่สามารถที่จะควบคุมได้ ชาวบ้านมีความรู้เรื่องการเมืองมากขึ้น มีสื่อต่าง ๆ มากมาย ทำให้คนที่ไม่ค่อยมีเงิน ไม่มีอิทธิพลก็สามารถที่จะลงสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ ซึ่งพรรคไทยรักไทยก็ได้เริ่มเอาไว้

ภาพการเมืองในปัจจุบัน มันเคลื่อนไหวตลอดเวลา มีการพัฒนามาตลอด หากทางพรรคประชาธิปัตย์จับประเด็นถูกก็มีสิทธิ์กลับมาเป็นรัฐบาล

คุณเสถียร พงษ์พิธานี

ประธานหอการค้าจังหวัดปทุมธานี

คุณประเสริฐ เทพเอื้อตระกูล

ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลประชาธิปัตย์

หอการค้าจังหวัดปทุมธานี เป็นองค์กรเอกชน ที่อยู่ในความ

ควบคุมของกระทรวงพาณิชย์ จะมีคณะกรรมการวาระ 2 ปี และอยู่ได้ 2 วาระ แต่ก็ได้ทำงานอยู่ในองค์กรหอการค้ามา 10 กว่าปีแล้ว เดิมก็เป็นคณะกรรมการทั่วไปเป็นรองประธาน และเป็นประธานสำหรับหอการค้าแล้วจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับการเมือง

หอการค้าเป็นตัวแทนภาคเอกชน ที่ร่วมกับภาครัฐทำกิจกรรมต่าง ๆ จะร่วมกับนักการเมืองก็เฉพาะสิ่งที่เป็นประโยชน์กับจังหวัด ที่ผ่านมามีที่ร่วมกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา เพื่อผลักดันในเรื่องสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา

ในความสัมพันธ์ส่วนตัวกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในจังหวัดก็รู้จักทุกคน กลุ่มตระกูลหาญสวัสดิ์เอง ก็รู้จักกันมาตั้งแต่เด็ก ๆ แต่เวลาที่ลงสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ไม่ได้มาขอให้สนับสนุนแต่อย่างใด เขาก็รู้ว่าทางหอการค้าไม่ยุ่งเกี่ยวกับการเมือง

วิธีในการหาเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็จะเข้ามาทางผู้นำชุมชน เข้ามาแนะนำตัว ซึ่งก็ยังใช้ระบบของหัวคะแนน ยังคงมีการซื้อเสียง เมื่อก่อนซื้อเฉพาะช่วงเลือกตั้ง แต่ปัจจุบันต้องซื้อตลอด คือ ต้องมีงบประมาณในการช่วยเหลืองานประเพณีต่าง ๆ ของชาวบ้าน เช่น งานแต่ง งานบวช งานศพ ก็เช่น ค่าพวงหรีด ซึ่งเดือนหนึ่งไม่ต่ำกว่า 200,000 บาท ในเรื่องอย่างนี้คงหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งก็เป็นการรักษาฐานคะแนน ซึ่งต้องรักษากันในตลอดระยะเวลา 4 ปี トラบาคือที่ภาครัฐยังไม่ได้ให้ความรู้ในเรื่องของการเมือง และบทบาทหน้าที่ที่ดีของพลเมือง

โดยส่วนตัวแล้วไม่เคยคิดที่จะเล่นการเมือง คือ อยู่อย่างปัจจุบันตรงนี้ก็มีความสุขสบายใจดี ซึ่งการที่จะเล่นการเมือง นักการเมืองอันดับหนึ่งต้องมีเงิน อันดับสองต้องบริหารตัวเองเป็นอันดับสามจะต้องไม่มีคำว่าเหน็ดเหนื่อย อย่างนิสัยคนไทยนี้ชอบในระบบอุปถัมภ์ เช่น หน้าเปิดเทอมก็จะมาฝากลูกเข้าโรงเรียน หน้ากฐิน หน้าผ้าป่า ก็ต้องเป็นประธาน

หอการค้าโดยปกติจะร่วมกับภาคอื่น ๆ จังหวัดอื่น ๆ เช่นมีการประชุม จะแบ่งเป็นเขต ภาค ช่วงหลังก็จะแบ่งเป็นกลุ่มจังหวัด มีด้วยกัน 19 กลุ่ม จังหวัดปทุมธานีอยู่ในกลุ่มที่ 4 ก็มี จังหวัดอยุธยา จังหวัดอ่างทอง จังหวัดนนทบุรี จะมีการร่วมทำกิจกรรม ซึ่งทางหอการค้าไทยจะเป็นตัวสนับสนุน ให้มีกิจกรรมร่วมกันระหว่างกลุ่มจังหวัดด้วยกัน

ในส่วนของกลุ่มองค์กรเอกชนต่าง ๆ ในจังหวัดปทุมธานี มีการรวมตัวกันอย่างหลวม ๆ ขึ้นอยู่กับผู้นำกลุ่ม หากผู้นำกลุ่มมีความเข้มแข็ง เช่น หอการค้าก็จะเป็นที่เชิดหน้าชูตาของจังหวัด

ในเรื่องของการหาเสียงแจกเงินของผู้สมัครทางการเมือง เขาจะแจกเป็นจุด ๆ จุดไหนที่เขามองดูว่าคะแนนอ่อนเขาก็จะไปแจกตรงนั้นมาก ๆ

ตำแหน่งประธานหอการค้าก็เหมือนกับตำแหน่งประธานนักธุรกิจในจังหวัด เป็นตัวแทนของภาคเอกชน ส่วนการที่จะสนับสนุนใครก็จะเป็นเรื่องของส่วนบุคคล โดยหอการค้ามีกฎอยู่แล้วว่าไม่ยุ่งเกี่ยวกับการเมือง ซึ่งกิจกรรมโดยส่วนใหญ่ของหอการค้าจะให้การสนับสนุน ร่วมมือกับภาครัฐ กับสมาชิกสภา-

ผู้แทนราษฎรเพื่อให้เกิดกิจกรรมที่มุ่งให้เกิดความสำเร็จ ที่จะร่วมกันเป็นกลุ่มแล้วเอื้อประโยชน์ให้แก่นักการเมืองไม่มี แต่เรื่องนี้นักการเมืองมาขอให้สนับสนุนเป็นการส่วนบุคคลนี้ก็มีอยู่ ขอสนับสนุน 200,000 บ้าง 500,000 บ้าง ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น มีการตั้งวงแชร์ช่วยหาเสียง แต่เป็นในเรื่องส่วนบุคคล

ภาพการเมืองในปัจจุบัน รัฐบาลของท่านทักษิณ ชินวัตร เดินมาถูกทางแล้ว มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ เกิดเป็นกระแสของพรรคสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนไหนก็อยากที่จะเข้าไปอยู่ โดยไม่จำเป็นต้องมีการซื้อตัวเลย เพราะเขาคิดแล้วว่ามิเปอร์เซ็นต์ที่จะได้เกินครึ่งแล้วหากได้เข้าไปอยู่ในพรรคไทยรักไทย ซึ่งที่เข้าใจว่าเงินถึงอาจจะไม่ใช่ และที่คาดหวังว่าจะมี 2 พรรคการเมืองใหญ่ มีความเป็นไปได้ในแนวโน้มปัจจุบัน เพราะพรรคเล็ก ๆ จะหันยุบรวมกับพรรคใหญ่ ๆ เพราะเงินทุนไม่พอ

บรรณานุกรม

นคร พจนนรพงษ์ และอุกฤษ พจนนรพงษ์. (2542). **ข้อมูลประวัติศาสตร์การเมือง**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2535). **สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 2475-2535**. กรุงเทพมหานคร: กองการพิมพ์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2542). **ทำเนียบสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร**. กรุงเทพมหานคร: กองการพิมพ์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2545). **ทำเนียบสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร**. กรุงเทพมหานคร: สำนักการพิมพ์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2548). **ทำเนียบสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร**. กรุงเทพมหานคร: สำนักการพิมพ์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

Bottomor T. B. (1976). **Elites and society**. Maryland: Penguin Book.

Dye R. Thomas and Zeigler L. Harman. (1972). **The Irony of Democracy**. California, Belmont: Wadsworth Publishing Company.

Floyd Humes. (1953). **Community power structure**. Chapel Hill: University of North Carolina Press.

Gaetano Mosca. (1939). **The Ruling class**. New York: Mc Graw hill book .

Lasswell D. H. and Abraham Kaplas. (1959). **Power and Society**. New Heaven Conn : Yale University Press.

Lasswell D. H. (1968). **Who gets what when how**. New York: Meridian Books Publishing company.

Mills C. Wright. (1956). **The power elite**. New York: Oxford University Press.

Robert A. Dahl. (1961). **Who govern**. New Haven: Yale university.

Robert L. Lineberry and Ira Sharkansky. (1971). **Urban Politics and Public Policy**. New York, Harper: Row publishers Inc,.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตารางรายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2476-2548
จังหวัดปทุมธานี

ตาราง 3
รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2476-2548 จังหวัดปทุมธานี

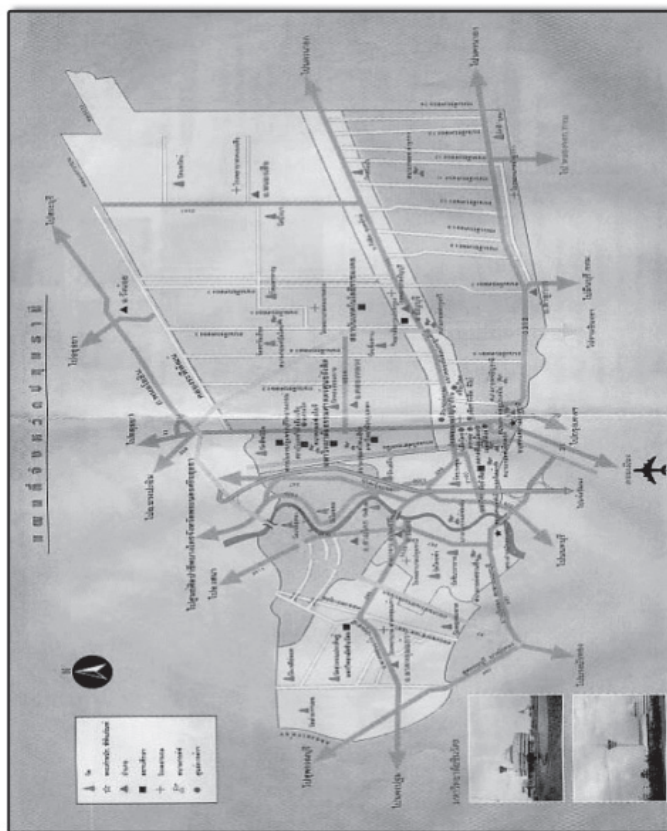
วัน/เดือน/ปี ที่เลือกตั้งทั่วไป	รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	พรรคการเมืองที่สังกัด
15/พ.ย./2476	นายทองกระจาย รัชตะวรรณ	-
7/พ.ย./2480	นายดาบทิว มะโนทัย	-
12/พ.ย./2481	ร.ต.ลมัย กฤษณภักดี นายเอี่ยม ราษฎรนิยม	- -
6/ม.ค./2489	นายสุจิตร หิรัญพฤกษ์	-
29/ม.ค./2491	พระยาราชธรรมนิเทศ	-
26/ก.พ./2495	พระยาราชธรรมนิเทศ	-
26/ก.พ./2500	นายยิ่ง รัศมีทัต	เสรีมนังคศิลา
15/ธ.ค./2500	นายนนท์ วรรักษา	สหภูมิ
10/ก.พ./2512	นายลำภู สงวนสัตย์ นายสนอง กฤษณะเศรณี	สหประชาไทย ไม่สังกัดพรรค
26/ม.ค./2518	นายจรูญ กุวานนท์ นายชูชีพ หาญสวัสดิ์	สังคมชาตินิยม สันติชน
4/เม.ย./2519	นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ นายลำภู สงวนสัตย์	ชาติไทย ธรรมสังคม

วัน/เดือน/ปี ที่เลือกตั้งทั่วไป	รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	พรรคการเมืองที่สังกัด
22/เม.ย./2522	นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ นายลำภู สงวนสัตย์	ชาติไทย เสรีธรรม
18/เม.ย./2526	นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ นายจรูญ กุวานนท์	ชาติไทย ประชากรไทย
27/ก.ค./2529	นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ นายชูชาติ หาญสวัสดิ์ นางวาณี หาญสวัสดิ์	ชาติไทย ชาติไทย ชาติไทย
24/ก.ค./2531	นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ นายชูชาติ หาญสวัสดิ์ นายจรูญ กุวานนท์	ชาติไทย ชาติไทย ประชากรไทย
22/มี.ค./2535	นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ นายชูชาติ หาญสวัสดิ์ นายจรูญ กุวานนท์	ชาติไทย ชาติไทย ความหวังใหม่
13/ก.ย./2535	นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ นายชูชาติ หาญสวัสดิ์ นางวาณี หาญสวัสดิ์	ชาติไทย ชาติไทย ชาติไทย
2/ก.ค./2538	นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ นายชูชาติ หาญสวัสดิ์ นายวาณี หาญสวัสดิ์	ชาติไทย ชาติไทย ชาติไทย

วัน/เดือน/ปี ที่เลือกตั้งทั่วไป	รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	พรรคการเมืองที่สังกัด
17/พ.ย./2539	นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ นายชูชาติ หาญสวัสดิ์ นายเอกพจน์ ปานแย้ม	ความหวังใหม่ ความหวังใหม่ ประชาธิปัตย์
6/ม.ค./2544	นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล นายเอกพจน์ ปานแย้ม ว่าที่ร้อยตรีสุเมธ ฤทธาคณี นายลิขิต หมุ่มดี นายชูชาติ หาญสวัสดิ์	ชาติพัฒนา ประชาธิปัตย์ ไทยรักไทย ไทยรักไทย ไทยรักไทย
6/ก.พ./2548	นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล นายเอกพจน์ ปานแย้ม นายวรัญญ เทพหัสดิน ณ อยุธยา นายลิขิต หมุ่มดี นายชูชาติ หาญสวัสดิ์	ไทยรักไทย ชาติไทย ไทยรักไทย ไทยรักไทย ไทยรักไทย

ภาคผนวก ข

แผนที่จังหวัดปทุมธานี

ภาคผนวก ค

ถอดเทปคำสัมภาษณ์สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปทุมธานี
ทั้งในอดีตและปัจจุบัน

ส.ส.เอกพจน์ : คือเรื่องการเมืองเป็นเรื่องที่ไม่แน่นอน ซึ่งจริง ๆ มันก็เป็นอย่างนั้น บางครั้งมันก็เป็นเรื่องของอุดมการณ์ อุดมการณ์ เกิดมาจากกลุ่มคนเกิดมาจากความคิดของคนที่ปลุกฝังกันมา แต่เมื่อสิ่งเหล่านี้ถูกเปลี่ยนไปโดยกลุ่มคน มันก็ไม่จำเป็นที่ต้องไปยึดติด สัมภาษณ์ ส.ส. เอกพจน์ ปานแยม เบต 2 ณ. สำนักงาน ส.ส. เอกพจน์ จังหวัดปทุมธานี

วันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2548

พงษ์ยุทธ : ขอทราบถึงประวัติการศึกษา ?

ส.ส.เอกพจน์ : ผมจบปริญญาตรีจากสถาบันเพชรบุรีวิทยาลัย-
ลงกรณ์ ซึ่งตอนนี้ได้เปลี่ยนชื่อเป็นสถาบันวลัยลงกรณ์ ปัจจุบันนี้
ผมศึกษาระดับปริญญาโทอยู่ที่ ธรรมศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ การเมือง
การปกครอง

พงษ์ยุทธ : ความเป็นมาถึงสาเหตุที่ทำให้สนใจเกี่ยวกับการเมือง ?

ส.ส.เอกพจน์ : คือเดิมผมก็เป็นนักร้องอยู่ เป็นที่ทราบกันดี
ตอนนั้นเรื่องงานเพลงได้พักเอาไว้ วงก็ไม่ได้ทำ ช่วงจังหวะกลางปี 39
พี่ชายลงสมัครสมาชิกสภา ซึ่งยังไม่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาล ผมก็ได้
ลงไปช่วยหาเสียง ซึ่งพี่ชายก็ไม่ได้รับเลือกตั้ง จังหวะนั้นท่าน
บรรหารยุบสภา ก็จะต้องมีการเลือกตั้งใหม่ ก็เหลือเวลาอีกไม่นาน
แล้วก็จะปิดรับผู้สมัคร ก็ได้คุยกับพี่ชาย พี่ชายก็แนะนำให้ลงสมัคร
ส.ส. โดยจริง ๆ แล้วก็มีความไฝฝืนอยู่ก่อนแล้วในเรื่องการเมือง โดย
ผมก็เชื่อว่าทุกคนมีความไฝฝืนในการเมืองระดับนี้ และมันก็เป็น

เกียรติประวัติ แล้วก็มีโอกาสทำประโยชน์ให้กับสังคมโดยรวม

พงษ์ยุทธ : ครั้งแรกที่ลงสมัครในนามพรรคประชาธิปัตย์ ไซ้ใหม่ ?

ส.ส.เอกพจน์ : ตอนนั้นก็ได้คุยกับพี่ชาย พี่ชายก็แนะนำให้ลงสมัคร ส.ส. ซึ่งก็คิดว่ายังไม่พร้อม อายุก็เพิ่งจะ 27 เงินทองก็ไม่ค่อยจะมี ก็เลยคิดว่าลองไปสอบถามดู ซึ่งผมก็เป็นสมาชิกของพรรคอยู่ ซึ่งเพื่อนในวงการเพลงทำให้ แต่ก็ยังไม่เคยไปที่พรรคเลย ในขณะนั้น ก็เลยได้โทรไปถาม 13 ว่าพรรคอยู่ที่ไหน ก็เลยไป ปรากฏว่าด้วยความที่เราเป็นนักร้อง สื่อต่าง ๆ ที่อยู่ที่นั้นก็ให้ความสนใจถามว่ามาทำไม จะมาสมัครลงที่ไหน เขาถามว่าบ้านอยู่ที่ไหน ก็บอกว่าอยู่ปทุม เขาก็ตกใจว่าลงปทุมจะสู้เขาได้หรือ ผมก็บอกว่า ยังไม่ได้ตัดสินใจถึงขนาดนั้น เพียงแต่เข้ามาสอบถามว่าระเบียบการเป็นอย่างไร หลักเกณฑ์เป็นอย่างไรบ้าง ก็ไปคุยกับเจ้าหน้าที่ของพรรคแล้วก็เจอกับผู้ใหญ่ในพรรคบางท่าน จำได้ว่ามีท่านพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ทางพรรคก็เอาใบสมัครมาให้กรอก หลังจากนั้นก็นำเสนอผู้บริหาร ปรากฏว่า 2 วันก็อนุมัติให้เป็นตัวแทนของพรรคลงสมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งผมก็ไม่ได้ทันตั้งตัวก็ยุ่งง ๆ อยู่ ก็คิดเพียงว่ายังไม่พร้อม อายุก็ยังไม่มาก เงินก็ไม่มี จะไปสู้เขาได้อย่างไร แต่เมื่อพรรคอนุมัติลงมาก็ต้องเดินหน้าต่อไป ด้วยความที่มีความไฝ่ฝันอยู่ก่อนแล้วอย่างน้อยลองดูก็ไม่เสียหาย ถือเป็นประสบการณ์ที่มีค่าสำหรับเรา ซึ่งตอนนั้นเงินก็ไม่มีต้องยืมเขามา

พงษ์ยุทธ : ในปัจจุบันนี้มาอยู่กับพรรคชาติไทย เหตุผลในการย้ายพรรคมาจากอะไรเป็นสำคัญ ?

ส.ส.เอกพจน์ : คือเรื่องการเมืองเป็นเรื่องที่ไม่แน่นอน ซึ่งจริง ๆ มันก็เป็นอย่างนั้น บางครั้งมันก็เป็นเรื่องของอุดมการณ์ อุดมการณ์เกิดมาจากกลุ่มคนเกิดมาจากความคิดของคนที่ถูกฝั่งกันมา แต่เมื่อสิ่งเหล่านี้ถูกเปลี่ยนไปโดยกลุ่มคนมันก็ไม่จำเป็นที่ต้องไปยึดติด

พงษ์ยุทธ : โอกาส และบทบาทในการทำงานเป็นสาเหตุด้วยใช่ไหม ?

ส.ส.เอกพจน์ : มีส่วนด้วย คือ พรรคชาติไทยเป็นพรรคขนาดกลางก็คือเราอยู่ตรงนี้ ยังมีโอกาส มีบทบาทอะไรเพิ่มขึ้น

พงษ์ยุทธ : มาอยู่กับพรรคชาติไทยทำให้มีโอกาสและบทบาทเพิ่มขึ้นมากกว่าอยู่กับพรรคประชาธิปัตย์ ?

ส.ส.เอกพจน์ : ก็เป็นส่วนหนึ่ง แต่ที่ออกจากพรรคประชาธิปัตย์ไม่ใช่เพราะพรรคไม่ได้ให้บทบาทอะไร เพียงแต่มันเป็นความรู้สึกส่วนตัวกับความรู้สึกบางสิ่งบางอย่างที่เกิดขึ้นในขณะนั้น ที่เรารู้สึกว่ามันไม่ถูกต้องกับการเปลี่ยนแปลงในพรรคประชาธิปัตย์ในขณะนั้น ก็ทำให้ตัดสินใจมาอยู่ตรงนี้

พงษ์ยุทธ : วิธีการที่ใช้ในการหาเสียงที่ใช้เป็นอย่างไร ?

ส.ส.เอกพจน์ : โดยการร้องเพลง คือไม่ใช่ไปร้องเพลงให้ฟังเลย แต่จะด้วยความที่เราเป็นนักร้อง ประชาชนก็รู้จักเราในนามที่เป็นเอกพจน์ วงศ์นาค นักร้องลูกทุ่งคนหนึ่ง ก็อดไม่ได้ที่จะต้องร้องเพลงก็เพราะเขาอยากให้เราร้องเพลงให้เขาฟัง ก็กลายเป็นจุดนำเสนอไป เพลงที่ร้องส่วนใหญ่ก็เป็นเพลงทหารเกณฑ์คนจน เอกพจน์มาแล้วก็จะไปทุกที่ไปเจอกับชาวบ้าน

พงษ์ยุทธ : การหาเสียงในเชิงรุก มีลักษณะอย่างไร ?

ส.ส.เอกพจน์ : ในช่วงแรกมีระยะเวลาหาเสียงเพียง 20 วัน จริง ๆ แล้วก็ต้องการจะไปพบกับทุก ๆ บ้าน แต่ก็เป็นไปได้เพราะเวลาไม่พอ ก็จุดไหนที่มีคนเยอะ ๆ ในตลาดหรือในที่ต่าง ๆ เราก็ไปพบตามงานบ้าง แล้วก็ขึ้นรถแห่ ในสมัยแรกจะทั้งจังหวัด ต้องใช้เวลาพอสมควร

พงษ์ยุทธ : ในส่วนของเงินสนับสนุนมีส่วนช่วยในการหาเสียงมากน้อยแค่ไหน ?

ส.ส.เอกพจน์ : มันเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับการเมือง แม้แต่พรรคการเมืองก็ยังมี การจัดงานเพื่อระดมทุน เพื่อจะมาสับสนุนในกิจกรรมทางการเมือง หรือนักการเมืองในพื้นที่สำหรับ ส.ส. โดยเฉพาะในเขตเลือกตั้งมีความสำคัญแน่นอน อันดับแรกในเรื่องการใช้จ่ายที่คณะกรรมการเลือกตั้งกำหนดไว้ ตรงนั้นต้องมี พรรคก็ต้องมีให้

พงษ์ยุทธ : กลุ่มธุรกิจในพื้นที่เข้ามามีส่วนสนับสนุนในทางการเมืองอย่างไรบ้าง ?

ส.ส.เอกพจน์ : แรก ๆ จะไม่มี อาศัยพบชาวบ้าน ที่ได้มาก็คงเพราะเราทำตรงนี้มากกว่า ในส่วนผู้สนับสนุนนายทุนต่าง ๆ ผมเข้าใจว่าทุกวันนี้เขาก็เข้าใจบทบาทของ ส.ส. ดี เพราะ ส.ส. ไม่ใช่ฝ่ายบริหาร จะให้คุณให้โทษ ให้ประโยชน์อะไรกับเขาไม่ได้ เพราะว่า ส.ส. มีหน้าที่ในทางนิติบัญญัติ เข้าไปเพื่อออกกฎหมาย แก้กฎหมาย แต่ถ้าเป็นฝ่ายบริหาร ก็น่าที่จะได้รับความสนใจ ที่จะให้การสนับสนุนจากทุนต่าง ๆ อย่างเช่น พรรคการเมืองที่ได้รับการสนับสนุนจากทุนต่าง ๆ ก็เพราะพรรคการเมืองเมื่อมีโอกาสเข้าไปแล้ว

เป็นแกนในการจัดตั้งรัฐบาล ก็จะมีโอกาสเข้าไปบริหาร หัวหน้าพรรคการเมืองนั้นก็เข้าไปเป็นนายกรัฐมนตรี

พงษ์ยุทธ : การหาเสียง ส.ช.ช่วยพี่ชายในครั้งแรกมีส่วนช่วยให้ได้รับการเลือกตั้งบ้างหรือไม่ ?

ส.ส.เอกพจน์ : เป็นกลุ่มเล็ก ๆ แค่ว่า สุขาภิบาล ไปเดินหาเสียง เคาะประตู พบชาวบ้านเท่าที่เวลาพอมี วิธีการเข้าหาประชาชนไม่แตกต่างกัน เรื่องของกลุ่มทุนไม่มี

พงษ์ยุทธ : ความคาดหวังทางการเมืองในอนาคต โดยส่วนตัวแล้วหวังเป็นอย่างไร ?

ส.ส.เอกพจน์ : อยากให้ประชาชนให้ความสำคัญกับการเมืองมากขึ้น ในการเลือกผู้แทนให้พิจารณาเลือกคนที่เหมาะสม โดยไม่อยู่บนเงื่อนไขของสินจ้าง รางวัล สิ่งเหล่านี้จะนำไปสู่การเมืองที่ดีที่บริสุทธิ์ขึ้น ระบบการเมืองต่อไปผู้แทนที่มาจาก การเลือกตั้ง ควรจะมีอิสระในการแสดงความคิดเห็นมากขึ้น

พงษ์ยุทธ : ผลงานของท่านที่ผ่านมา ได้ทำอะไรไปบ้าง ?

ส.ส.เอกพจน์ : สะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา จังหวัดปทุม ร่วมกับท่าน ส.ส. สุรพงษ์ ร่วมกับท่าน ส.ว. ปทุม รถ ปอ. สาย 49 ได้ขอให้ทาง ขสมก. เข้ามา เพราะว่าบริษัทที่เข้ามาสัมปทานเดิมในพื้นที่ไม่ค่อยมีการแก้ไข ประชาชนก็เดือดร้อน เรื่องคุณภาพรถก็ดี จำนวนรถก็ดี จึงได้มีการแก้ไขไป เรื่องน้ำประปา จังหวัดปทุมอยู่ในเขตปริณชวล ซึ่งกฎหมายในปัจจุบันนี้กำหนดไว้ว่า เป็นเขตวิกฤต น้ำบาดาล จะขุดเจาะเพิ่มไม่ได้ เพราะเกรงว่าพื้นดินจะทรุดลงไป กฎหมายก็ห้าม ความจำเป็นใช้น้ำประปาก็เพิ่มขึ้น

สัมภาษณ์ คุณเสถียร พฤทธิพรธานี
(ประธานหอการค้าจังหวัดปทุมธานี)
และคุณประเสริฐ เทพเอื้อตระกูล
(ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลประชาธิปไตย)
ณ.สำนักงานหอการค้าจังหวัดปทุมธานี
วันที่ 16 พฤษภาคม 2548

อ.พรชัย : ผมขอชี้แจงนิดหนึ่งว่า โครงการนี้เป็นโครงการสถาบันพระปกเกล้า ไม่ทราบว่าเคยได้ยินชื่อใหม่ วันหลังไปหาได้ก็อยากรู้เรื่องของการเมืองในจังหวัดปทุมธานี ว่าเป็นการเมืองที่มีความสัมพันธ์กันอย่างไรบ้างระหว่างกลุ่มนักธุรกิจ กับกลุ่มทางการเมือง ในลักษณะนี้ ผมถามคุณเสถียรก่อนนะครับ ว่าตำแหน่งประธานหอการค้าจังหวัดเขาต้องเลือกกันใช้ใหม่ครับ ?

คุณเสถียร : ใช่ครับ

อ.พรชัย : กรุณาอธิบายว่าคุณเสถียรเป็นมาก็ปีแล้ว เป็นมาอย่างไร ?

คุณเสถียร : คือหอการค้าจังหวัดปทุมธานีนี้เป็นองค์กรเอกชนที่ขึ้นอยู่ในการควบคุมของกระทรวงพาณิชย์ เพราะฉะนั้นก็จะมีคณะกรรมการ ในวาระแต่ละสองปี เราจะมี การเลือกประธานกรรมการ เพราะฉะนั้นประธานกรรมการจะอยู่วาระสองปี และจะอยู่ได้แค่สองวาระเท่านั้น ผมเข้ามาในองค์กรนี้ มาเป็นสิบปีแล้ว ครับ เดิมที่เป็นกรรมการทั่วไป หลังจากนั้นก็เลื่อนเป็นรองประธานกรรมการ ซึ่งตลอดระยะเวลาสิบปีนี้ได้ ช่วยองค์กรมาตลอด เมื่อ

ต้นปีก็มีการประชุมสามัญ หลังจากเลือกประธานคนใหม่ เพราะฉะนั้นที่ผมมารับตำแหน่งก็เมื่อเดือนที่แล้วนะครับ จะมีการส่งมอบหน้าที่กัน เมื่อเดือนที่แล้ว สำหรับหอการค้าเราจะไม่มุ่ง และก็ไม่ใช่ยุ่งเกี่ยวกับการเมืองขอให้อ่านใจด้วย เพราะว่าถ้าเกี่ยวกับตัวองค์กร เราจะไม่ยุ่งกับการเมือง

อ.พรชัย : ในตัวหอการค้าเองก็เป็นที่เป็นเหมือนสมาคมของนักธุรกิจในจังหวัด ?

คุณเสถียร : ครับเป็นตัวแทนภาคเอกชน ที่จะร่วมกับภาครัฐ ทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะเป็นประโยชน์กับชุมชน หรือประชาชน ที่นี้ในเรื่องที่เราเข้าไปยุ่ง เกี่ยวกับการเมืองหรือไม่ คิดว่าก็คงจะไม่มี แต่ว่าบางครั้งเพื่อประโยชน์ของตัวจังหวัดเราก็อาจจะร่วมกับนักการเมือง อย่างหลายปีที่ผ่านมา เราก็ได้ร่วมกับนักการเมือง มีทั้ง ส.ส. และ ส.ว. ทั้งหมด ร่วมกันประชุมเพื่อที่จะผลักดันให้ตัวสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาเกิดขึ้น เพราะว่าตัวสะพานที่มีโครงการมานานแล้ว

อ.พรชัย : อันนี้ผมก็ได้ไปคุยกับ ส.ส. เอกพจน์ ส.ส.เอกพจน์ ก็มีส่วนด้วยใช่ไหมครับ ?

คุณเสถียร : ครับ ส.ส. เอกพจน์ ก็มีส่วนด้วย

อ.พรชัย : คุณเสถียรเองรู้จักนักการเมืองในจังหวัดเยอะหรือไม่ โดยส่วนตัวหอการค้าไม่เกี่ยวข้องอยู่แล้ว โดยตัวคุณประเสริฐเองรู้จักพวกคุณเอกพจน์ พวกคุณสุรพงษ์ คุณชูชาติ คุณชูชีพ อะไรพวกนี้ไหม ?

คุณเสถียร : ก็ส่วนใหญ่จะรู้จัก แต่บางท่านก็อาจจะรู้จักผิวเผิน ไม่รู้จักลึกซึ้ง ก็ค่อนข้างจะรู้จักกันมานาน เพราะฉะนั้นงานบางอย่าง

เราจะติดต่อกัน แต่ว่าบางท่านถ้าไปงานอาจจะเจอกัน ทักทายกัน ตามปกติวิสัย ซึ่งไม่พูดถึงเกี่ยวกับการเมือง

อ.พรชัย : ทางตระกูล หาญสวัสดิ์ สนิทกันใหม่ ?

คุณเสถียร : รู้จักกันมาตั้งแต่เด็ก ๆ แล้ว

อ.พรชัย : แล้วมีความสัมพันธ์เป็นแบบส่วนตัวไหม ?

คุณเสถียร : จะเป็นที่ผู้ใหญ่เขาเป็นเพื่อนกัน เด็ก ๆ ก็รู้จักกัน

อ.พรชัย : ก็ไม่มีความสัมพันธ์กันในทางส่วนตัว ?

คุณเสถียร : ก็ไม่มี

อ.พรชัย : แล้วทางคุณประเสริฐ ไม่ทราบว่าเป็นผู้นำชุมชน ที่ไหน เอาทางคุณเสถียรก่อนก็แล้วกัน สรุปแล้วทางคุณเสถียรก็ ไม่รู้จักพรรคตรงนั้น ?

คุณเสถียร : รู้จักกับคุณสุชาติ

อ.พรชัย : ส.ส. ชูชาติ หาญสวัสดิ์ ใช่ไหม ?

คุณเสถียร : ใช่

อ.พรชัย : เวลาลงเลือกตั้งแต่ละครั้ง นักการเมือง ฝ่าย การเมือง คือไม่ว่าเลือกตั้งท้องถิ่นเลือกตั้งในระดับประเทศ ส.ส. เขาไม่เคยมาขอความสนับสนุน หาเสียงหรืออะไรกับหอการค้าเลย หรือ ?

คุณเสถียร : ไม่มีครับ

อ.พรชัย : ไม่มีเลยหรือ ?

คุณเสถียร : ไม่มีเด็ดยาเลยครับ นักการเมืองเขาจะทราบดีว่า หอการค้าจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับทางด้านการเมือง รู้จักกันโดยส่วนตัว หรือ โดยหน้าที่ของเขา บางครั้งก็จะมึนง่วนร่วมกันผลักดัน ก็อาจจะมีบ้าง อย่างเมื่อวันที่ 6 รัฐมนตรีกระทรวงคมนาคม คุณสุริยะ ที่ผ่านมา ตรวจ แล้วก็ไปยื่นหนังสือเกี่ยวกับการสร้างสะพาน ถนนที่ช่วง ต่ออาจจะเป็นอันตราย อาจเกิดอุบัติเหตุ ก็ได้ไปเจอนักการเมือง ก็ได้มีคุณชูชาติ คุณวรัญญู แล้วก็คุณลิขิต

อ.พรชัย : คุณเสถียรทำใจใหม่ การทำงานกับนักการเมือง ว่าที่ผ่านมา ที่ว่าช่วยสนับสนุนจังหวัดหรือ ประชาชนอะไรดีขึ้น ใน ความรู้สึกในการที่เราเป็นคนหนึ่งของชาวปทุม คุณเสถียรก็เป็น ชาวปทุมใช่ไหม ?

คุณเสถียร : ใช่ครับ

อ.พรชัย : มีความรู้สึกว่ามันดีขึ้นใหม่ว่า อย่างการเมืองที่ เปลี่ยนไป คนโน้นมาคนนี้มา ประชาชนจะดีขึ้นใหม่ ความรู้สึกเล็ก ๆ ของตัวเราเอง หรือว่ามันมีความแตกต่างกันใหม่ว่า สมัยชวน สมัย ทักษิณ สมัยอะไร ลักษณะอย่างไร ?

คุณเสถียร : คือบทบาทหน้าที่ตัวนี้ ก็ทางผมก็ไม่ค่อยได้ ติดตามนัก เพราะฉะนั้นที่ทำสำหรับปทุมมีอะไรบ้าง ก็ไม่รู้ซึ่งนะครับ แต่ว่าบทบาทหน้าที่ของ ส.ส. ทุกอันนี่จะเป็นไปตามมติของพรรค มากกว่า

อ.พรชัย : แล้วคุณเสถียรประกอบอาชีพอะไร ?

คุณเสถียร : ตัวผมขายปลีกแล้วก็ขายส่ง วัสดุก่อสร้างด้าน
อลูมิเนียม กระจก

อ.พรชัย : ไม่ใช่ผู้รับเหมาหรือเฉพาะขายอย่างเดียว ?

คุณเสถียร : ก็มีติดตั้งนิดหน่อย

อ.พรชัย : แล้วมองดูการเมืองในปทุม คืออันนี้ผมก็ในฐานะ
อาจารย์ แล้วก็เมื่อก่อนทางตระกูลหาญสวัสดิ์ก็ได้หมดเลยนะ ผม
จำได้ว่า หนึ่ง สอง สาม สี่ ทั้งจังหวัดเลย ในการเปลี่ยนแปลงมัน
เกิดจากอะไร อย่างคุณเอกพจน์ก็ได้ มีคนใหม่มาอีกคนหนึ่งชื่อ
อะไรนะ อีกคนเขาชื่ออะไรนะ ส.ส. นะ ?

คุณเสถียร : วัณณู

อ.พรชัย : คุณวัณณู อะไรพวกนี้ สายเดียวกับทางหาญสวัสดิ์
หรือเปล่า ?

คุณเสถียร : คือนักการเมืองนี้ เดิมนั้นนักการเมืองเขาพัฒนา
แล้ว เข้าไปในสภา เดิมนั้นไม่ว่าเป็นนักการเมืองแล้ว มันต้องเข้าใจ
ให้ไปอยู่ในภาคประชาชนให้ได้มากที่สุด อาจารย์ถามว่าสมัยก่อน
หาญสวัสดิ์ได้ หนึ่ง สอง สาม สี่ เดิมนั้นทำไม่มีตัวใหม่ ๆ ขึ้นมา ก็
คือเรามีระดับประธานชุมชน กรรมการชุมชนหมู่บ้าน แล้วก็ยังมี
สมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภา อบต. คือมันมีการกระจาย
อำนาจสู่ท้องถิ่น ทำให้ประชาชนทั้งหมดมีความตื่นตัว ทางด้าน
การเมืองขึ้นมาว่า คน ๆ นั้น ถ้าเลือกขึ้นมาแล้ว มีประโยชน์ต่อตัว
เขามากแค่ไหน คืออย่างนี้ เดิมนั้นประชาชนเขารู้จักศึกษาทางการ
เมือง คือผมในฐานะเป็นประธานชุมชน ปัจจุบันนี้การเมืองกับทุก

อย่างมันแยกไม่ออก คือไม่รู้ว่าจะตัวไหนเป็นการเมืองตัวไหนเป็น
อย่างอื่น ทำให้ประชาชนทั่วไปรู้จักการเมืองมากขึ้น ฉลาดขึ้น ฉลาด
ขึ้นมาก เล่นการเมืองเดี๋ยวนี้ถ้าลง ส.ส. เดี่ยวนี้ถ้าเอาเงินซื้อเสียง
ทุ่มไปซื้อเสียง ไม่ได้สร้างผลงานให้เป็นที่ประจักษ์ไม่ได้แน่นอน เชื่อ
ผมเถอะไม่ได้แน่นอน อีกอย่างหนึ่ง เป็นนักการเมืองระดับจังหวัด
ระดับท้องถิ่น นักการเมืองระดับหมู่บ้าน เริ่มที่ อบต. พอขึ้นมาหน่อย
ก็เป็นอำเภอ ก็เป็นอบจ. เขต อบจ.เขตปืบ ก็ต้องไต่ขึ้นมาเป็น ส.ส.
เขต อันนี้คือเป็นขั้นตอนส่วนหนึ่ง ถ้าอยู่ ๆ จะเป็นนักการเมืองลง
มารับใช้ประชาชน คุณยังไม่รู้หน้าที่ของคุณ คืออะไร อันนี้เป็นตัว
สำคัญ โดยเฉพาะเดี๋ยวนี้ ส.ส. เขต จะไม่มีงบประมาณสนับสนุนเหมือน
สมัยก่อน เดี่ยวนี้เป็นนิติบัญญัติอย่างเดียว ถ้าคุณเดือดร้อนคุณไป
หา ส.ส. ส.ส.มีสิทธิอภิปรายในที่ประชุม สภาผู้แทนราษฎร มี
โอกาสพูดในที่ต่าง ๆ เขาให้เกียรติ เขามีความสามารถที่ผ่านทาง
สื่อต่าง ๆ มาอำนวยความสะดวกเข้ามาได้ ส่วนนั้นก็คือก่อนที่จะ
เป็น ส.ส. เขต จะต้องไปอาศัยคนในชุมชน อาศัยประธานชุมชนบ้าง
อาศัยสมาชิกอบต. บ้าง มันต้องผ่านมาหลายขั้นตอนกว่าจะได้เป็น
ส.ส.

อ.พรชัย : คุณประเสริฐ ครับ เวลาเป็นประธานชุมชน มีคน
มาหาใหม่ ส.ส. อะไรอย่างนี้ ส.ส. คนไหนคนนี้ มาขอให้ช่วยอะไร
อย่างนี้ ?

คุณประเสริฐ : มาครับมา มาบ่อย

อ.พรชัย : คือมาบ่อย มาสร้างเครือข่ายใช่ไหม ?

คุณประเสริฐ : มาสร้างเครือข่าย คือว่าเขามาเสนอตัว มารับใช้ชาวบ้าน คุณมีความเห็นอย่างไร คนที่จะมาเป็นผู้นำชุมชน ต้องรู้จักเบื้องหลังของนักการเมืองคนนั้นพอสมควร จึงจะชี้แนะให้กับสมาชิกในชุมชน สมาชิกในชุมชนถ้าคุณชี้แนะไป แล้วเขาเห็นผลตามที่เราชี้แนะ ทำให้น้ำหนักตัวเราดูหนักขึ้น

อ.พรชัย : ผมถามคุณประเสริฐอีกคำถามหนึ่งว่า ระบบหัวคะแนนยังจำเป็น สำหรับการเลือกตั้งอีกหรือไม่ ?

คุณประเสริฐ : ยังจำเป็น ตรงนี้หนีไม่พ้น หนีไม่พ้นหัวคะแนน ตราบใดที่ภาครัฐไม่เอากារเมืองสอนให้ประชาชน หน้าที่ของพลเมืองทำอะไร ตัวนี้แหละแน่นอนหนีไม่พ้น สมัยก่อนเขาบอกว่าซื้อเสียงคืนมหาหอน สมัยนี้ซื้อเสียงสี่ปี เชื่อผมเถอะครับ

อ.พรชัย : อย่างไรครับ หมายความว่าอย่างไร ?

คุณประเสริฐ : ก็ซื้อตลอดครับ เชื่อไหมครับอาจารย์ สมมุติว่าผมเป็น ส.ส. เชื่อไหม พวงหรีดปีหนึ่งเท่าไร เดือนหนึ่งไม่ต่ำกว่าประมาณ 200,000 บาท

อ.พรชัย : ค่าพวงหรีดนี้หรือครับ ?

คุณประเสริฐ : ค่าพวงหรีด เอาจริง ๆ สองแสน ต้องสองแสน ค่าพวงหรีดสองแสนไม่ว่า ค่าเป็นเจ้าของศพอีก คือซื้อตลอดสี่ปีนี้ คุณต้องถึง ถ้าไม่ถึงเมื่อไหร่หลุดเมื่อนั้น ยกตัวอย่างเช่นเขตจังหวัดปทุมธานี มีอยู่เขตเดียว อยู่เขตเดียวไม่ถึง พอเลือกตั้งมาไม่ติด ก่อนเลือกตั้งผมก็ว่าไม่ติด ไม่ติดแน่นอน

อ.พรชัย : ใครหรือครับ ?

คุณประเสริฐ : ไม่ผมไม่พูดหรอก และนี่คือเหตุผล เดียวนี้ การเมืองเป็นการเมืองครอบครัว ที่นี้คุณเสถียร ตอบ ผมขอเชิญ คุณเสถียรหน่อย คือจริง ๆ นี้องค์กรเอกชนอย่างหอการค้าเป็นต้น คณะกรรมการหอการค้า จะสวมหลายหมวก หมวกหลายใบ จะต้องเป็นคนมีศักยภาพ ในจังหวัดปทุม ถึงจะมาทำหอการค้า แต่ที่เสร็จไปทำไปแล้ว ถ้าว่าหอการค้าจริงอยู่เราจะไม่ยุ่งการเมือง แต่บางครั้งก็ต้องพึ่งนักการเมือง เพื่อทำโครงการบางโครงการ ที่จำเป็น ที่จำเป็นต้องพึ่งเขา ถ้าว่าบางที่พึ่งเขาแล้วนี้ ถ้าว่าเราไปยุ่งกับการเมืองใหม่ คือจริง ๆ แล้วหอการค้าเป็นองค์กรเอกชนที่ไม่มีงบประมาณมาจุนเจือ อย่างเช่น NGO เป็นต้น คือรัฐบาลต่าง ๆ ทำไม่ต้องพึ่งต่างชาติ ก็ในเมื่อรัฐบาลเขาไม่ได้อุดหนุนมานี้ เดียวนี้ เขาเริ่มจะมีให้เราแล้ว คือผมก็เป็นคณะกรรมการ NGO ด้วย

อ.พรชัย : เป็นกรรมการ NGO ด้วยหรือ ?

คุณประเสริฐ : ครับเป็นกรรมการ NGO ด้วย คือ NGO บางครั้ง ก็ต้องอยู่ที่ผู้นำ NGO ด้วยว่า เราเห็นควรจะทำด้านไหน เห็นควร จะสนับสนุนใหม่ หลาย ๆ อย่างต้องอยู่ในตัวเรา

อ.พรชัย : มีเยอะไหมกลุ่มต่าง ๆ ในจังหวัดปทุม ?

คุณประเสริฐ : มี NGO มีประมาณ 10 กว่าองค์กร

อ.พรชัย : แล้วกลุ่มพวกนี้จะสนับสนุนการเมืองหรือไม่ ?

คุณประเสริฐ : ก็แล้วแต่ แต่ละคนก็ทำกันอิสระแล้วแต่ละกลุ่มเขา คือจริง ๆ แล้วอาจารย์ ผมอยากเห็นรัฐบาลให้ความรู้กับประชาชน

โดยทั่วไป เกี่ยวกับการเมืองให้ถ่องแท้ ตัวนี้สำคัญมาก ๆ ผมว่าต่อไปดี

อ.พรชัย : เรื่องการศึกษานี้หรือ ?

คุณประเสริฐ : การศึกษาเรื่องการเมือง ต้องถ่องแท้จริง ๆ ไม่ว่าจะคนมีเงินหรือไม่มี เดี่ยวนี้คนมีเงินเข้ามาเล่นการเมือง มาซื้อเสียง ทั้งสี่ปีไปเลย

อ.พรชัย : คุณเสถียรสนิทกับนักการเมืองคนไหนเป็นพิเศษหรือไม่ ต้องมีแหล่งประธานหอการค้า ต้องสนิทนักการเมืองสักคนสองคน ?

คุณเสถียร : สนิทที่จะมาคุยเรื่องเกี่ยวกับการเมืองไม่มี

อ.พรชัย : สนิทคล้ายเป็นเพื่อนฝูงกัน ผมใช้คำนี้ก็แล้วกัน สนิทกับเอกพจน์ สนิทกับชูชาติ สนิทกับคนไหน มีไหมที่เป็นพิเศษ สนิทกันก็ไม่ใช่ไรนะ คนเราอยู่จังหวัดเดียวกันสนิทกันได้ ใช่ไหม คุณประเสริฐ มันไม่ใช่เรื่องของความผิดอะไร ถูกไหม คือผมก็ไม่รู้ว่าอะไร อย่างคุณประเสริฐบอกว่าสนิทกับท่านชูชีพ ก็ไม่ได้เป็นเรื่องที่ผิดถูกไหม ใครจะสนิทกับใครสนิทกับเอกพจน์ สนิทกับคนไหน คนนี้ สนิทกันได้ทั้งนั้น คือผมอยากจะรู้ว่าภายในจังหวัดมันมีความสนิทสนมในลักษณะนี้ไหม อย่างคุณเสถียรก็ถือว่าเป็นคนที่มีสถานภาพทางสังคม ทางเศรษฐกิจ ทางอะไรสูง มาถึงตรงนี้ได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ ที่บอกไม่รู้จักนักการเมืองเลยนี้ ไม่สนิทกับใคร มันเป็นไปได้ คือตรงนี้ผมถามก็ไม่ได้หมายความว่า การสนิทกันมันจะผิดหรือไม่ผิด หรืออะไรไม่ใช่อย่างนั้น คือแค่ผมอยากจะรู้ว่า รู้จักกันไหมเท่านั้นเอง ?

คุณเสถียร : อันนี้ก็มีการปรึกษาได้ กรณีที่เรามีปัญหาอะไรที่จะช่วยซึ่งกันละกัน ทีนี้ที่คุณต้องการถาม ก็หมายถึงว่า ลองว่ามาถึงจุดประสงค์ ว่าสนิทกันแล้วคุณจะทำอย่างไร

อ.พรชัย : สนิทแล้วก็สนิทเฉย ๆ ไม่ได้เอาไปทำอะไร ผมก็ไม่ได้มีอะไร คือถ้าสนิทแล้วก็คือเพื่อนกันถูกไหม ?

คุณเสถียร : อย่างที่คุณประเสริฐว่า เต็มวันนี้นักการเมืองต้องพัฒนา ต้องพยายามทำคะแนนในระหว่างสี่ปี อย่างที่คุณว่าอาจจะมีค่าใช้จ่าย ตลอดระยะเวลาที่ต้องใช้ สมัยก่อนนี้ตระกูลหาญสวัสดิ์นี่ หนึ่ง สอง สาม สี่ เวลานี้ค่อย ๆ หายไป อันนี้ผมมองในจุดหนึ่ง อาจจะเกี่ยวกับว่าบางท่านอาจจะเข้ามาหลายสมัย แล้วก็ช่วงหลังนี้ สภาพทางครอบครัวอาจจะไม่พร้อม ก็ค่อย ๆ ถอยห่าง ถอยห่างออกไป จึงทำให้คะแนนเสียงตกไป เพราะในคนภายนอกอาจมองในแง่ที่ว่าเขาได้แล้วทั้ง ไม่ได้พัฒนาระบบที่ว่า ใครบ้างที่จะทำแทนเขา อย่างสมมุติว่าเราไปฟังเขา ไปปรึกษาเขา ถ้าสมมุติปรึกษาคนนี้น่าจะได้ อาจจะต้องสร้างคนที่จะแทนเขาได้ เพราะว่าทุกงาน เราจะไปเป็นไม่ได้อยู่แล้ว เพราะถ้าว่าไม่ไปคนก็หาว่าทั้งลักษณะว่าคะแนนค่อย ๆ ถอยห่างไป

อ.พรชัย : คุณเสถียรคิดจะเล่นการเมืองหรือไม่ ?

คุณเสถียร : ก็ถ้าจะเล่นก็คงเล่นมานานแล้ว เวลานี้อายุก็เข้าเกณฑ์แล้ว ก็คงไม่คิด

อ.พรชัย : แล้วคุณประเสริฐล่ะ ?

คุณประเสริฐ : อ้อไม่ละครับคืออาจารย์ถ้าผมชอบเป็น ผมอยาก
ฆ่าคุณเสถียร ยุคุณเสถียรไปเล่นการเมืองเลย เท่ากับฆ่าคุณเสถียร
ถ้าคนที่รักกันจริง ๆ นี่ ให้คำชี้แนะได้ แต่ไม่อยากให้เล่น นี่คือเพื่อน
ที่แท้จริง คือเราอยู่ตรงนี้สบายใจกว่าเยอะ เชื่อมมการเล่นการเมือง
นี้ นักการเมืองอันดับหนึ่งต้องมีเงิน อันดับที่สองอย่างที่คุณเสถียรว่า
ต้องบริหารตัวเองเป็น อันดับสาม จะต้องมีคำวาเหน็ดเหนื่อย คือ
คนไทยเรานี่นิสัยคนไทย สมัยก่อนนักการเมืองจุนเจือจุนติดนิสัย
อย่างเช่นหน้าเปิดเทอมฝากลูกเข้าโรงเรียน หน้ากฐินก็ต้องเป็น
ประธาน หน้าผ้าป่าก็ต้องเป็นประธาน หน้าบวชก็ต้องเป็นประธาน
แม้กระทั่งเผาศพคนที่ตายแล้ว ก็ต้องเป็นประธานวางดอกไม้จัน คือ
แล้วตัวนี้ผมถามว่า แล้วในเขตหนึ่ง ๆ โชคดีนะที่ ส.ส. ออก
กฎหมายให้แบ่งเขต ถ้าอยู่ในเขตเดียวกัน วิ่งกันหัวปั่นเลย อย่าง
ไม่ต้องมากผมเป็นที่ปรึกษานายกมาแปดปีนี่

อ.พรชัย : นายกไหน ?

คุณประเสริฐ : นายกเดชา

อ.พรชัย : นายก อบจ. หรือ ?

คุณประเสริฐ : ไม่ใช่ นายกเทศบาล ผมเป็นที่ปรึกษาท่านมา
แปดปี ท่านทำถูกต้องบ้าง ไม่ถูกต้องบ้าง วันหนึ่ง ๆ ไปออกงาน สาม
ถึงสี่งาน ผมถามว่าท่านนายกท่านทำไปทำไม ก็บอกว่าถ้าผมไม่ออก
ผมก็ไม่ได้ ก็ถือเป็นครอบครัวไปแล้ว คือมันต้องออก ออกเสร็จเป็น
เจ้าภาพสวดสี่พัน พวงหรีดอีกสามพวง สามพัน เป็นเจ็ดพัน แล้ว
วันหนึ่งสามศพ

อ.พรชัย : สองหมื่นกว่าบาท ?

คุณประเสริฐ : สองหมื่นกว่าบาท แล้วเพื่อนผมทำพวงหรีดส่งให้คุณเดชาอยู่ เก็บบิลใบหนึ่งสองแสนเจ็ด ถึงสามแสนทุกเดือนเลยจริง ๆ เลยครับอาจารย์ ผมถามว่าตรงนี้อาจเงินจากที่ไหนมา ผมถามอาจารย์ สมัยก่อนห้ามซื้อเสียง สมัยนี้ซื้อทั้งสี่ปี ตั้งแต่วันสมัครแล้วซื้อจนถึงวันเลือกตั้งใหม่ นี่คือเหตุผล

อ.พรชัย : ประธานหอการค้านี้ ทั่วประเทศรู้จักกันหรือเปล่า คุณเสถียร มีองค์กระระดับชาติ คล้าย ๆ ว่ารวมตัวกันของหอการค้า บ้างไหม ?

คุณเสถียร : หอการค้านี้ โดยปกติเราจะร่วมกับภาคอื่น ๆ จังหวัดอื่น ๆ ที่จะต้องไปพบปะ อย่างสมัยก่อนมีการประชุม เพราะว่าเขาจะแบ่งเป็นเขต ภาค ช่วงหลังก็แบ่งเป็นกลุ่มจังหวัด มีอยู่ 19 กลุ่ม ที่ทางหอการค้าเปลี่ยนนโยบายใหม่ ก็เป็น 19 กลุ่ม ที่จังหวัดปทุมธานี ก็อยู่กลุ่มที่ 4 ก็มีอยุธยา อ่างทอง นนทบุรี ต่อไปก็ต้องพบปะกันตลอดเวลา ว่ามีกิจกรรมไหนที่จะร่วมได้ แล้วทางหอไทยเขาจะเป็นตัวสนับสนุนให้มีกิจกรรมร่วมกันระหว่างกลุ่มจังหวัดด้วยกัน

อ.พรชัย : ลูกศิษย์ของหอการค้าชุมพร ไปลงไทยรักไทย ที่ชุมพร ประธานหอซื้อธวัช ไม่ได้หรือ ?

คุณเสถียร : ก็ไม่ได้

คุณประเสริฐ : ภาคใต้ส่วนมากจะเป็นประชาธิปไตย

อ.พรชัย : เรียนถามคุณประเสริฐนิดหนึ่งว่า องค์กรต่าง ๆ NGO กลุ่มต่าง ๆ ชุมชนต่าง ๆ ในปทุม ในความรู้สึกของคุณประเสริฐ มีการรวมตัวกันอย่างเข้มแข็งหรือไม่ ?

คุณประเสริฐ : ไม่เข้มแข็ง

อ.พรชัย : ไม่หรือ ขึ้นอยู่กับผู้นำใช่ไหม ?

คุณประเสริฐ : ขึ้นอยู่กับผู้นำ ไม่ว่าจะองค์กรใดถ้าผู้นำไม่เข้มแข็ง องค์กรนั้นจะไม่มีค่าว่ายั่งยืน อย่างเช่นหอการค้าก็ดี ถ้าเจอประธานที่เข้มแข็ง มีวิสัยทัศน์ที่มองไกล มีการจัดการที่ดี มีอะไรที่ดี หอการค้าก็จะได้ขีดหน้าชูตาขึ้นมา ถ้าองค์กรไหน ผู้นำคนไหน ทำอะไรแล้วไปเจอปัญหาที่ไม่มีวิสัยทัศน์ องค์กรนั้นจะอยู่กับที่ จะไม่ถึงกับถดถอย เพราะมีคณะกรรมการช่วยดูอยู่ อย่างเช่น NGO ก็ดี NGO ของจังหวัดปทุมธานีเป็นสุภาพสตรี ที่อยู่ในสภาสตรี-สังคมสงเคราะห์ ช่วยในสงเคราะห์ช่วยในคนที่ด้อยโอกาส ถ้าเป็นผู้นำขององค์กร น่าจะเป็นผู้ชายที่มีความมุ่งมั่น ไปทางไหนก็ไปทางนั้น อย่างผมเน้นไปทางสิ่งแวดล้อม ผมดูแลในเรื่องสิ่งแวดล้อม ผมเน้นไปในทางสิ่งแวดล้อมของ NGO ตรงไหนที่ไม่ชอบมาพากล ผมจะไปทำหน้าที่ตรงนั้นได้ดีกว่า เพราะว่าหนึ่ง ผมไม่ได้เป็นข้าราชการประจำ สองผมไม่ได้เป็นนักการเมือง คือผมไม่มีลูกเกรงใจ ที่นี้ผมจะไปเน้นที่สิ่งแวดล้อมการจราจร แล้วผมเป็นคนที่เน้นมากที่สุด เรื่องปัญหาจราจร ที่บางอย่างของง่าย ๆ ให้แก่ บางที่เขายังไม่ยอมแก้กัน จะเป็นอ้ำงโน้นอ้ำงนี้ อ้ำงสารพัด แต่ผมเป็นคนที่ไม่ยอมอะไรง่าย ๆ

อ.พรชัย : ไม่ทราบว่าคุณประเสริฐประกอบอาชีพอะไรอยู่ ?

คุณประเสริฐ : คำขายอยู่ ปลูกเกษียรแล้ว ปีนี้ลูกเมียก็ทำอยู่ ผมออกมาทำงานสังคมเต็มตัวแล้ว

อ.พรชัย : ทำงานสังคมเป็นส่วนใหญ่ใช่ไหม ?

คุณประเสริฐ : ส่วนใหญ่

อ.พรชัย : เป็นพนักงานสาธารณสุขประโยชน์ใช่ไหม ?

คุณประเสริฐ : งานสาธารณสุขบ้าง คนที่ไม่ได้รับความ เป็นธรรมบ้าง อย่างเช่นขอทาน ที่คนต่างชาติ คนต่างชาติที่มี บุตรหลานอยู่ในประเทศไทย ผมอยากจะให้สังคมสงเคราะห์จริงๆ แล้ว เวลานี้ลูกต่างชาติ ที่มาเกิดในประเทศไทย จำนวนเป็นร้อยเลย รัฐบาลต้องเข้ามาทำแล้ว ?

อ.พรชัย : ขอถามคุณประเสริฐว่า จริง ๆ แล้วการเลือกตั้ง แต่ละครั้ง ผมถามคุณประเสริฐตรง ๆ เลยนะ ที่ว่าต้องซื้อเสียงสี่ปี ผมเห็นด้วย ช่วงเลือกตั้งต้องหนักกว่าเก่าถูกไหมมันก็ต้องใช้เงิน มากกว่าเก่า สี่ปีมันก็ต้องหาเสียงไปเรื่อย ๆ จำได้ใหม่ว่า ช่วงวัน เลือกตั้งผมว่า มันต้องหนักกว่าเก่า ?

คุณประเสริฐ : แน่นอน

อ.พรชัย : คือผมจะถามว่าการเลือกตั้ง การเป็นนักการเมือง มันต้องใช้เงิน ?

คุณประเสริฐ : แน่นอนถูกต้อง ใครบอกว่านักการเมืองไม่ต้องใช้ เงิน ไม่จริงผมไม่เชื่อแต่คนแจกเงินเดี๋ยวนี้ เลือกตั้งเดี๋ยวนี้เขาแจก เป็นจุด จุดไหนคุณอ่อนแอผมจะไปแจกตรงนั้น เขามีหน่วยสำรวจ

ประชามติ เดียวนี้คืออย่างหนึ่งเลือกตั้งแล้ว ผมเป็นคนที่คัดค้านมาก ๆ ที่ทะเลาะแค้นลงไปในเขต ตอนนี้อยู่ยังค้ำอยู่หน่วยเลือกตั้งที่ไหนแล้วต้องไปลงคะแนนเขตนั่น เขารู้แล้วว่าเขตไหนอ่อนแองวดหน้าลงหนักกว่านี้ เขารู้ว่าเขาอ่อนแอทำไมไม่ไปเทที่จังหวัดนับอยู่ทีเดียว คือตัวนี้ตัวสำคัญอย่างเช่นมาอยู่ตรงหน้าบ้านเลือกตั้งตรงนี้ นับตรงนี้ เขารู้ว่าจุดนี้ว่าอ่อน

อ.พรชัย : รู้คะแนนว่าเป็นอย่างไร ?

คุณประเสริฐ : ใช่

อ.พรชัย : ถามคุณเสถียรนิดหนึ่ง คือว่าเวลาผมทำงาน จะไม่ปรากฏชื่ออะไรอย่างนี้ก็เหมือนกับว่าเขียนคำตอบธรรมดา ในส่วนที่มัน ผมว่าประธานหอการค้า ก็น่าจะสนับสนุนนักการเมืองบ้างละ สักคนสองคน ผมเป็นคนนอกก็มองว่าประธานหอการค้าก็เป็นคนที่สำคัญนะ ในจังหวัดก็ต้องถือว่าไม่ใช่ซีโก้ ผมก็ว่าน่าจะมี ความช่วยเหลือกับนักการเมืองบ้าง ผมคิดอย่างนั้นนะในฐานะที่ผมเป็นนักวิชาการ ไม่ทราบว่าเป็นความจริงตรงนั้นมันเป็นอย่างไร ?

คุณเสถียร : อันนี้ต้องเรียนตามตรง ที่ผ่านมาประธานหอการค้าคนเก่า เทาที่ผมสังเกตก็ไม่ได้ทำถึงจุดนี้ กรณีที่พูดคุยว่าคนไหนมีวิสัยทัศน์หรือประกอบกิจกรรมการเมืองที่น่านับถือ น่ายกย่อง อาจจะมีบ้าง แต่ถึงกับไปสนับสนุนส่วนใหญ่จะไม่ทำออกหน้าออกตา ก็จะมองดูว่านักการเมืองแต่ละคนที่ทำนี้ มีผลงานที่ออกมาเป็นที่น่านับถือยกย่องหรือไม่ ลักษณะว่ามีการติดตามงานอยู่ในกรอบ จะเป็นในลักษณะนี้มากกว่า

อ.พรชัย : คุณเสถียรตำแหน่งประธานหอการค้าก็เหมือนกับตำแหน่งประธานนักธุรกิจในจังหวัดถูกไหม ?

คุณเสถียร : ใช่ครับเป็นตัวแทนของภาคเอกชน ส่วนใหญ่ที่เราไปฟังอาจจะเป็นบางครั้งมีความจำเป็นต้องไปฟังนักการเมืองที่เราไปเราจะไม่ไปสนับสนุนโดยตรง

อ.พรชัย : มีการลงขันช่วยกันไหม ?

คุณเสถียร : ไม่มี

อ.พรชัย : ลงขันช่วยหน่อยเดี๋ยวคราวหลังเขาได้มาไทยรักไทย เขาได้มา พวกเราจะได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาล ภาครัฐบ้าง อย่างนี้มีไหม ถ้ามีก็ไม่ใช่ไรนะ เดี่ยวนี้กฎหมายพรรคการเมือง การที่เราบริจาคเงินให้พรรคไหนพรรคนี้มัน อันนี้โดยส่วนตัว หอการค้าไม่เกี่ยวอยู่แล้ว หมายถึงส่วนตัวมันบริจาคได้ถูกไหม คุณเสถียร คุณประเสริฐ เข้าใจใช่ไหม ?

คุณประเสริฐ : เข้าใจครับเข้าใจ

อ.พรชัย : เดี่ยวเราบริจาคให้นักการเมืองคนนี้นะ ในพรรคนี้นะ ซึ่งก็ผมบริจาคได้ไม่ผิดกฎหมาย ?

คุณเสถียร : คือกฎของหอการค้ายังไม่ได้

คุณประเสริฐ : คงทุกที่สมมุติว่า อย่างเช่นจะบริจาคอะไร ต้องผ่านมติที่ประชุม ที่ประชุมไม่ผ่านก็ไม่ได้

อ.พรชัย : โดยส่วนตัวเป็นประธานพรรคพวกบอกว่า เรามาช่วยคนไหนหน่อยคนละสองหมื่น สามหมื่น ห้าหมื่น อะไรอย่างนี้ไม่ได้หรือ ?

คุณประเสริฐ : คืออย่างนี้เช่นอาจารย์ถามว่าคณะกรรมการหอการค้า มีหลากหลายอาชีพ อย่างเช่นผมทำขนมขบเคี้ยวก็เป็นอาชีพหนึ่ง อย่างนักการเมืองจะสนับสนุน เขาก็มาฟังโดยตรงที่ผมไม่เกี่ยวกับหอการค้าเลย อย่างผมเป็นเจ้าของปั้มน้ำมัน ผมก็เป็นคณะกรรมการหอการค้าอยู่ดี เขามาสนับสนุนผมก็เป็นเรื่องของเขา คือตรงนี้หน้าที่ของหอการค้าไม่มีสิทธิ์

อ.พรชัย : ไม่ได้บอกให้คุณประเสริฐตอบอย่างนั้น อย่างสนิทกันกับคนโน้นคนนี้ ก็บอกพรรคพวกช่วยใครกันดีเป็นส่วนตัวนะ ?

คุณเสถียร : ขอเรียนตามตรง คือบทบาทของหอการค้า สมาชิกที่อยู่ด้วยกันมีความเปลี่ยนแปลงที่เราประกอบหรือทำกิจกรรมต่างๆ ส่วนใหญ่จะไปสนับสนุนหรือร่วมกับภาครัฐ หรือนักการเมืองเพื่อให้เกิดกิจกรรม ให้ประสบความสำเร็จ เพราะในการที่จะรวมเป็นกลุ่มเป็นก้อน เพื่อผลประโยชน์จากนักการเมืองก็คงไม่มีความจำเป็นที่จะคุยในเรื่องนี้ไม่มี เหมือนกับสมัยก่อน อาจจะมีกิจกรรมบางตัวให้เขาสนับสนุนเพื่ออนุมัติ

อ.พรชัย : โดยส่วนตัวน่าจะมึนนะ คุณเสถียรอาจจะไม่รู้ คุณประเสริฐ อาจจะไม่รู้ถูกไหม

คุณประเสริฐ : ผมรู้ก็ยังมีมาขอผม มี

อ.พรชัย : มีหรือ ?

คุณประเสริฐ : มีครับมีเยอะ คือเขาขอสนับสนุน 500,000 บ้าง 200,000 บ้าง ในรูปแบบต่าง ๆ ในรูปแบบที่ตั้งแชร์ขึ้นมาบ้าง เขาเรียกว่าตั้งแชร์ช่วยหาเสียง คือมีครับ อาจารย์มี ผมยอมรับว่ามี แต่

ว่าเราจะไปเล่นกับเขาเท่านั้นเอง โดยเฉพาะนักการเมืองคนใด มาขอผมสนับสนุน เรื่องตั้งแซร์เล่นการเมือง ผมจะบอกเลยว่าอย่าเล่นเลย จบตรงนี้เลย เป็นไปไม่ได้หรอก คุณไม่มีเงินคุณจะไปเล่นการเมืองได้ไง

อ.พรชัย : ตอนนี่ตระกูลหาญสวัสดิ์มี ส.ส. ก็คน ?

คุณเสถียร : คนเดียวคุณชูชาติ

อ.พรชัย : คนเดียวหรือ ?

คุณเสถียร : คุณชูชีพ เป็นประธาธิบดี ปาร์ตี้ลิสต์

อ.พรชัย : ได้หรือ ?

คุณเสถียร : ได้ครับ

อ.พรชัย : ส.ส. เขตมีคนเดียว นอกนั้นก็มาจากส่วนอื่น แล้วมีความเกี่ยวพันกันใหม่ คุณประเสริฐ อย่างเอกพจน์เรารู้ว่า ไม่เกี่ยวข้องอยู่แล้ว แล้ว ส.ส. ท่านอื่น ๆ ละ ?

คุณประเสริฐ : วิเคราะห์จังหวัดปทุมนี้จากเขตหนึ่งถึงเขตห้า ผมวิเคราะห์นักการเมืองว่าเขตห้า ในความรับผิดชอบของคุณชูชาติสมัยก่อน

อ.พรชัย : คุณชูชาตินี้เขตห้าหรือ ?

คุณประเสริฐ : เขตห้า คือเพิ่มขึ้นมาใหม่ ไซดคืออย่างหนึ่งทีงวดนี้ เขตสาม คือทั้งหมดมีห้าเขต เขตหนึ่งก็คืออำเภอเมือง อำเภอเมืองทั้งหมด เขตสองก็มีเอกพจน์ เขตสามก็มีวรัญญ คือเอกพจน์นักการเมืองที่มีรากฐานทำไมมาอยู่ชาติไทยทำไมไม่อยู่ประชาธิปัตย์

อ.พรชัย : ผมเคยถามแล้ว ?

คุณประเสริฐ : เขาว่าไง

คุณพงษ์ยุทธ : คือเขาบอกว่าเขาจะได้มีบทบาทมากขึ้นกว่าอยู่
ประชาธิปไตย

คุณประเสริฐ : ไม่ใช่อาจารย์ต้องพูดตรง ๆ ว่าชาติไทยกระเป่า
หนักกว่าประชาธิปไตย

อ.พรชัย : อันนั้นเขาไม่บอกอยู่แล้ว ?

คุณประเสริฐ : เราวิเคราะห์เอง

อ.พรชัย : ไม่เราไม่ถามอย่างนั้น เขาก็ไม่พูดอยู่แล้ว ใครเขา
จะไปพูด เรารู้อยู่แล้วว่ามันเป็นอย่างไร เรารู้อยู่แล้ว ?

คุณประเสริฐ : คือจริง ๆ เอกพจน์ ถ้าผมถามเอกพจน์ น้ำตาจะ
ย่อยเซ็ดหัวเขา พวงหรีดयेอะขนาดนี้ ถ้าอยู่ประชาธิปไตยไปไม่รอด

อ.พรชัย : ไปไม่รอดใช่ไหม ?

คุณประเสริฐ : ไปไม่รอดเลยต้องไปชาติไทย นี่จริง ๆ อาจารย์ ทำ
อย่างไร อาจารย์จะคิดอย่างไร อาจารย์เป็นอาจารย์อยู่ อาจารย์รู้
วิธีไหนแก้ไขการเมืองในนิติบัญญัติเพื่อพัฒนาชาติไทยผมเป็นห่วง
อนาคต

อ.พรชัย : อย่างคุณประเสริฐตอบมา ตั้งแต่เยาวชนต้องให้
เข้าใจตั้งแต่ตอนนั้นเลย

คุณประเสริฐ : อาจารย์ บอกไว้ก่อนเลย เลื่อก ส.ว. ปีหน้าพวก
ส.ว. ต้องตุกติกกับนักการเมืองหนักแน่นอน

อ.พรชัย : แล้วพวกนี้ก็จะรับเงินกันถูกไหม

คุณประเสริฐ : แน่นอน

อ.พรชัย : ส.ส. ก็ขอเงิน ขอเงิน ถูกไหม

คุณประเสริฐ : คือตั้งแต่ อบต. สมาชิก อบต.

อ.พรชัย : อบจ. ไครนะ

คุณเสถียร : คุณชิต พวงเพชร

อ.พรชัย : สายหาญสวัสดิ์หรือเปล่า

คุณเสถียร : คือช่วงนั้นนะใช่ แต่ช่วงหลังนี้ปลีกตัวออกมาเป็นอิสระ

อ.พรชัย : คือผมเขียนคุณเสถียรชนิดหนึ่ง คือผมคุยกับคุณเสถียรนี่ผมก็ไปคุยกับคนอื่นมีใครบ้างนะ

คุณพงษ์ยุทธ : ก็มีนายกเทศมนตรี คุณวรัญญ์ คุณชูชาติ

อ.พรชัย : ที่นี้ผมถามคุณเสถียรว่า มองการเมืองในสมัยทักษิณว่าเป็นอย่างไร

คุณเสถียร : ถ้าในมุมมองของผม

อ.พรชัย : อยู่ได้นานไหม ดีไม่ดีอย่างไร ลักษณะอย่างนี้

คุณเสถียร : นายกทักษิณเขาดำเนินมาถูกทาง ดี มีความเสี่ยงมากขนาดนี้ ก็ด้วยความจริงใจที่เขามีให้ ส.ส. ทุกคน ที่ผ่านมาผลงานของท่านเป็นที่ประจักษ์ โดยกระแสพีเวอร์รี่ขึ้นมา เพราะนั้น ส.ส. บางท่าน ก็หันไปอยู่พรรคไทยรักไทย โดยไม่ต้องซื้อ คืออยาก

จะเข้าไป คือมองดูแล้วโอกาสที่จะได้นี้ เกินครึ่งอยู่แล้ว สามารถที่จะเข้าไปได้ เพราะฉะนั้นอย่างอื่นก็อาจลดลง กับพรรคที่จะจำเป็นต้องซื้อ เพราะฉะนั้นหลายแห่งอาจจะเข้าใจว่าเงินถึง แต่จริง ๆ แล้ว ส.ส. เขาไม่โง่ ก็อาจจะมองดู ถ้ามีชื่อไทยรักไทยก็ได้ครึ่งหนึ่ง โอกาสที่เขาจะเข้าไปรวมมากขึ้นลักษณะที่ว่าอีกสี่ปีมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ เพราะฉะนั้นที่เราต้องการให้มี แค่ 2 พรรคอาจจะเป็นไปได้ ถ้าสมมุติว่าทำแล้วได้ผล ก็อาจจะเหลือฝ่ายค้านพรรคเดียว แล้วการพัฒนาทำไม่ได้ดีอีกพรรคหนึ่งก็ขึ้นมาเหมือนสหรัฐอเมริกาที่ต้องเข้าพรรคใหญ่ เพราะพรรคเล็กอาจจะไม่มีเงินทุน ที่จะยึดให้ยาวออกมา

อ.พรชัย : แล้วคุณประเสริฐล่ะ

คุณประเสริฐ : ผมมองรัฐบาลทักษิณเป็นรัฐบาลที่ กล้าตัดสินใจทันคน แต่ผมมี ผมว่ารัฐบาลทักษิณต้องสลายมั่งในพรรคไทยรักไทยให้หมดก่อนโดยปกติแล้ว ผมถามว่านักการเมือง โดยอาชีพยังไม่พัฒนาประเทศ ยังไม่ผู้นำรัฐบาล จะให้เป็น สี่ปี แปดปี สิบสองปี 16 ปี ทุกครั้งที่ให้ประชาชนตัดสินใจ จริง ๆ ถ้าไม่ซื้อเสียง ผมภูมิใจมากกว่ารัฐบาลไปถูกทางแล้ว ถ้าไม่ซื้อเสียงนะ ถ้างานนี้ไม่ซื้อเสียงจริง ๆ นะ ผมว่าถูกต้อง ถ้าสมมุติซื้อเสียงแล้วอนาคตของชาติจะเป็นอย่างไร แต่ลึก ๆ เราก็ไม่รู้ว่าซื้อหรือไม่ซื้อ เพราะว่าในส่วน of ชุมชนเมืองต่าง ๆ ในเขตต่าง ๆ นักการเมืองมีความรับผิดชอบจริงๆ แบบเดียวที่นายกที่ทักษิณ พูดยุคผมว่าเป็นนิมิตใหม่ ประเทศไทย มีหวังแน่

อ.พรชัย : ทำไมธรรมนูญฉบับใหม่ ก็ปรับสภาองค์กรประชาชนต่ำ

คุณเสถียร : ธรรมนูญฉบับใหม่ ตอนนี้มีคนมีข่าวองค์กรประชาชนเยอะ ตัวนี้คิดว่าหลายจุดหลายกระแส ค่อนข้างจะลำบาก เพราะฉะนั้นอยู่ที่ตัวนายก แล้วก็หน่วยงานที่เขาจะสนับสนุน

อ.พรชัย : อย่างคุณเสถียรเป็นประธานหอการค้า ต้องมีธรรมนูญฉบับใหม่ การทำงานความโปร่งใส การยอมรับ การตรวจสอบได้ การมีส่วนร่วมอะไรต่าง ๆ ต้องชัดเจน

คุณเสถียร : ครับ

คุณประเสริฐ : ถ้าเป็นนักการเมืองแล้ว จะต้องเป็นคนสาธารณะ ที่ต้องให้ประชาชนตรวจสอบได้ ทุกครั้ง ทุกเวลา ทุกอย่างต้องตรวจสอบได้ ในเมื่อคุณอาสาเข้ามาแล้ว ไม่ใช่คุณนั่งอยู่ในบ้าน แล้วเขาลากคุณไปเป็นนายกเสียเมื่อไหร่ละ แต่คุณอาสาเข้ามาบริหารประเทศ คุณต้องให้เขาตรวจสอบได้ นี่คือเหตุผลผม

อ.พรชัย : อาชีพหลักนี้เป็นเกษตรกรใช่ไหม

คุณเสถียร : ที่ปทุมธานี

อ.พรชัย : ใช่ครับ

คุณเสถียร : จะเป็นอุตสาหกรรมมากกว่า เพราะว่าเรามีอุตสาหกรรมเป็นอันดับสอง

อ.พรชัย : ของประเทศไทยไหม

คุณเสถียร : ของประเทศ แล้วก็ก็มีโรงงานเป็นจำนวนมาก ที่อยู่ในจังหวัดปทุมธานี

อ.พรชัย : เกษตรกรรมนี้ มีน้อยหรือ

คุณเสถียร : เกษตรกรรมพุดถึงพื้นที่ ที่นี้ก็ ทั้งหมดก็ 70 - 80 เปอร์เซ็นต์ คนประกอบอาชีพด้านนี้ก็ไม่มาก ก็เพราะว่าทำสวนนี้ก็ อาจจะเกี่ยวกับพื้นที่ อาจจะไม่เหมาะสมอาจจะย้ายไปที่อื่น

อ.พรชัย : อุตสาหกรรมเยอะ ๆ โรงงานมีปัญหากับชาวบ้าน กับอะไรบ้าง หรือไม่คุณประเสริฐ

คุณประเสริฐ : จริง ๆ แล้วตัวปัญหาอยู่ที่หน่วยงานของรัฐ เมื่อ สองเดือนก่อนก็ประชุมเรื่องผังเมือง ผมว่ารัฐบาลมุ่งเป้าไปผิด ผม ยกตัวอย่างเช่นอุตสาหกรรม กับชุมชนต้องอยู่ด้วยกัน โดยเฉพาะ ผังเมือง ไปที่ผังเมืองก่อน คุณจะแยกอุตสาหกรรมกับชุมชนไม่ได้ อย่างเช่นนคร อาจารย์รู้ไหม 5 โมงครึ่ง กว่าจะออกจากโรงงาน รถติดไปถึงบ้านเกือบ 2 ทุ่ม นี่คือนโยบายการแยกอุตสาหกรรมออกจากชุมชน ผมว่าควรอยู่ด้วยกันอย่าไปตัด จริง ๆ เวลานี้ประเทศไทยกำลังจะพัฒนา อย่าไปเอาแบบฝรั่งจำ อุปนิสัยของคนไทยยังไม่ฝรั่งจำ อย่าไปทำอย่างนั้นเลย ไม่ว่าจะมีความคิดเป็นอะไร เรา ต้องแยกอุตสาหกรรมออก อันนี้คืออุตสาหกรรมหลัก ตัวนี้ อุตสาหกรรมเล็กควรอยู่ในชุมชน ชาวบ้านจะได้ทำงานในครัวเรือน ไม่ต้องนั่งรถนาน

สัมภาษณ์ ลำภู สงวนสัตย์
จังหวัดปทุมธานี
วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2548

-
- อ.พรชัย - สมัยท่านเล่นการเมืองท่านสังกัดพรรคใด
- ลำภู - อยู่พรรคสหประชาไทย อยู่กับจอมพลถนอม
- อ.พรชัย - ใครเป็นคนชักชวนท่านไปเล่นการเมือง
- ลำภู - เป็นผู้แทนรุ่นเก่า ๆ แก่ ๆ ทั้งนั้น
- อ.พรชัย - มีใครบ้าง สมัยก่อนท่าน
- ลำภู - มีพระยาราชนเรนนิเทศ ต่อมาก็คือ ยี่ง รัชมิตต์
- อ.พรชัย - เสียชีวิตแล้วหรือ
- ลำภู - เสียชีวิตหมดแล้ว โดยส่วนมากแล้วไม่ใช่คนในพื้นที่ ที่นี้เรามาคิดดูเราก็น่าจะทำประโยชน์มั่ง มากกว่าผู้แทนนอกเขต เลยลงสมัคร
- อ.พรชัย - ทั้ง 2 ท่านไม่ใช่คนปทุม
- ลำภู - ไม่ใช่แต่มีบารมีมากหน่อย
- อ.พรชัย - แล้วใครชักชวนท่านเข้ามา
- ลำภู - เขาเห็นเราหาเสียงเขาก็มา
- อ.พรชัย - พรรคสหประชาไทย ในจังหวัดปทุมธานีในช่วงนั้นมี ส.ส. ท่านคนเดียวหรือ

- ลำภู - 2 คน คุณสนองตายแล้ว
- อ.พรชัย - กับคุณจรรยา รู้จักกันใหม่
- ลำภู - เป็น ส.ส. หลังผมในปี 18 ผมสอบตกไป 300 คะแนน ไปช่วยจรรยา ไม่อยากให้ชูชีพเข้ามาตอนนี้ เขาก็เป็นลูกหลานผมนะ คือต้องหาเสียงทำความรู้จักกับชาวบ้านก่อน
- อ.พรชัย - ชูชีพตอนนั้น ถือว่าเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงหรือยัง
- ลำภู - ยังไม่มีชื่อเสียง ชูชีพเข้ามาก็ใช้เงินซื้อเสียงเลย ก็เล่นเดิมพัน ผมแพ้ 300 คะแนน
- อ.พรชัย - แพ้ใคร
- ลำภู - แพ้ทั้ง 2 คนนี้แหละ ผมช่วยจรรยาไปมากมาย
- อ.พรชัย - ท่านจรรยาตอนนั้น ก็อยู่พรรค โคโตะหมง สังคมชาตินิยมใช่ไหม
- ลำภู - ผมช่วยเขาในฐานะที่ว่ารุ่นเดียวกัน
- อ.พรชัย - แก่กว่าท่านไหม
- ลำภู - แก่กว่าหน่อย เขา 84 ปี สมัยก่อนเขามีการเดิมพันผมไม่ได้แน่ แต่สำหรับจรรยา ชูชีพนี้แพ้ไม่ได้ เดิมพันกันเป็นหลาย 10 ล้าน สุดท้ายจรรยา ก็ชนะชูชีพ 400 คะแนน ชูชีพชนะผมไป 300 คะแนน
- อ.พรชัย - สมัยนั้น มี ส.ส. ได้ 2 คนหรือ
- ลำภู - 2 คน

อ.พรชัย - ในช่วงนั้นสมัยจอมพลถนอม การเมืองเป็นอย่างไร
ขอให้ท่านช่วยเล่าหน่อย

ลำภู - ตอนนั้น ส.ส. เป็นรัฐมนตรีได้ ส.ส. อยู่ใน
ระเบียบกันดีมาก

อ.พรชัย - แล้วทำไมเกิดการปฏิวัติ

ลำภู - ท่านจอมพลสฤษดิ์ ปฏิวัติ เวลาปฏิวัติก็อ้าง ส.ส.
วุ่นวายขอโน้นขอนี้

อ.พรชัย - ท่านเองโดยพื้นเพประกอบอาชีพทนายความมา
จบที่ธรรมศาสตร์

ลำภู - ก็ว่าความมาตั้งแต่ปี 92

อ.พรชัย - ท่านก็มีความคลุกคลีกับประชาชน ว่าความให้
กับประชาชน

ลำภู - ครับ โดยเฉพาะการหาเสียงในพื้นที่ 7 อำเภอ คือ
พ่อผมเคยเป็นปลัดอำเภอ 7 อำเภอนี้ โดยเฉพาะเป็นทนายความก็
ว่าความ 7 อำเภอ ก็รู้จักกัน สมัยก่อนเราก็ว่าความให้เฉพาะคนดี
ไม่โกง ไม่ได้ทำผิดอะไร ชื่อเสียงก็พอมือ ผมชนะคนที่ 2 ครั้งต่อครั้ง

อ.พรชัย - สมัยนั้นที่ 1 ก็คะแนน เป็นหมื่นไหม

ลำภู - 18,000 กว่า สมัยนั้นลงได้เบอร์เดียวนะไม่ได้ลง 2
คน มี 2 เบอร์เลือกได้คนเดียว คุณสนองอยู่หลังผมครั้งต่อครั้ง นิสัย
ผมเป็นคนชอบสนุกสนานกับเพื่อน ๆ ทุกคนคิดว่าผมชนะแล้ว ชูชีพ
ก็มาขอลงกับผม ผมก็บอกจรรยา ก็เพื่อนกันกับผม พี่น้องกันกับผม

มีหลานผมอีกคนก็สมัคร ต่างคนต่างลงดีกว่า มาหาผม 3 - 4 หน
ผมรู้ดีที่สุดผมเป็นทนายเขา เขาไม่มีตั้งค์ เป็นหนี้เป็นสินเขาเยอะเยาะ

อ.พรชัย - ชูชีพ หรือ

ลำภู - พี่ชายเขา เขาก็คิดว่าไม่มีการใช้เงินที่ไหนได้ ใช้
เงินเพราะมีการเติมพันทัน

อ.พรชัย - ปี 18 ก็สอบตก

ลำภู - ผมตกไป 300 คะแนน

อ.พรชัย - กลับมาเล่นอีกทีก็ 22

ลำภู - พอ ปี 18 แพ้ ปีหนึ่งก็ยุบสภา แล้วมาปี 22 ก็ได้
ส.ส. อีกสมัย

อ.พรชัย - พรรคไหน

ลำภู - ก็อิสระ ที่จำได้ผมก็อยู่กับพลเอกเกรียงศักดิ์

อ.พรชัย - พลเอกเกรียงศักดิ์ ในสมัยนั้น เป็นนายกไซ้ใหม่

ลำภู - ไซ้

อ.พรชัย - แล้วในสมัยท่านนั้นท่านมีตำแหน่งอะไร

ลำภู - ผมไม่เอาด้วยทั้งนั้นแหละ

อ.พรชัย - ท่านเป็น ส.ส. อย่างเดียวเลย ตำแหน่งอื่น ๆ ก็
ไม่เอา

ลำภู - ผมไม่เป็น

อ.พรชัย - พรรคการเมืองสมัยท่านกับสมัยนี้ แตกต่างกัน
ใหม่บทบาทหน้าที่

ลำภู - แตกต่างกันนะ ส.ส.สมัยนั้นเรียบริ่อยกว่าสมัยนี้
อยู่ในแถวอยู่ในระเบียบ ไม่ทำตัวให้เป็นข่าวมากเกินไป

อ.พรชัย - การหาเสียงท่านใช้เงินใหม่

ลำภู - สมัยก่อนไม่มีการใช้เงินเลยผมสาบานได้ แต่ว่า
อย่างนี้ครับ มีดนตรีได้ สมัยผมก็มีลิเก ก่อนเลิกออกมาผมก็ไป
ปราศรัย พูดนโยบาย แล้วก็หนังมั้ง เขาไม่ห้าม เหล้ายาไม่ต้องเลี้ยง
พูดถึงเรื่องเงินทองสมัยก่อนเลือกตั้ง 7 อำเภอ ในตอนหลังที่มี ชูชีพ
ลงเลือกตั้ง ก็มีการใช้เงินเข้ามา พอหน่วยนี้จะขอเงินเรา เราก็ไม่ให้
เราไม่มีเงิน ไม่เหมือนสมัยนี้พื้นที่มันแคบ แค่อำเภอเดียว หนีไม่ได้
เข้าซื้อหมดเพราะมันมีคะแนนอยู่กลุ่มเดียว ต้องยึดฐานให้ได้

อ.พรชัย - ลงเลือกตั้งแต่ละครั้งใช้เงินประมาณเท่าไร

ลำภู - ไม่มี

พงษ์ยุทธ - สมัยก่อนท่านจรูญ มีรถปิ๊กอัพคันเดียวขับไป
ตามหมู่บ้าน จีบกลุ่มคุยตาม หมู่บ้าน

ลำภู - เงินท่านจรูญ ไม่ใช่แน่ แต่ตัวเขาเองมีเงิน

อ.พรชัย - ท่านในสมัยก่อนถือว่าเป็นคนมีฐานะใหม่

ลำภู - ผมจนนะ บ้านเป็นบ้านเรือนไม้ พอหลังจากเลิก
เล่นการเมือง ผมก็จริงจังกับอาชีพทนายความ โชคดีที่ได้เงินก้อน
ใหญ่หลายก้อนจากการว่าความ หลังเลิกเล่นการเมือง

- อ.พรชัย -** แล้วช่วงท่านเล่นการเมืองไม่ว่าความเลย
- ลำภู -** ว่าฟรีหมดให้ชาวบ้าน ลูกน้องมี 8 - 9 คน
ทนายความ
- อ.พรชัย -** ตอนนั้นการที่จะออกกฎหมายมีการล็อบบี้กันจ่าย
เงินจ่ายทองมีไหม
- ลำภู -** ไม่มี สมัยนั้นทางรัฐบาลไม่เกี่ยวข้อง วัน ๆ ก็
ทำงานไป ในนามของพรรคถ้ายรูปคู่กับจอมพลถนอมหน่อย ก็เป็น
เกียรติเขาในสมัยนั้น มีอยู่แค่นั้นเท่านั้น การที่จะได้เงินจากพรรคมา
หรืออะไรมาไม่มี
- อ.พรชัย -** แล้วท่านกับพลเอกเกรียงศักดิ์ สนธิกันใหม่ ตอน
ช่วงหลัง
- ลำภู -** ผมคบเดียวกันเลย วิสก็ ท่านชอบ ผมกินแม่โขง
เป็นที่รู้จักกันในพรรค ตั้งแต่จอมพลถนอมมาว่าลำภูกินแม่โขง ผู้แทน
อื่นเขาก็กินวิสก็
- อ.พรชัย -** สาเหตุที่ท่านเลิกเพราะอะไร
- ลำภู -** ก็ดูแล้วว่าเขาเล่นการเมืองกันแบบนี้ ซื้อมาแล้วก็
ถือว่าได้มาแล้ว ได้เพราะเงิน ก็ไม่ได้ทำประโยชน์ให้ใครสมัยก่อน
ผมคิดเขาเลือกเรามา เราไม่ใช้เงินใช้ทองเราก็ต้องตอบแทนสำนึก
ถึงบุญคุณ
- อ.พรชัย -** ท่านเลิกเองหรือ

ลำภู - เลิกเอง ไม่ได้สอบตก ไม่ไหวแล้ว ก็ตัดใจ ลูกก็ห้ามเล่น เป็นเทศมนตรีมาหนึ่งตอนหลังห้ามเด็ดขาดก็ในสมัยนี้ มันใช้เงินทั้งนั้น

อ.พรชัย - แล้วลูกท่านในอนาคตนี้ไม่เอาหรือ

ลำภู - ไม่เอา

อ.พรชัย - รู้สึกตอนนี้จะใช้เงินหนักนะ

ลำภู - เขตมันแคบลง ต้องทุ้มให้หนักขึ้น ต้องซื้อเขตมันแคบ

อ.พรชัย - จริง ๆ แล้วผมว่าให้เลือกกันทั้งจังหวัดเลยดีกว่านะ

ลำภู - ทั้งจังหวัดดีกว่า

อ.พรชัย - จะได้ซื้อลำบาก

ลำภู - ผมว่าเขตแค่นี้ ซื้อหมด

อ.พรชัย - เขตนี้มีประชากรไม่กี่คนนะ ประมาณ 100,000 กว่าคนได้ ซื้อ 3 - 4 หมื่นเสียงก็ซื้อกันไปตรงนั้น ตอนนี้ท่านยังทำอาชีพทนายความอยู่หรือ

ลำภู - ผมหยุดไม่ได้ทำ

อ.พรชัย - ท่านไม่ค่อยสบายหรือ

ลำภู - ก็ไม่ค่อยสบาย เข้าม้านเดินไม่ค่อยได้ ตื่นขึ้นมา ก็เดินไม่ได้ แปลก

อ.พรชัย - ตอนนี้ท่านได้ติดตามข่าวสารทางด้านการเมืองไหม

ลำภู - ก็ฟังอยู่เรื่อย ๆ ฟังมาก ๆ อาศัยนั่น

อ.พรชัย - ท่านลองเปรียบเทียบการเมืองสมัยนี้กับสมัยท่าน
ที่ปทุมมีความแตกต่างกันไหม ลักษณะการต่อสู้ทางการเมือง ใน ปี
12 กับปัจจุบัน อย่างเอกพจน์ ที่แข่งขันกัน

ลำภู - แตกต่างกัน เอกพจน์นี้ก็ลูกเพื่อนผม เขามีเสียง
พวกแพนนักร้องเขาเป็นคนดี พรรคไทยรักไทยก็ช่วยเหลือ
ประชาชนได้เยอะ อย่าง 30 บาทรักษาทุกโรค แล้วก็ยังมีเงินทองเยอะ
ด้วย

อ.พรชัย - ท่านกับท่านชูชีพเดี๋ยวนี้อย่างคุณกันไหม

ลำภู - เพื่อนกัน พ่อเขาก็ได้ฝากผมไว้

อ.พรชัย - พ่อเขาชื่ออะไร

ลำภู - เกงหยวน

อ.พรชัย - พ่อเขาเล่นการเมืองหรือเปล่า

ลำภู - ไม่ได้เล่น

อ.พรชัย - พ่อเขาเป็นพ่อค้าใช่ไหม

ลำภู - อยู่โรงฆ่าสัตว์

อ.พรชัย - ลูกชายก็มาที่หลังท่านก็สนิทกับตระกูลหาญสวัสดิ์

ลำภู - มาที่หลังมาจากข้างนอก ตอนนั้นพ่อเขาฝากผม
เอาไว้ ตอนนั้นก็คิดว่าคนที่จะเป็น ส.ส. ต้องรู้จักราษฎรก่อนนาน ๆ
สักปี ก็เลยบอกว่าย่าฟังลง เวลาไปไหนค่อยไปด้วยกัน เขาไม่ฟัง
เขาหลงเลย

อ.พรชัย - เขาลงเขาก็ได้แล้วนี่

ลำภู - ก็คะแนนจากผมอย่าพูดเลยผมช่วยตั้งไม่รู้เท่าไร
คะแนนผมแน่นอน

อ.พรชัย - ท่านมองการเมืองในปัจจุบันอย่างไร อย่างที่ท่าน
เสนาะพูดว่าเป็นผู้แทนไม่ค่อยเป็นอิสระ ถูกรัฐบาลควบคุม ท่าน
คิดว่าสมัยท่านเป็นในลักษณะนี้หรือเปล่า

ลำภู - สมัยผมอิสระ

อ.พรชัย - ท่านอยู่รัฐบาลทหารก็อิสระใช่ไหม

ลำภู - ครับไม่ได้มาจี้แบบนี้ อย่างการโหวตก็อิสระ
ก็เข้าประชุมพรรคก็ปล่อยกัน คือไม่มีอย่างนี้

อ.พรชัย - จังหวัดปทุมธานี ท่านมองดูว่าความเจริญเมื่อ
เทียบกับจังหวัดอื่น ๆ ในฐานะที่ท่านเคยเป็น ส.ส. ท่านมีความรู้สึก
ว่ามันดีกว่าไหม ต่างกันเยอะไหม ดีขึ้นไหม

ลำภู - ความเจริญมันดีขึ้น

พงษ์ยุทธ - ความคาดหวังทางการเมืองของท่าน ที่ท่าน
อยากเห็นการเมืองไทยเปลี่ยนแปลงไป ในลักษณะไหน

อ.พรชัย - ท่านชอบไหมนายกคนปัจจุบัน

ลำภู - การเลือกตั้งนี้ใช้เงิน เอาเงินของหลวงไปใช้ในการ
หาเสียงมากเกินไปในวิธีการอย่างนี้ไม่ค่อยชอบ เราชอบที่เขา
ทำประโยชน์ได้

- อ.พรชัย - ท่านเคยคุยกับจอมพลถนอมไหม
- ลำภู - ก็สนิทกัน ก็นอนมาด้วยกัน สนิทสนมกันทุกคน
- อ.พรชัย - ท่านยังอยู่ใช่ไหมจอมพลถนอม
- ลำภู - เสียชีวิตแล้ว
- พงษ์ยุทธ - ท่านอยากฝากอะไรถึง ส.ส. รุ่นใหม่บ้าง
- ลำภู - ก็ไม่มีอะไรจะฝาก
- อ.พรชัย - รู้สึกอยากจะเป็น ส.ส. อีกไหม
- ลำภู - ไม่อยาก แม้แต่ลูกก็ไม่อยากให้เป็น

สัมภาษณ์ จรูญ กุวานนท์
จังหวัดปทุมธานี
วันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2548

.....

อ.พรชัย - ท่านเป็น ส.ส. สมัยแรก พ.ศ. อะไร

จรูญ - พ.ศ. 2517

อ.พรชัย - คือเราจะทำ ทำเนียบ ส.ส. ท่านก็อยู่ในรั้ว
ธรรมศาสตร์ นักกฎหมาย นิติศาสตร์ อยากรจะทราบการเมืองใน
สมัยที่ท่านเป็น ส.ส. เป็นงานของสถาบันพระปกเกล้าอยากเรียน
ถามคำถามแรก คือ ถามถึงประวัติของท่าน ประวัติการทำงาน
อะไรพวกนี้ แล้วก็เริ่มเข้ามาทำกิจกรรมทางการเมืองสมัยใด ใคร
เป็นคนชักชวน ในลักษณะอย่างนี้

จรูญ - ประวัติผมก่อนมาเป็นนักการเมืองนักหนังสือพิมพ์
นักเขียนสารคดีเกี่ยวกับการเมือง แล้วก็เป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์

อ.พรชัย - ฉบับไหน

จรูญ - บางกอกไทม์ แล้วก็ เป็นนายหนังสือพิมพ์มา 4 สมัย

อ.พรชัย - แล้วท่านเริ่มการเมืองในสมัยใด

จรูญ - ผมเริ่มการเมืองในปี พ.ศ. 2517

อ.พรชัย - สังกัดพรรคอะไร

จรูญ - พรรคสังคมนิยม ก่อนที่ผมจะเล่นการเมือง
ผมต่อต้านเผด็จการมาตลอดวันหนึ่งผมก็ถูกจับไปขังที่ห้องสันติบาล

อ.พรชัย - พร้อมกับใครบ้าง

จรรยา - คนเดียว ตอนนั้นผมถูกจับเป็นคนแรกเลยที่ว่าต่อต้านการเลือกตั้ง การหาเสียงโดยไม่ชอบธรรมของจอมพล ป. กับพลเอกเผ่า วันที่ 20 ก.พ. 2500 ตอนนั้นเกิดอาถรรพณ์ขึ้นมา ระหว่างที่ผมนอนอยู่ในห้องขัง ก็มีผู้ยิ่งใหญ่ ท่านเสียชีวิตไปแล้ว ก็มากระที่บตบตะที่หน้าห้องขัง ไหนขอดูหน้าหน่อยสิ เป็นพวกนักเขียนมีปากกาตำเดียวผู้การเมืองได้ไหม ผมก็บอกว่าคุณรับคำทำท่าน ผมจะสู้กับท่าน ผมจะต่อต้านเผด็จการให้ได้

อ.พรชัย - หลังจากนั้นท่านก็เล่นการเมือง

จรรยา - ครับ

อ.พรชัย - ก็เริ่มจาก พ.ศ. 2517 ตอนนั้นมีรัฐธรรมนูญครั้งแรกใช้ใหม่ครับ สมัยนั้นพรรคท่านมีใครเป็นหัวหน้าพรรค

จรรยา - ประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์

อ.พรชัย - สมัย 2517 หลังเลือกตั้งแล้ว ใครเป็นนายกรัฐมนตรี

จรรยา - ผมร่วมรัฐบาลในสมัยคุณประสิทธิ์ เป็นนายก

อ.พรชัย - ท่านเป็น ส.ส. ตั้งแต่ปี 2517 ถึง พ.ศ. อะไร

จรรยา - สมัยสุดท้ายของ ป๋ากี้

อ.พรชัย - ประมาณ 40, 38, 39 หลายปีเลย แล้วท่านเป็น ส.ส. กี่สมัย

จรรยา - 4 สมัย

อ.พรชัย - ท่านสังกัดพรรคนี้ตลอดเลยรึ

จตุณ - ไม่ตอนหลังเปลี่ยนมาอยู่พรรคประชากรไทย

อ.พรชัย - ท่านอยู่ประชากรไทยนานไหม

จตุณ - ก็อยู่เป็นมา 3 สมัย ผมหาเสียงอย่างชนิดที่ไม่มีใครเชื่อ ผมมีรถปิคอัพคันเดียว ตระเวนไปตามหมู่บ้านต่าง ๆ ก็ไปจับกลุ่มคุยกับประชาชน การที่เราเข้าไปหาประชาชน บางกลุ่มเขาก็รับฟังความคิดเห็นอยู่ เขาก็ลงคะแนนให้เรา

อ.พรชัย - ท่านก็ใช้เงินน้อยมากสิ

จตุณ - ถ้าเทียบแล้วไม่มีใครเชื่อ ในชีวิตผมเคยใช้เงินกับการเมือง มากที่สุดก็สมัยบักจิว ที่สมัคร 3 คนเขาให้คนละล้าน นอกนั้นครั้งละไม่เท่าไร

อ.พรชัย - เหตุการณ์ทางการเมืองแต่ละช่วง ท่านพออธิบายได้ไหม ว่ามันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้างจากช่วงแรก ๆ มาจนช่วงสุดท้าย ที่ท่านเป็น ส.ส. ท่านพอจะจำได้ไหม

จตุณ - มันก็มีการขัดขวางกัน อะไรกัน ทางด้านการเมือง ล้มอำนาจกันมาตลอด สมัยท่านคึกฤทธิ์ เป็นนายกขัดกับพวกเดียวกัน ชาวว่าจะมีการอภิปรายไม่ไว้วางใจ ก็มีการซื้อเสียงกัน คำนายกคึกฤทธิ์

อ.พรชัย - สมัยที่ท่านเป็น ส.ส. ท่านชูชีพยังไม่เล่นการเมืองใช่ไหม พวกหาญสวัสดิ์

จตุณ - ชูชีพมาเป็นพร้อมผมในครั้งที่ 2

อ.พรชัย - ในการต่อสู้ทางการเมืองท่านสู้กับพวกนั้นไหวหรือ
หรือว่าอยู่พรรคเดียวกัน

จรรยา - คนละพรรค

อ.พรชัย - แล้วสู้ไหวหรือ

จรรยา - อย่างไม่น่าเชื่ออาศัยที่เข้าหามวลชน ชี้แจงกับเขา
คุยกับเขา เห็นอกเห็นใจเขาก็ลงคะแนนให้

อ.พรชัย - ท่านชูชีพหาเสียงของท่านไป แล้วสนิทกันใหม่ เป็น
คู่แข่งกันใช่ไหม

จรรยา - ก็ความจริงบ้านก็อยู่ใกล้กัน

อ.พรชัย - ท่านเป็นคนปทุมธานีโดยกำเนิดหรือ

จรรยา - คนปทุมธานี

อ.พรชัย - เครือญาติท่านเยอะหรือเปล่า

จรรยา - ก็พอประมาณคุณพ่อเป็นอาจารย์ใหญ่ก็มีลูกศิษย์

อ.พรชัย - ท่านกับท่านชูชีพก็คนละทีมกัน แล้วท่านไม่กลัว
อิทธิพลหรือ

จรรยา - อิทธิพลก็มีทุกยุค บางครั้งผมขึ้นไปปราศรัย
อย่างระบือทีเดียว ที่โรงลิเกมีคนเอาปืนเข้าไปจี้เลย บอกให้หยุดพูดนะ
ผมก็บอกว่ายิงก็ยิงไปแต่ฉันจะพูดต่อไป แล้ววิธีการนี้ก็มีบ่อย บาง
ครั้งเรากำลังปราศรัยอยู่ในห้องที่ก็มีคนคัดค้านขึ้นมา บอกให้หยุด
พูดเดี๋ยวจะตาย ผมก็บอกว่าคุณจะยิงผมขึ้นมายิงบนเวทีผมพร้อม

- อ.พรชัย - ตอนนี่ท่านอายุเท่าไร
- จรรยา - 82 ปี
- อ.พรชัย - สมัยที่ท่านเล่นการเมือง ท่านเคยดำรงตำแหน่งอะไรที่สำคัญทางการเมืองบ้าง
- จรรยา - ก็เป็นโฆษกรัฐบาล
- อ.พรชัย - สมัยไหน
- จรรยา - สมัยศึกฤทธิ์ ในสมัยนั้นเขาไม่ตั้ง แต่ผมทำหน้าที่เป็นคนที 1 เลย
- อ.พรชัย - ตอนนั้นคุณปรีดา เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีใช่ไหม
- จรรยา - ใช่ครับ
- อ.พรชัย - แล้วนอกจากนั้นเคยดำรงตำแหน่งอื่น ๆ อีกไหม เลขาธิการรัฐมนตรี
- จรรยา - เลขาธิการรัฐมนตรีไม่เคยเป็น
- อ.พรชัย - สาเหตุที่ท่านเลิกเล่นการเมืองเพราะอะไร ในช่วงหลังถึงเลิก
- จรรยา - ก็อายุมากแล้ว ก็สมัยแรกที่ผมเล่น เขาไม่ใช้เงินกัน พอสมัยหลังเขาใช้เงินกันเราสู้ไม่ไหว
- อ.พรชัย - ตอนนั้นท่านได้รับเงินจากพลเอกเขาวลิต มาล้านหนึ่ง ช่วยหาเสียง

จรรยา - แต่ก่อนหน้านั้นไม่ใช่ณะสมัยคุณประสิทธิ์ แค่ 20,000 บาท มาสมัยมากที่สุดในชีวิต ก็สมัยเซาวลิต ให้คนละล้าน 3 คน สามล้าน

อ.พรชัย - แล้วท่านมองการเมืองสมัยท่านกับสมัยนี้ ท่านมองว่ามันแตกต่างกันอย่างไร

จรรยา - มันเหมือนกัน คือว่าเหมือนกันที่นักปราชญ์ บอกว่าการเมืองจะมีปีศาจ 3 ตัว ตัวที่ 1 คือสร้างให้เกิดความวุ่นวายเกิดขึ้น ตัวที่ 2 ใครก็ได้ที่จะเป็นม้าขาวเข้ามา ตัวที่ 3 ผู้ที่มีอำนาจ แล้วก็เผด็จการไปเลย

อ.พรชัย - ส.ส. สมัยท่านเพื่อน ๆ ส.ส. ยังพบปะกันไหม

จรรยา - ก็ไม่ค่อยได้พบกัน

อ.พรชัย - มีใครบ้างสมัยท่าน ที่เป็น ส.ส. ปทุม ในปี 17, 18 สมัยนั้น

จรรยา - ปทุมจะมีคุณล้าภู่

อ.พรชัย - สมัยท่านเป็นนักหนังสือพิมพ์ ท่านเป็นเจ้าของของเลยหรือ

จรรยา - ครับ

อ.พรชัย - ขายฉบับละเท่าไร

จรรยา - ตอนนั้นขายฉบับละ 1.50 บาท

อ.พรชัย - รายส์ปาดาร์ หรือ

จรรยา - รายส์ปดาร์ แต่ว่ามียอดชายมากที่สุด แล้วก็
หนังสือพิมพ์ที่ถูกล่ามโซ่บ่อยที่สุด

อ.พรชัย - แล้วยังมีหนังสือพิมพ์เก่า ๆ ของท่านใหม่ ยังเก็บ
เอาไว้ไหม

จรรยา - ไม่มี มีอยู่ที่หอสมุด ทุกอาทิตย์ผมจะถูกเรียกตัว
ไปสันติบาลบ้าง ถูกทางพลเอกเวศ ทางฝ่ายทหารมาก ไปกล่าว
ตักเตือนอะไรต่ออะไร แล้วก็หนังสือพิมพ์ฉบับแรกที่ถูกล่ามโซ่

อ.พรชัย - ช่วง 14 ตุลา ท่านจำได้ไหมท่านมีบทบาทใหม่

จรรยา - 14 ตุลา ตอนนั้นผมเป็นนายกหนังสือพิมพ์

อ.พรชัย - ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารด้านไหนบ้าง ในช่วงนั้น
ที่มีการต่อสู้ ระหว่างทหารประชาชน ถนอม ประภาส ในตอนนั้น ท่าน
ทำข่าวอยู่

จรรยา - ผมก็ว่ามันต้องเกิดขึ้น ตอนนั้นบ้านผมอยู่ที่ข้าง
โรงพยาบาลศิริราช ก็ 2 ทุ่ม 3 ทุ่ม ฝ่ายตำรวจมารับไปคุยข้างนอก
แล้วก็ขังวนรอบสนามหลวง ถามว่ามีใครสนับสนุนบ้างไหม มี
พรรคพวกไหม ถ้าไม่มีก็ปรับไปสิ ผมบอกผมทำไม่ได้ คุณจะทำ
อะไรผมก็ทำไป

อ.พรชัย - ตอนนั้นท่านก็อายุประมาณ 51 -52 ปี

จรรยา - ก็คงราว 51 - 52 ปี

อ.พรชัย - แล้วทำไมถึงเลิกทำหนังสือพิมพ์

จรรยา - ที่เลิกเพราะว่าตอนหลัง ผมมาวุ่นกับการเมืองก็เลยเลิกไป

อ.พรชัย - เคยเลือกตั้งแพ้วใหม่ เคยสอบตกใหม่

จรรยา - ได้ ๆ ตก ๆ

อ.พรชัย - ท่านก็เล่นไปเรื่อย ๆ ตกก็สมัครใหม่ แล้วท่านมองว่าผู้นำในอดีต กับผู้นำในปัจจุบันอย่างนายกในปัจจุบัน ท่านคิดว่าวิธีการแต่ละสมัยมันต่างกันไหม

จรรยา - ผมก็ว่าไม่แตกต่างกันอย่างที่ว่า ปีศาจ 3 ตัว

อ.พรชัย - ในช่วงที่ท่านอยู่กับพลเอกเขาวลิต ในช่วงนั้น พลเอกเขาวลิต ไม่ได้เป็นนายกใช่ไหม ในสมัยนั้นท่านชวนเป็น

จรรยา - ครับท่านชวนเป็น

อ.พรชัย - ท่านมีอะไรในใจที่จะฝากไว้ให้นักการเมืองรุ่นใหม่อะไร

จรรยา - ทุกคนที่ผ่านอนุสาวรีย์ของท่านที่หน้ารัฐสภา มีพระราชดำรัสของพระองค์ท่านตอนหนึ่ง “ข้าพเจ้าคืออำนาจตอนละครม่านจะรูดแล้ว” แสดงว่าการปฏิบัติไม่ใช่การบังคับ ท่านมีความตั้งใจที่จะประธาณ แต่ยังมีผู้คัดค้านท่าน ท่านจึงทำไม่ได้

อ.พรชัย - ท่านจะบอกนักการเมืองรุ่นใหม่อะไร

จรรยา - ก็ให้พยายามเห็นแก่ชาติบ้านเมือง และอยากจะเตือนย้ำอาการรพของบ้านเมืองมีอยู่ เผด็จการจะมีจุดจบอย่างเดียวกัน

อ.พรชัย - เวลาที่ท่านไปปราศรัยมีคนมาฟังเยอะไหม

จรรยา - ก็มีพอประมาณ อย่างที่ว่าผมจะใช้วิธีเจาะกลุ่มเอา ชี้ให้เขาเห็นอย่างนั้น อย่างนี้ว่าเป็นอย่างไร

อ.พรชัย - ชาวบ้านขอเงินไหม

จรรยา - ก็มีแต่ผมไม่ให้ ไม่มีจะให้ สมัยนั้นอย่างมากที่สุดก็มีการเลี้ยงดูกัน เหล้าโรงขวด 2 ขวด

อ.พรชัย - แล้วเพื่อน ๆ นักหนังสือพิมพ์ ที่ร่วมอุดมการณ์ของท่านมีใครเล่นการเมืองบ้าง

จรรยา - ก็ไม่มี

อ.พรชัย - แล้วท่านมีผลงานอะไรในจังหวัดปทุมธานี ที่คิดว่า เป็นสิ่งที่ท่านภูมิใจ หรือสิ่งที่ประชาชนพอใจ

จรรยา - สมัยนั้นผู้แทนของบได้ ผมก็จ่ายบไปทั่วทุกอำเภอ สถานที่ใดเดือดร้อนก็ให้ไปตามลำดับ

อ.พรชัย - แล้วลูก ๆ ท่านมีใครเล่นการเมืองบ้าง

จรรยา - ไม่มี

อ.พรชัย - ท่านคิดว่าในปัจจุบัน จะกลับไปสู่การรัฐประหารอีกไหม

จรรยา - ผมว่าเมืองไทยจะหมุนเวียนกัน ตราบใดที่ผู้ครองอำนาจยังไม่ฟังเสียงอะไรเท่าไร ก็อย่าลืมนว่ายังมีบุคคลบางกลุ่ม เขาจับตามองอยู่

สัมภาษณ์ ส.ส. สุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล เขต 1

จังหวัดปทุมธานี

วันที่ 10 มิถุนายน 2548

.....

พงษ์ยุทธ - ก็ขออธิบายก่อนนะครับ โครงการนี้จะเก็บรวบรวมข้อมูลรายชื่อ ส.ส. ทั้งประเทศ แต่ตอนนี้เราทำในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการและจังหวัดปทุมธานี ซึ่งท่านอาจารย์พรชัยรับผิดชอบอยู่ อันดับแรกก็ขอให้ท่านเล่าถึงประวัติส่วนตัวคร่าว ๆ อย่างเช่นประวัติการศึกษา

อ.พรชัย - อาชีพ การงาน การศึกษา แรงจูงใจทำไมมาเล่นการเมือง

ส.ส. สุรพงษ์ - เริ่มแรกการศึกษาระดับไหน

อ.พรชัย - ปริญญาตรี จบที่ไหน ทำธุรกิจอะไร ทำไมมาเล่นการเมือง

ส.ส. สุรพงษ์ - จบปริญญาตรี ตอนเรียนอยู่ที่ศรีปทุมผมจบทางด้านช่างยนต์ ก็มาประกอบอาชีพด้านธุรกิจก่อสร้าง ในขณะนั้นก็ไปเรียนต่อที่ราม พอบจบที่ศรีปทุมก็ทิ้งที่รามไป พอบจบก็หันมาเล่น ส.จ. ในปี พ.ศ. 2533 ในขณะนั้นวาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี สมัยแรกก็มาสมัยที่ 2 ก็มาเริ่มในปี 2538 38 จนถึง 42 ปี พ.ศ. 2542 ก็หมดวาระ ก่อนหมดวาระ ปี 2540 ได้รับการยกฐานะจากสภาจังหวัดมาเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามกฎหมายก็ยกฐานะของ อบจ. ขึ้นมา ก็มีการเลือกตั้งนายก อบจ. โดยตรงจาก ส.จ. ผมก็สมัครเป็นนายก อบจ. จังหวัดปทุมธานี ก็ได้รับการเลือกตั้งจาก

สมาชิกทั้งหมด เป็นได้ 4 เดือน ก็เกิดเหตุการณ์ใช้กฎหมายที่ไม่ถูกต้องจากสภา อบจ.บุรีรัมย์ ผมเองก็ลาออกไป แล้วก็มาเลือกตั้งใหม่ ในขณะที่นั้นก็ต่อสู้กับนักการเมืองระดับชาติของจังหวัดปทุม มีตระกูลหาญสวัสดิ์ พยายามกีดกันไม่ให้ผมลงนายก อบจ. ก็สู้กันต่อในสมัยที่ 2 ครั้งที่ 2 จนคะแนนออกมาเสมอ ประธานชี้ขาดตามหลักเสมอ แล้วก็มีการเลือกตั้งใหม่อีกครั้ง ชี้ขาดโดยนักการเมืองระดับชาติ ตระกูลหาญสวัสดิ์ ลงมากำกับการทุกสิ่งทุกอย่าง ในสภาจังหวัด ซึ่งให้อีกฝ่ายหนึ่งชนะ ผมก็ต้องไปร้องยังกระทรวงมหาดไทยก็เลือกตั้งกันใหม่ ปรากฏว่าไม่มีใครเข้ามาเล่นต่อ ผมแพ้ไป 1 คะแนน วิธีการดำเนินชีวิตก็เปลี่ยน แนวทางการเดินทางการเมือง ลงสนามใหญ่เมื่อปี พ.ศ. 2544 เข้าพรรคการเมืองเมื่อปี 2542 คือพรรคไทยรักไทย ในขณะที่นั้นพรรคไทยรักไทยก่อตั้งใหม่ ก็เดินทางเข้าพรรคไทยรักไทยเป็นคนแรกของปทุม เมื่อเข้าไป ปี 44 ก่อนการเลือกตั้งมันก็มีเหตุ เกิดเหตุทางการเมืองอีกเมื่อมาอยู่ไทยรักไทย กลุ่มวังน้ำเย็นย้ายเข้ามา โดยเรานี้กำหนดแล้วว่าลงเขต 1 ปทุมธานี แต่ผลกำลังสู้ไม่ได้ก็ต้องออกมา ออกจากพรรคไทยรักไทยมาสังกัดพรรคชาติพัฒนา แล้วก็มาลงสมัครการเมืองระดับชาติในนามของพรรคชาติพัฒนา แล้วก็ต่อสู้ในสนามเขต 1 จังหวัดปทุม ได้รับชัยชนะมา 36,000 กว่าคะแนน ชนะคุณวาทินหาญสวัสดิ์ มา 12,000 กว่าคะแนน

อ.พรชัย - ชนะใคร

ส.ส. สุรพงษ์ - คุณวาทิน หาญสวัสดิ์

อ.พรชัย - ตายแล้วใช่ไหม

ส.ส. สุรพงษ์ - ตายแล้วครับ คุณวาณีลงในนามพรรคไทยรักไทย ผมลง ปี 44 ก็ได้รับความไว้วางใจจากพี่น้องชาวจังหวัดปทุมธานี สมัยแรกแล้วก็มาสมัย 2 นี้ จุดหักเหทางการเมืองเมื่อสถานการณ์ทางการเมืองในขณะนั้น พยายามที่จะปรับปรุงการเมืองให้มี 2 พรรค พรรคชาติพัฒนาโดยท่านสุวัจน์ ก็ต้องยุบไปรวมอยู่กับพรรคไทยรักไทยผมก็ตามท่านสุวัจน์มาอยู่ในนามของพรรคไทยรักไทย ก็มาลงเขต 1 ปทุมธานี เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2548 ผมชนะคู่แข่ง พรรคประชาธิปัตย์โดยคะแนนท่วมทัน 62,455 คะแนน พรรคประชาธิปัตย์ได้ 15,900 คะแนน ก็ถือว่าจุดนี้ตัวผมเองก็เป็นนักการเมืองระดับชาติสมัยที่ 2

อ.พรชัย - แล้วมูลเหตุในการจูงใจละ

ส.ส. สุรพงษ์ - แรงจูงใจก็ในฐานะที่เราเป็นนักการเมืองท้องถิ่นมา คือสมาชิก อบจ. แต่แรงบีบคั้นที่มาลงเล่นสนามใหญ่ เพราะถูกอิทธิพลบังคับจริง ๆ แต่ถ้าถามแนววิถีชีวิตของเรา ตั้งเป้าไว้ว่าลงแน่นอนสนามใหญ่ อาจจะไม่ใช่ขณะนั้น คิดว่าจะอยู่ในสนามของ อบจ. ไปก่อน แต่ถูกการเมืองระดับชาติบีบคั้นต่าง ๆ นา ๆ จึงเป็นสาเหตุจูงใจให้มาลงการเมืองระดับชาติ ประเด็นที่ 1 ประเด็นที่ 2 มูลเหตุจูงใจก็คือ ปทุมธานี ต้องการพัฒนา เมื่อต้องการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ในจังหวัดไม่มีการแก้ไข และเยียวยา จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผม ลงมาเล่นการเมืองระดับชาติ ประเด็นที่ 3 ต้องการเปลี่ยนแปลงระบบการเมืองในปทุมธานี โดยปทุมธานีนี้ถูกครอบงำมาเพียงพอแล้ว โดยผู้มีอิทธิพล ถ้าเราไม่กล้า เราไม่ถูกบีบคั้นเราก็ไม่ลง จุดนี้ก็เป็นทางเลือก ที่จะกรุยทางให้กับนักการเมืองรุ่นน้องถ้าเราไม่โดดมาลงปทุมธานีไม่มีการเปลี่ยนแปลง

แน่นอนน สิ่งต่าง ๆ นา ๆ จุดพวกนี้เป็นฉนวนให้ตัวผมเอง โดดมา เล่นสนามการเมืองระดับชาติ เพื่อเด็กและเยาวชนในรุ่นหลัง ๆ ต่อไป

อ.พรชัย - ไม่กลัวหรือ

ส.ส. สุรพงษ์ - คือ ถามว่าวินาทีนั้นแล้วไม่กลัว ถามว่าเมื่อเรา เดินทางทางการเมืองมาถึงจุดนี้แล้ว คนเราไม่ได้ฆ่ากันได้ง่าย ๆ ถามว่าทุกคนมีความระมัดระวังอยู่กับตัวเสมอ ดังนั้นถ้าเราไม่เล่น เราก็ไม่สามารถแจ้งเกิดในสนามใหญ่ได้

พงษ์ยุทธ - ยุทธวิธีในการหาเสียงเป็นอย่างไร

ส.ส. สุรพงษ์ - ก็เราต้องรู้จักจุดอ่อนจุดแข็งของนักการเมืองระดับชาติ คนเดิม เป็นอย่างไร เมื่อรู้แล้วก็หาแนวทางแก้ไข รู้จุดอ่อนจุดแข็ง เขา จังหวะการเดินทางของเขาเป็นอย่างไรเมื่อเขามีอิทธิพล เราต้อง เอาความนิ่มนวลเข้าหาประชาชน เคาะประตูบ้าน เข้าหา ประชาชนทุกรูปแบบ การเคาะประตูบ้านเป็นสิ่งที่ดีที่สุด แล้วก็ ระบบการเมืองยุคใหม่นี้ ถ้าใช้อิทธิพลมันไม่สามารถครองใจ ประชาชนได้ ช่วยได้ชั่วคราวชั่วคราว ดังนั้นแล้วจุดที่เราจะได้รับการเลือกตั้ง คือ การเอื้ออาทร ผูกพันจิตใจประชาชน สิ่งเหล่านี้ เป็นสิ่งที่ดีที่สุดในการทำงานการเมือง

พงษ์ยุทธ - การปราศรัยมีส่วนมากไหม

ส.ส. สุรพงษ์ - การปราศรัยนี้เป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งนะครับ ในการหาเสียงของนักการเมืองระดับชาติ ก็ถือว่าเป็นบางโอกาส ที่ ปราศรัยชี้แจง ให้กับพี่น้องประชาชนว่า การปราศรัยหาเสียงใน

จังหวัดปทุม เป็นรูปแบบหนึ่งเท่านั้นเอง จะใช้น้อยมาก ส่วนมาก
จะเคาะประตูบ้าน เข้าหาประชาชนเป็นที่ตั้ง

พงษ์ยุทธ - ท่าน ส.ส. เป็นคนจังหวัดปทุมใช่ไหม

ส.ส. สุรพงษ์ - ผมเกิดที่บ้านเลขที่ 2/57 หมู่ 2 ต.บ้านใหม่
จ.ปทุมธานี ก็เรียนประถมศึกษาที่โรงเรียนวัดเทียนถวาย แล้วก็วัด
ชินวราราม ระดับ ป.5 - ป.7 แล้วก็มัธยมศึกษาที่โรงเรียนปทุมธานี
นนทบุรี

อ.พรชัย - แล้วสถานทางครอบครัวละ

ส.ส. สุรพงษ์ - คุณพ่อคุณแม่ก็ค้าของชำ

อ.พรชัย - ก็พออยู่ได้ใช่ไหม

ส.ส. สุรพงษ์ - ก็พออยู่ได้ไม่เดือดร้อน ก็ไม่ร่ำรวยไม่จน

อ.พรชัย - ก็เป็นคนฐานะปานกลาง

ส.ส. สุรพงษ์ - ก็ปานกลางครับ

อ.พรชัย - แล้วมีญาติพี่น้องเยอะไหม

ส.ส. สุรพงษ์ - ญาติพี่น้องท้องเดียวกัน 8 คน

อ.พรชัย - แล้วพี่น้องในจังหวัด

ส.ส. สุรพงษ์ - ส่วนมากอยู่ในจังหวัดปทุมธานี ส่วนมาก
ประกอบธุรกิจ แล้วก็พี่ชายเป็นนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบล

อ.พรชัย - เครือญาติก็ช่วย

ส.ส. สุรพงษ์ - ก็เริ่มแรกก่อนที่จะมาลงการเมือง ในท้องถิ่น

พงษ์ยุทธ - กลุ่มนักธุรกิจ แต่ก่อนท่านก็เป็นนักธุรกิจก่อสร้าง รับเหมา กลุ่มนักธุรกิจมีส่วนช่วยสนับสนุนในการได้คะแนนเสียงใหม่

ส.ส. สุรพงษ์ - ถามว่าความเปื้อน่ายของจังหวัดปทุมธานี ไม่มีใครกล้าลง เมื่อไม่มีใครกล้าลง เริ่มจากเอกพจน์มาก่อนคนแรกที่เปลี่ยนแปลงจังหวัดปทุมธานี มาคนที่สองคือผม ก่อนหน้านั้นจะเป็นอาจารย์จรูญ กุวานนท์ เข้ามาครั้งหนึ่งก็หายไปครั้งหนึ่ง แต่อาจารย์ปรีดี ต่อสู้ในระบบอิทธิพล ในจังหวัดแล้วก็ต่อสู้ไม่สำเร็จ ดังนั้นแล้วก็มา ส.ส. เอกพจน์ปานแย้มในขณะนี้ก็เป็น ส.ส. ในสมัยที่ 3 ส่วนตัวผมเองเขต 1 ในสมัยที่ 2 ที่ต่อสู้กับระบบอิทธิพลมา

พงษ์ยุทธ - รวมถึงกลุ่มข้าราชการด้วยใช่ไหม

ส.ส. สุรพงษ์ - มันก็ต้องถามว่าจิตใจของประชาชนในจังหวัดปทุมธานีผมคิดว่าส่วนใหญ่ต้องการความเปลี่ยนแปลงแต่พูดไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นระบบราชการหรือธุรกิจ

อ.พรชัย - ผมพูดอย่างนี้ได้ไหม คนเบื่อคนเก่า

ส.ส. สุรพงษ์ - ถูกต้องครับมันไม่มีอะไรดีขึ้น มันไม่มีการพัฒนาที่จริงจัง ให้เห็นเป็นรูปธรรม

อ.พรชัย - ประธานหอการค้ารู้จักไหม ชื่ออะไรนะ

พงษ์ยุทธ - คุณเสถียร

ส.ส. สุรพงษ์ - ช่วงแรกเป็นคุณอนันต์ เกตตรา ตอนหลังก็เปลี่ยน

อ.พรชัย - เป็นคุณเสถียร แล้วรู้จักไหม

ส.ส. สุรพงษ์ - พอรู้จักครับ

พงษ์ยุทธ - ก็คงต้องให้ท่าน ส.ส. ขยายภาพของการเมืองในจังหวัดของท่าน

อ.พรชัย - เอาตั้งแต่ในอดีตมาทำไมเขาถึงผูกขาดได้ทุกสมัยแล้วทำไมคุณถึงขึ้นมาได้

ส.ส. สุรพงษ์ - คือภาพรวมของการเมืองในอดีตนี้ ตั้งแต่สมัยท่านชูชีพ เป็น มันเป็นการเมืองที่ใช้ระบบอิทธิพล ใช้เงินวางหัวคะแนน ไม่ว่าจะกำนันผู้ใหญ่บ้าน ไม่ว่าจะช่วงหลังสมาชิก อบต. ใช้ระบบของนักการเมืองท้องถิ่น ระบบของกำนันผู้ใหญ่บ้านเป็นเครือข่าย พอถึงเวลาเลือกตั้งก็วางเม็ดเงินลงไป โดยที่ให้หัวคะแนนพวกนี้ กำนันผู้ใหญ่บ้าน สมาชิก อบต. ไปซื้อสิทธิ์ ขายเสียงกับประชาชน การซื้อสิทธิ์ขายเสียงเป็นครั้งหนึ่งช่วยยามเท่านั้นเอง จะยื่นยาวเท่าระบบเข้าหาประชาชน หรือเอาผลงานเข้าสู่พื้นที่ไม่ได้ถามว่าซื้อสิทธิ์ขายเสียงไป ระบบการเมืองเก่ามีการพัฒนาจังหวัดให้เป็นรูปธรรมและสามารถจะยื่นหยัด ในการเมืองจังหวัดปทุมธานีได้ แต่ที่ใช้เงินซื้อสิทธิ์ ขายเสียงหัวคะแนน ใช้ระบบอิทธิพล แต่การพัฒนาในระบบโครงสร้างพื้นฐานของจังหวัดปทุมธานีมันไม่ก้าวไกล มันจึงทำให้การเมืองระบบเก่าร่วงโรยลงมา การเมืองใหม่แทรกขึ้นมา

อ.พรชัย - อยู่พรรคเดียวกันแล้ว ความสัมพันธ์เป็นอย่างไร

ส.ส. สุรพงษ์ - ก็เจอกันก็พูดคุยกัน

อ.พรชัย - ทำงานด้วยกันไหม

ส.ส. สุรพงษ์ - มันก็คนละส่วนกัน

อ.พรชัย - ไม่เกี่ยวกัน คือ พุดง่าย ๆ ว่าต่างคนต่างอยู่

ส.ส. สุรพงษ์ - ต่างคนต่างอยู่ เจอกันอย่างท่านชูชีพก็ยกมือไหว้

พงษ์ยุทธ - นอกจากการเมืองในระดับจังหวัดแล้ว อยากจะถามท่านถึงการเมืองระดับชาติ ตอนนี้เป็นอย่างไรประเทศไทยเรา

อ.พรชัย - มีความรู้สึกอย่างไรกับการเมืองระดับประเทศ

พงษ์ยุทธ - ดีขึ้นกว่าเดิมไหม ถ้าเปรียบเทียบกับเมื่อก่อน

ส.ส. สุรพงษ์ - จากที่ผมเข้ามาเล่นการเมืองระดับชาติ ในปี พ.ศ. 2544 จากเหตุการณ์ในรัฐบาลชุดก่อน ๆ ที่ผมประสบมาจะเป็นยุคฟองสบู่แตก เศรษฐกิจของประเทศตกสะเก็ด เมื่อ ปี พ.ศ. 2544 ที่รัฐบาลท่านทักษิณ หัวหน้าพรรคไทยรักไทย ได้รับการเลือกตั้งขึ้นมา ก็สามารถที่จะแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศในขณะนั้นได้ ไปในทิศทางที่ดีกว่าเดิม จุดนี้ต้องยอมรับว่าวิสัยทัศน์ ของนายกดี มองในมุมต่าง ๆ ของการแก้ไขปัญหาของประเทศชาติได้ ไปได้ดีกว่ารัฐบาลชวน ไม่ว่าจะระบบการตัดสินใจ สามารถตอบสนองของความต้องการของประชาชนได้รวดเร็วกว่า ไม่ว่าจะระบบราชการ เศรษฐกิจทุกสิ่งทุกอย่างผมว่าแก้ถูกจุดมากกว่า รัฐบาลคุณชวน จุดนี้คือ ประชาชาติพันธุ์วิกฤติเศรษฐกิจ IMF มาได้ มันอยู่ที่มุมมองของประชาชน

อ.พรชัย - แล้วคิดจะเอาพรรคไทยรักไทยเป็นเรือนตายไหม

ส.ส. สุรพงษ์ - คืออันนี้ทางการเมืองเราตอบไม่ได้ อยู่ที่สถานการณ์ทางการเมืองเท่านั้น ว่าในขณะนี้เป็นอย่างไร ขณะนี้ผมอยู่พรรคไทยรักไทย ผมคิดว่าบ้านหลังนี้เราต้องทำให้ดีที่สุด

พงษ์ยุทธ - ผลงานของท่านที่คิดว่าเป็นจุดเด่น

ส.ส. สุรพงษ์ - คือผมเข้ามาเป็นส.ส. สมัยแรกเขต 1 ปทุมธานี ในนามพรรคชาติพัฒนา เข้ามาด้วยความคับแค้นใจ ด้วยความที่ปทุมธานีไม่มีความเจริญขึ้นมา ในฐานะที่เราเป็น ส.ส. ใหม่เข้ามาเราเข้ามาที่โครงการได้รับจัดสรรงบประมาณ โครงการทำให้ปทุมธานีระบบสาธารณสุขปกศ สาธารณูปการ ให้ดีขึ้น เข้ามาสมัยแรกเราก็ประสานงบประมาณ ร่วมกับหัวหน้าส่วนราชการจังหวัด ไม่ว่าจะผู้ว่า ส.ว. ก็ประสานงบประมาณ เช่นการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำ งบประมาณ 600 ล้านบาท ที่ก่อสร้าง ปี 44 เสร็จสิ้นในปลายปี 48 จุดนี้ก็คือว่าเป็นจุดหลัก ที่ตัวผมเองได้ร่วมอาสา ไปยังกรมทางหลวง แล้วก็ได้รับงบประมาณมาในปี พ.ศ. 2546 ไปแก้ไขปัญหาการจราจรที่ติดขัดอยู่ในจังหวัดปทุม ก็ถือเป็นผลงาน ที่สร้างความประทับใจให้กับประชาชน เมื่อ ปี พ.ศ. 2547 ได้ประสานงบประมาณการก่อสร้างทางหลวง หมายเลข 307 ระหว่างสี่แยกปทุมวิไล ด้วยงบประมาณ 400 ล้านบาท กลางปีนี้จะเริ่มจัดซื้อจัดจ้าง จะสร้างเสร็จในปี พ.ศ. 2550 ก็ถือเป็นผลงานที่ ส.ส. ใหม่เข้ามาทำงานเพื่อประโยชน์ของพี่น้องประชาชน

อ.พรชัย - กลุ่มเก่าดูแล้วในอนาคตเขาจะอยู่ได้ไหม ถ้าสมมุติประชาชนเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ มีเลือดใหม่เข้ามา ในอนาคตจะเปลี่ยนได้ไหม เปลี่ยนหมดไหม

ส.ส. สุรพงษ์ - การวิวัฒนาการทางการเมือง ขึ้นอยู่กับประชาชนเป็นหลัก กลุ่มเก่าที่ได้รับการเลือกตั้งมา ถ้าไม่มีการปรับทิศทาง ไม่มีการปรับตัว ไม่มีการพัฒนา ในทางด้านของระบบการเมืองแล้ว ผมคิดว่า ไม่ว่านักการเมืองใหม่หรือเก่าไปกันทั้งนั้น

อ.พรชัย - แล้วอัตราส่วนตอนนี้เป็นอย่างไรระหว่างกลุ่มเก่ากับกลุ่มใหม่ กลุ่มเก่ายังเยอะอยู่หรือเปล่า

ส.ส. สุรพงษ์ - ผมคิดว่าในอัตราส่วนใหม่ 4 คน เก่า 1 คน ผมคิดว่ากระแสความนิยมของประชาชน ในขณะนี้ต้องการคนใหม่

อ.พรชัย - แนวคิด หรือคติพจน์ หรือแนวทางว่าจะทำอะไร มีอะไรที่เป็นสิ่งที่ยึดถือ

ส.ส. สุรพงษ์ - ผมคิดว่าการทำงานของผม ทำให้ดีที่สุด ในขณะที่เราเป็นอยู่ เมื่อเราจากไปประชาชนจะได้คิดถึงเรา

พงษ์ยุทธ - คาดหวังอะไรกับการเมืองไทยในอนาคตบ้างไหม

ส.ส. สุรพงษ์ - โดยส่วนตัวของผมเอง ก็อยากให้การเมืองไทย ปลอดจากการซื้อสิทธิ์ ขายเสียง อยากให้ กกต. เอาจริงเอาจัง เพื่อความถูกต้องเมื่อทุกอย่างโปร่งใส การทำงานที่ดีก็จะตามมา

สัมภาษณ์ ส.ส. วรัญญู เทพหัสดิน ณ อยุธยา

จังหวัดปทุมธานี

วันที่ 13 กรกฎาคม พ.ศ. 2548

.....

พงษ์ยุทธ - โครงการนี้เป็นโครงการของสถาบันพระปกเกล้า เราจะเอารายชื่อ ส.ส. ทั้งในอดีต และปัจจุบัน ทั้งประเทศ รวบรวม เป็นระบบเป็นครั้งแรกเพื่อเป็นเอกสารทางประวัติศาสตร์ เป็น สารานุกรม ให้กับนักศึกษาของทางสถาบัน ได้ค้นคว้า แล้วก็ผู้สนใจ ทั่วไปได้ศึกษา เริ่มแรกก็คงต้องให้ท่านเล่าถึงแรงจูงใจ ที่ท่านเข้ามาสู่การเมือง สาเหตุ ใครเป็นคนชักนำ

ส.ส. วรัญญู - แรงจูงใจคล้าย ๆ กันว่า จะเกิดเองโดยธรรมชาติ มากกว่า คือเดิมหลังจากจบมาจากญี่ปุ่นกลับมาช่วยงาน คือ บ้านผมก็ทำนิคมวนครนี้มา ผมก็กลับมาช่วยงานโรงพยาบาล พอ ทำงานไปก็เริ่มที่จะมีโครงการที่จะไปบริการ คือช่วงนั้นพูดได้เลย ว่าผมเป็นชุดแรก 30 บาท อยากจะบริการชาวบ้านใกล้เคียง คือ ตอนนั้นทำธุรกิจอยู่ก็อยากจะคืนกำไรให้ชาวบ้าน หรือว่าผู้มาใช้ บริการโรงพยาบาล ก็ออกเป็นหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ ออกไปตาม ชุมชนต่าง ๆ ตอนแรกก็เดือนละครั้ง คนก็ให้ความสนใจเยอะ

พงษ์ยุทธ - เป็นโครงการของทางโรงพยาบาลหรือ

ส.ส. วรัญญู - เป็นโครงการของโรงพยาบาลเอง ของเอกชนผม คิดขึ้นมา ผมนำหน่วยลงไปตอนแรกก็เดือนละครั้ง คนตอบรับดีก็ มาเป็นอาทิตย์ละครั้ง พอลงไปเรื่อย ๆ ก็เริ่มสัมผัสกับประชาชน รับรู้ถึงปัญหาเขา ปัญหาสาธารณสุขของเขาที่ไม่เพียงพอ ไม่ค่อย

ได้รับการดูแลเท่าที่ควร เพราะว่าบางที่อยู่ข้างในลึก ๆ ก็ไม่ได้ออกมาใช้บริการโรงพยาบาล ซึ่งโรงพยาบาลส่วนใหญ่ก็ตั้งอยู่เส้นเมนหรือจุดที่ชุมชนใหญ่ ๆ พวกชุมชนที่อยู่รอบนอก กว้าง ๆ ก็จะไม่ได้รับการบริการเท่าที่ควร พอไปสัมผัสกับประชาชน ก็ได้รับผลตอบรับที่ดี จังหวัดมันพอดีมันมีการเลือกตั้ง ส.จ. ก็เลยลงสมัครกับเขา พอสมัครก็ได้รับการสนับสนุน จากผู้นำท้องถิ่น จากชาวบ้านที่เราไปออกหน่วย นั่นก็คือประเด็น ว่าทำไมถึงได้เริ่มเข้ามาในการเมืองถึงแม้ว่าเป็นการเมืองระดับท้องถิ่น

พงษ์ยุทธ - แล้วใครเป็นคนชักนำท่านเข้าสู่ไทยรักไทย

ส.ส. วรรณัญ - คือ พรรคไทยรักไทยผมไม่ได้รับการชักนำอย่างเป็นทางการ คือตอนแรกที่พรรคไทยรักไทยเข้ามา เป็นรัฐบาลครั้งแรกประมาณ 2 ปี เราเห็นผลงานท่านนายก นโยบายพรรคไทยรักไทย ผมก็ไปสมัครเป็นสมาชิกธรรมดา เดินเข้าไปไม่มีใครชักนำ คือก็มีคนรู้จักอยู่ในพรรคเยอะ คือตอนนั้นเข้าไปด้วยความที่ว่า อยากสนับสนุนพรรคแล้วก็สมัครเป็นสมาชิกธรรมดา

พงษ์ยุทธ - ขั้นตอนการพิจารณาคัดเลือกผู้สมัครของพรรคไทยรักไทย ท่านเข้าไป อย่างไร

ส.ส. วรรณัญ - มีการคุยกันในพรรคแล้ว เขายังมีการสำรวจโพล พอสำรวจแล้วชื่อผมก็อยู่ในนั้นด้วย ก็คล้ายกับว่าติดต่อหาถามโดยตอนนั้นรู้สึกจะทางท่านสรรพรรค

พงษ์ยุทธ - โดยพื้นฐานทางครอบครัวมีใครเล่นการเมืองมาก่อนไหม มีใครเป็น ส.จ. ส.ส. อะไรมาก่อนไหม

ส.ส. วรัญญ - คุณตาเคยลงสมัคร ส.ส. แล้วก็ไม่ได้ ก็ลงนานแล้วหลายสิบปีแล้ว

พงษ์ยุทธ - นอกจากนั้นแล้วมีใครอีกบ้าง

ส.ส. วรัญญ - ไม่มีเลย

พงษ์ยุทธ - วิธีการหาเสียงของท่าน คือมันน่าสนใจตรงที่ว่าแต่ก่อนจะมีกลุ่มตระกูลหาญสวัสดิ์ เป็นกลุ่มที่กว้างขวางพอสมควรในจังหวัด แล้วท่านมีวิธีอะไรในการแข่งขัน

ส.ส. วรัญญ - ไม่ได้แข่งกับทางหาญสวัสดิ์ ตอนที่ เป็น ส.จ. ก็ได้รู้จักกับทางหาญสวัสดิ์ แทบจะไม่มีการแข่งขันเลย เราก็ให้ความเคารพท่านถือว่าท่านเป็นนักการเมืองรุ่นก่อนยังมีความเคารพนับถือในจังหวัดอยู่ มีอะไรผมก็เข้าไปปรึกษาหารือ แนวทางการทำงานของผม ผมก็มี ผมก็ทำผลงานไปเรื่อย ให้ผลงานเป็นตัวชี้ให้ประชาชน เห็นว่าเรามีความสามารถทำการเมืองได้อย่างนี้ ความพึงพอใจของชาวบ้าน จะเป็นอย่างไรก็แล้วแต่ทางชาวบ้านเป็นคนพิจารณา

พงษ์ยุทธ - พูดได้ไหมว่าท่านเองก็เป็นกลุ่มของท่านชูชีพ ท่านชูชาติ ในเรื่องของความสัมพันธ์

ส.ส. วรัญญ - สายสัมพันธ์ในส่วนตัวผมเอง ก็ไม่ได้ไปขึ้นอยู่กับทางบ้านหาญสวัสดิ์เต็มตัว เราก็ทำของเราไปเรื่อย ท่านมีอะไรให้รับใช้เราก็ทำ ก็ผูกพันกัน ตอนที่ไม่ได้เป็น ส.จ. ก็ไม่ได้รู้จักกับท่านเลย พอมาเป็น ส.จ. ก็มีความผูกพัน เข้าไปในระดับหนึ่ง

พงษ์ยุทธ - ท่านช่วยเล่าถึงการเมืองในจังหวัดปทุมธานีในตอนนี้

ส.ส. วรรณัญญ - ผมว่าการเมืองในจังหวัดตอนนี้ ดี เริ่มเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

พงษ์ยุทธ - เป็นอย่างไรครับ

ส.ส. วรรณัญญ - คือยกตัวอย่างผมทำงานการเมือง ทางกรรมการบริหารส่วนจังหวัด ทางนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วก็ทางท้องถิ่นที่เป็น อบต. แล้วก็เทศบาล ตอนนี้ความสัมพันธ์ค่อนข้างจะดี แล้วก็มีความคิดค่อนข้างจะตรงกัน คือทำงานเป็นแนวเดียวกัน ไม่มีความขัดแย้ง คือต่างคนต่างทำหน้าที่ที่ดีของตัวเองไป แล้วอันไหนที่เกินขอบข่ายของตัวเองก็ประสานงานกัน เมื่อก่อนอาจจะไม่ค่อยมีการประสานงานกันเท่าที่ควร

พงษ์ยุทธ - ก็แสดงว่ากับคุณเอกพจน์ คุณลิขิต คุณสุรพงษ์ ส.ส. ในจังหวัดตอนนี้ก็พบปะกันสม่ำเสมอใช่ไหมครับ

ส.ส. วรรณัญญ - ก็พบกันในสภา แต่ว่าก็มีการคุยกันโดยตลอด

พงษ์ยุทธ - ก็รู้จักสนิทสนมกัน ทำงานด้วยกันได้

ส.ส. วรรณัญญ - ก็ทำงานร่วมกันได้

พงษ์ยุทธ - วิธีการที่ท่านใช้ในการหาเสียง ใช้การเคาะประตู การปราศรัย วิธีที่ท่านใช้เป็นเอกลักษณ์โดดเด่น จนทำให้ท่านได้รับรางวัลเลือกตั้งในครั้งนี้

ส.ส. วรรณัญญ - วิธีการคงไม่มีอะไรที่โดดเด่น

พงษ์ยุทธ์ - อย่างในสมัยก่อนเขาจะนำหนัง นำลิเกมาใช้
สมัยนี้ท่านก็เป็น ส.ส. รุ่นใหม่ก็เลยอยากทราบว่าท่านใช้กลยุทธ์
เทคนิคอย่างไร

ส.ส. วรัญญ - กลยุทธ์ เทคนิค ก็คงไม่มีอะไรที่แหวกแนวกว่า
คนอื่น เพราะว่าทุกคนก็คงทำกันหมด อย่างเดินเคาะประตูก็เดิน
ทำกันหมด ไม่ว่าจะ เป็น ส.ส. เก่า ส.ส. ใหม่อยู่ที่ว่าใครจะเดินได้
มากกว่ากัน ส่วนทางด้านการทำประชาสัมพันธ์เดี๋ยวนี้มันก็มีกรอบ
ของกฎหมาย มันก็ทำได้แค่อย่างเท่านั้น ตอนนี่ที่ผมว่าเห็นชัด ๆ ที่
ชนะการเลือกตั้งมา มันอยู่ที่ผลงานเก่า

พงษ์ยุทธ์ - ที่ผ่านมามีท่านได้กี่คะแนน

ส.ส. วรัญญ - ก็ 50,000 กว่า

พงษ์ยุทธ์ - อันดับหนึ่งหรือเปล่า

ส.ส. วรัญญ - บอกว่าอันดับ 2 ครับ อันดับหนึ่งพี่สุรพงษ์ คือ
ผลงานเก่าที่ทำเอาไว้กับพื้นที่ แล้วก็ที่เห็นชัด ๆ เลยก็คือนโยบายพรรค
แล้วก็กระแสพรรค

พงษ์ยุทธ์ - ท่านเป็น ส.จ. มาก่อนก็แสดงว่า กลุ่มทางการเมือง
ท้องถิ่น มีส่วนสนับสนุนท่านในการหาเสียง แล้วกลุ่มทางหอการค้า
คุณเสถียร มีส่วนช่วยไหม

ส.ส. วรัญญ - ก็ช่วย

พงษ์ยุทธ์ - จะเป็นกลุ่มเครือข่ายของการเมืองท้องถิ่น เป็น
ฐานคะแนนหลักเลยใช่ไหมครับ

ส.ส. วรัญญู - ครับ

พงษ์ยุทธ - ท่านเกิดที่จังหวัดปทุมเลยใช่ไหม

ส.ส. วรัญญู - ครับ

พงษ์ยุทธ - แล้วทางเครือญาติเป็นกลุ่มตระกูลที่ใหญ่ไหม

ส.ส. วรัญญู - ทางตระกูลก็ใหญ่แต่ไม่ค่อยมีใครเล่นการเมือง ส่วนใหญ่จะเป็นทหาร ทางส่วนของคุณตาคือจากรุศร จะเป็นผู้ก่อตั้งนวนคร ก็ทำประโยชน์ให้กับคนในพื้นที่พอสมควร พอมารุ่นกลางคือพ่อ แม่ผมก็มามุ่งทางธุรกิจก็เลยไม่ได้ทำการเมือง ก็เว้นไปช่วงหนึ่ง แต่ถ้าคนเก่า ๆ อยู่ก็จะรู้ว่าผลงานของคุณตาเคยทำไว้มีอะไรบ้าง

พงษ์ยุทธ - ท่านมีปรัชญา อุดมการณ์ แนวคิด อย่างไรในการทำงานทางด้านการเมือง

ส.ส. วรัญญู - ก็ตามคอนเซ็ปผมเลย ชัดเจนมากสร้างสาธารณประโยชน์ สร้างความสุข สร้างผลงาน คือถ้าเราสร้างสิ่งเหล่านี้ให้กับชาวบ้านได้ การเมืองจะเป็นมิติใหม่ ต่อไปก็เน้นในสามข้อนี้อย่างเดียว

พงษ์ยุทธ - ท่านคาดหวังอะไรกับการเมืองไทยบ้าง อยากเห็นการเมืองเปลี่ยนไปอย่างไรในอนาคต

ส.ส. วรัญญู - ผมเคยอยู่เมืองนอกมาแล้วก็ โดยเฉพาะผมไปเรียนที่ญี่ปุ่นมาด้วย ที่ญี่ปุ่นการเมืองค่อนข้างจะเข้มแข็ง จะมีพรรคใหญ่ที่เป็นรัฐบาล คืออยากให้ประเทศไทยเป็นอย่างนั้น คือทำอะไรไม่ต้องเนืองมันจะทำให้เกิดปัญหาในการบริหารงาน

เปลี่ยนมาเปลี่ยนไป คนนี้เข้ามาทำอีกอย่าง คนนั้นเข้ามาทำอีกอย่างทั้ง ๆ ที่ทำกันแต่แรก อันไหนไม่ดีก็ค่อยเปลี่ยนแต่ยังอยู่ในแนวทาง ในนโยบายเดียวกัน คือ ถ้าการเมืองมั่นคงการพัฒนามันก็จะเข้าไปในแนวทางเดียวกัน ผมอยากเห็นตรงนี้ ถ้าการเมืองเรามั่นคง ประเทศก็จะพัฒนา

พงษ์ยุทธ - มีพรรคเดียวพรรคที่เข้มแข็ง

ส.ส. วรัญญ - ใช่ครับ แต่เป็นคล้าย ๆ กับพรรคไทยรักไทย หัวใจคือประชาชน เข้มแข็งเพื่อประชาชน

สัมภาษณ์ ส.ส. ถิบัติ หมู่ตี เขต 4

ณ. จังหวัดปทุมธานี

วันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2548

.....

อ.พรชัย : โครงการนี้จะเป็นการเอาประวัติของ ส.ส. ในจังหวัดปทุมธานี เพื่อเก็บไว้ที่สถาบัน เพื่อการค้นคว้าและวิจัย จะเก็บเอาไว้ว่าในปีนี้มี ส.ส. ในจังหวัดอย่างไร เพื่อเป็นการศึกษา ?

ส.ส.ถิบัติ : เอาทุกคนหรือ

อ.พรชัย : เอาทุกคนในจังหวัดปทุมธานี เพื่อเป็นฐานข้อมูลที่จะได้ทราบว่าทางการเมือง นักการเมืองภายในจังหวัดปทุมธานี มีการดำเนินการทางการเมืองอย่างไร ผมเรียนถามถึงประสบการณ์ทางการเมืองว่ามีอะไร อย่างไรบ้าง ?

ส.ส.ถิบัติ : ผมทำงานการเมืองมาตลอด ผมทำงานในตำแหน่งจริง ๆ นี้ก็ ตั้งแต่ พ.ศ. 2523 - 2524 เป็นสมาชิกสภา เป็น ส.จ. จนมาเป็น ส.ส. เป็นกรรมการสมาชิกสภาอำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี เป็นมาเกือบ 2 สมัย พอปลายสมัยที่ 2 เขาก็ขอให้มาลงสมัคร ส.จ. ปี 2533 เป็น ส.จ. ครั้งแรก แล้วก็ เป็น ส.จ. ไม่ถึง 3 สมัย เพราะว่าสมัยที่ 3 เป็นได้แค่ปีเดียว เขาก็ขอให้มาลงสมัคร ส.ส. อีก

อ.พรชัย : ลงสมัคร ส.ส. ครั้งแรกท่านได้เลยหรือเปล่า ?

ส.ส.ถิบัติ : ลงครั้งแรกก็ได้เลยครับ

อ.พรชัย : ฟังจะได้สมัยนี้เป็นสมัยแรกหรือเปล่า ?

ส.ส.ถิบัติ : ครั้งนี้เป็นครั้งที่ 2 แล้วครับ

อ.พรชัย : พรรคไทยรักไทย ใช่หรือเปล่าครับ ?

ส.ส.ลิขิต : พรรคไทยรักไทยครับ

อ.พรชัย : ไม่ทราบว่าใครชักจูงท่านมา ?

ส.ส.ลิขิต : ที่มาเป็น ส.ส. ครั้งนั้นก็ มี ส.ส. เก่าเขามาชวน ซึ่ง เป็น ส.ส. เก่าของจังหวัดปทุมธานี คือ คุณสุชาติ กับคุณนันทวรรณ เขตพื้นที่มัน 4 เขต มันเกี่ยวเนื่องจากเขตพื้นที่เดิม ที่ผมเป็น ส.จ. มา

อ.พรชัย : ท่านอยู่ในทีมเดียวกับท่าน ชูชีพ หรือเปล่า ?

ส.ส.ลิขิต : ก็ทีมเดียวกัน

อ.พรชัย : ในทีมของท่านชูชีพ มีกี่คน ในความรู้สึกที่เป็น พวกเดียวกัน ?

ส.ส.ลิขิต : ตอนนี้ก็เหลือท่านสุชาติกับคุณสุรพงษ์ ก็อยู่ พรรคเดียวกัน แล้วคุณวรัญญู ก็อยู่พรรคเดียวกัน

อ.พรชัย : แล้วทีมเดียวกันหรือเปล่า หมายความว่าเครือข่าย เดียวกัน ?

ส.ส.ลิขิต : คุณวรัญญู นี่อาจจะใช่ นะ แต่ถ้าคุณสุรพงษ์ นี้เขา มาจากชาติไทย คราวที่แล้วเขาก็แข่งกับทีม

อ.พรชัย : ท่านมีอะไรเป็นแรงจูงใจในการเข้ามาเล่นการเมือง หรือว่าท่านเล่นมาเรื่อย ๆ

ส.ส.ลิขิต : เส้นทางมันมาอย่างนี้ คล้าย ๆ ว่ามันเป็นก้าว ไต่ขึ้น ไต่ขึ้นไปเรื่อย ๆ

อ.พรชัย : วิธีการหาเสียงในการเลือกตั้ง ใช้วิธีการอย่างไร ?

ส.ส.ลิขิต : เบื้องต้นของการทำงานมันง่ายอยู่แล้ว เนื่องจาก การลงครั้งแรก นี่เป็นพรรคที่มันโยบาย เพราะฉะนั้นเราก็ใช้ตัวนี้ คล้าย ๆ ว่ามันเป็นสินค้า ที่ไปคุยกับชาวบ้านเขา ไปอธิบายให้เขา เข้าใจ ว่ามันจะเกิดประโยชน์อย่างไร ทำงานได้อย่างไร ถ้าเกิด สมมุติว่า พรรคได้มีโอกาส เข้าไปมีอำนาจทางการบริหารจัดการ ก็ เอาเรื่องเหล่านี้ไปใช้ ในครั้งที่ 2 นี้ ค่อนข้างง่าย เพราะว่าครั้งที่แล้ว ได้พรรคแล้ว

อ.พรชัย : ความสัมพันธ์ของกลุ่มต่าง ๆ ในจังหวัด มีเครือข่าย อย่างเป็นทางการ คือ อย่างเช่น หน่วยการปกครองในท้องถิ่น หรือ เอกชนอะไรอย่างนี้ ?

ส.ส.ลิขิต : หน่วยการปกครองท้องถิ่นนี้ ผมเป็นท้องถิ่นมาก่อนนะครับ เพราะฉะนั้น มันไม่มีปัญหา ในการที่จะมีความสัมพันธ์อะไร มันเป็นความสัมพันธ์เก่า ๆ นะ เพราะว่าช่วงที่เป็น ส.จ. นี้ ผมเป็นนายกองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นด้วย ก็มีความสัมพันธ์ อยู่ก่อนแล้ว ในเรื่องของการติดต่อประสานงาน เรื่องงบประมาณ เรื่องการจัดสรรเงินไปช่วยอะไรอย่างนี้ เราทำกันมาอยู่แล้ว

อ.พรชัย : แล้วองค์กรเอกชนอย่าง NGO ละ ?

ส.ส.ลิขิต : NGO นี้ผมได้เปรียบตรงที่ ผมเคยเป็นประธาน สภาวัฒนธรรม แล้วผมเน้นในเรื่องเหล่านี้ พอมาเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เราก็ได้จัดสรรงบประมาณตรงนี้ ลงไปทำใน ส่วนที่เราทำได้เราก็ทำ เพราะฉะนั้นท้องถิ่น ซึ่งงานวัฒนธรรมมันมี

ภาคีของมันอยู่แล้ว และช่องทางเหล่านี้มันก็เลยทำให้เราได้ มีทุน
เดิมอยู่เยอะ

อ.พรชัย : แล้วในระบบเครือข่าย มิตรสหาย มีพรรคพวก
เยอะ มากน้อยเพียงใด

ส.ส.ลิขิต : ไม่รู้ คงต้องมานิยามพรรคพวกนี้มันคืออะไร

อ.พรชัย : พรรคพวกก็คือเพื่อนฝูงอะไรอย่างนี้ ?

ส.ส.ลิขิต : เพื่อนฝูงก็มีอย่างนี้

อ.พรชัย : คือพูดง่าย ๆ ว่า เหมือนกับว่าภาษานักเลง เขา
เรียกผู้กว้างขวาง หมายความว่าเรามีพรรคพวกพี่น้องเยอะ เหมือน
กับว่า ในจังหวัดใครพอจะฟังได้อะไรอย่างนี้ เราเองก็ยินดีที่จะช่วย
อะไรคนนี่ ต่าง ๆ อย่างนี้ ?

ส.ส.ลิขิต : ช่วยเหลือก็คงเป็นในลักษณะที่ เราใช้อำนาจ
หน้าที่การงาน ในการช่วยเหลือ แต่เรื่องที่เป็นลักษณะคล้าย ๆ กับ
ว่าระบบอุปถัมภ์ อะไรอย่างนี้เราไม่มี เพราะว่าไม่ได้ทำธุรกิจอะไร
ผมทำงานทางด้านการเมืองเพียงอย่างเดียว ทั้งหมดก็ต้องไล่ตั้งแต่
สุขภาพบาล เมื่อก่อนเป็นทนายความ แล้วก็ใช้ช่วงจังหวะความรู้
อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ช่วยเขา และต่อไป พอมันเป็นการเมือง นาน ๆ
เข้าตรงนี้ก็เลยต้องผ่อนไป คือมอบให้คนอื่น ให้ลูกน้องทำไป เพราะ
ว่ามันมีได้มีเสีย เอาตำแหน่งตรงนี้เราเป็นทนายให้เขา ใ้ทางโน้น
ก็พวกเรา

อ.พรชัย : ในพรรคไทยรักไทยใครเป็นคนชวนท่านเข้ามา ?

ส.ส.ลิขิต : ท่านชูชาติ เพราะท่านชูชาติกับผม ก็มีกิจกรรม
ทางการเมืองร่วมกันมา

อ.พรชัย : เคยสนับสนุนกันมา ?

ส.ส.ลิขิต : ครับเคยสนับสนุนกันมา ทาง ส.จ.

อ.พรชัย : การเมืองในจังหวัดปทุมธานีนี้ มีความรุนแรง
มากน้อยเพียงไร ?

ส.ส.ลิขิต : รุนแรง แต่คงไม่รุนแรงนะผมดูแล้ว เพราะว่า
ประชาชนในเขตค่อนข้างรักสงบ แล้วก็ยังเป็นลักษณะของเมืองที่มี คน
มีความรู้เยอะ เพราะว่า เป็นเมืองของสถาบันการศึกษามาก แล้ว
คนที่อยู่ในเมืองปทุมธานี ก็มีความรู้ เป็นคนใฝ่ความรู้ มีโรงงาน-
อุตสาหกรรมมาก แล้วก็คนงานที่อยู่ในโรงงานอุตสาหกรรม ก็ค่อนข้าง
ที่จะเปิดรับความรู้ อะไรต่าง ๆ เยอะ

อ.พรชัย : การหาเสียงยากบ้างไหม ?

ส.ส.ลิขิต : สำหรับผมไม่ยาก ผมเดินเคาะประตูตามบ้าน
อย่างเดียว แล้วก็ที่มีทีมงานคือเราสร้างคน ตอนที่ลงหาเสียงทุกครั้ง
เราก็อบรมอาสาสมัคร ก็มีอาสาสมัครครั้งละ 200 คน ที่เรานำมา
แล้วก็มาร่วมกิจกรรมกับเราก็ประมาณ 120 - 150 คน แจกโบชัวร์
เราอบรมให้เขาเข้าใจนโยบาย รู้วิธีเคาะประตู รู้วิธีพูดกับคน เทคนิค
อะไรต่าง ๆ เราสอนให้เขา ผ่านตรงนี้แล้วก็เอาเรื่องของ นโยบาย
เล่าให้ฟังว่า นโยบายนี้มันคืออะไร งานการเมืองคืออะไร แล้วก็ให้
ออกเคาะประตู

อ.พรชัย : ผลงานของท่านที่คิดว่าทำให้ประชาชน พอใจ เป็นพิเศษ ?

ส.ส.ลิขิต : สะพานก็ร่วมกันทุกคน แต่ในส่วนของผม นี่มันผูกพันมาตั้งแต่ตอนเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผมเน้นไปในเรื่องของการสร้างคน เพราะฉะนั้นงานในพื้นที่ ทำถนน ทำประปา ทำไฟฟ้า ในพื้นที่ผมมันไม่มี มันไม่มีความจำเป็น แล้วก็ท้องถิ่นเขาก็ทำเรื่องเหล่านี้อยู่แล้ว มันค่อนข้างสมบูรณ์แล้ว สิ่งที่เราทำคือการสร้างคน กิจกรรมที่จะให้ความรู้ หรือสร้างองค์กรในขณะนี้ให้ความเข้มแข็ง อย่างเช่นสภาวัฒนธรรม เราจะไปเน้นตรงนี้ แล้วก็จะมีกิจกรรมให้เขาเข้าใจ ในเรื่องของความเป็นมาของวัฒนธรรมต่าง ๆ จะมีการจัดอบรมสัมมนา

อ.พรชัย : ท่านมองการเมืองภายในว่า ความสัมพันธ์ของพวกตระกูลหาญสวัสดิ์ ยังมีความสัมพันธ์กันอยู่อย่างไร ?

ส.ส.ลิขิต : เขาก็มีความสัมพันธ์กันอยู่ ในความเป็นตระกูล คนเขาที่เลือก คนที่ตัดสินใจ เขาก็ว่าเขาไม่สามารถมาควบคุม ให้ใครลงคะแนนให้ได้ แต่คนที่มาลงคะแนนนี้เขามีการพัฒนา พุดง่ายๆ ก็คือ คนมีการพัฒนา เขารู้การเมืองมากขึ้น สื่อต่าง ๆ นักการเมืองที่มีคุณภาพ โอกาสคนที่ไม่มีเงิน ไม่มีอิทธิพล สามารถมาลงหาเสียง มินโยบาย ไทยรักไทยไปเปิดศักราชเอาไว้ก็มันเป็นโอกาสให้ทุกคนที่มีความคิดมีอุดมการณ์ ลงมาทำงานทางการเมืองได้ เมื่อเขาลงมามีโอกาสไปเล่าให้ชาวบ้านฟัง ว่าเลือกพรรคเลือกนโยบายอย่างไร เข้าไปประชาชนจะได้ประโยชน์อย่างไร มันเป็นการเปิดหู เปิดตา ประชาชน ให้เขาเข้าใจในเขตผมนี่ก็อย่างที่ผมบอก

อ.พรชัย : เขตไหนครับ ?

ส.ส.ลิขิต : เขต 4

อ.พรชัย : อำเภออะไรครับ ?

ส.ส.ลิขิต : อำเภอลำลูกกาอำเภอเดียว

อ.พรชัย : กับการเมืองในปัจจุบันท่านมีความพึงพอใจมากน้อยอย่างไร กับการบริหารประเทศการเมืองในขณะนี้ ตอบสนองประชาชนหรือไม่ อย่างไร ?

ส.ส.ลิขิต : มันไม่ได้หยุดอยู่ตายตัว ว่าตอบสนองหรือไม่ตอบสนอง มันแล้วแต่วาระของมัน แล้วแต่โอกาสของมัน แล้วแต่กาลเวลา เรารู้การเมือง เรารู้การเมืองมาตลอด ถ้าเอาเวลานั้นมาเทียบกับเวลานี้ เวลานี้มันดีกว่าอยู่แน่นอน

อ.พรชัย : มีเอกชน โรงงานอุตสาหกรรม สนับสนุนท่านหรือเปล่า ?

ส.ส.ลิขิต : เขตผมพื้นที่ผมไม่ค่อยมีโรงงานจะเป็นบ้านจัดสรรเสียส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นเวลาที่เขาเคาะประตูทุกบ้าน จะได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดี

อ.พรชัย : การเมืองต้องใช้เงินเยอะ ไม่ทราบว่าทางพรรคให้หรือมาจากที่อื่น ?

ส.ส.ลิขิต : ทางพรรคจัดให้

อ.พรชัย : แล้วกลุ่มอื่น ๆ ไม่มีบ้างหรือ ?

ส.ส.ลิขิต : ไม่ได้ขอใคร คือมีเท่าไรก็ทำเท่านั้น แต่เรา

ลงทุนในเรื่องตัวเราเอง เราเอากำลั ง เราเอาความคิดของเรามาใช้

อ.พรชัย : แล้วทางพรรคจัดให้เยอะหรือเปล่า ?

ส.ส.ลิขิต : ก็ตามที่กฎหมายระบุเอาไว้

อ.พรชัย : แล้วในจังหวัดท่านมองดูนักการเมืองรุ่นใหม่ที่จะเข้ามา มีแววบ้างไหม ?

ส.ส.ลิขิต : มันมีพวกท้องถิ่นในขณะนี้ เพราะผมอยู่ท้องถิ่นมาก่อน ผมก็ไล่เป็นลูกคลื่นไป ผมก็ดูว่าท้องถิ่นที่มีแววก็น่ามีหลายคนที่จะพยายามที่จะก้าวเข้ามา เพราะว่าแทนที่จะกระโดดมาตรงนี้ไม่เอา เขาไปเริ่มที่ท้องถิ่นก่อน นี่ก็แสดงว่าเขาคิดเป็น มันต้องมีระดับชั้นของมัน ถ้ามาได้แบบนี้มันจะมั่นคง

อ.พรชัย : ท่าน ส.ส. ในระบบปาร์ตี้ลิสต์ยังอยู่ใช่ไหมครับ แล้วพวกน้อง ๆ ท่านก็ยังอยู่ในวงการเมืองใช่ไหมครับ ?

ส.ส.ลิขิต : ก็ยังอยู่ ก็ยังมีท่านชูชาติอยู่ พี่ชายท่านก็ยังเป็นนายกเทศมนตรีอำเภอเมืองอยู่

อ.พรชัย : ชื่ออะไร ?

ส.ส.ลิขิต : ไพบุลย์ หาญสวัสดิ์

อ.พรชัย : ก็แสดงว่า บทบาทของคุณไพบุลย์ หาญสวัสดิ์ ในเรื่องของการเมือง ทั้งในระดับชาติ ระดับท้องถิ่น ก็ยังมีอยู่เยอะ ท่านคิดว่าเป็นไปอีกนานไหมเมื่อวานก็ไปสัมภาษณ์ทางฝ่ายคุณวัฒนา การเมืองปากน้ำทางฝ่ายอัครวรินทร์แรง ตอนนั้นก็จางไป แต่เขาก็เชื่อมั่นว่าจะกลับมาอีก ?

ส.ส.ลิขิต : คือ ทางเขาเองยังงี้ก็ต้องเชื่อมั่น เพราะเขาประสงค์จะทำงานต่อ แต่มันก็อยู่ที่ประชาชนต่างหาก เหมือนอย่างผม ผมก็ยังอยากเป็นอยู่ แต่ถ้าทางบ้านเขาไม่เอาก็ช่วยไม่ได้

อ.พรชัย : ผมจำได้เมื่อสมัยหนึ่ง เมื่อประมาณ 4 - 5 ปีที่แล้ว หรือ 6 - 7 ปีที่แล้วตอนที่ผมเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัย ก็ใกล้เลือกตั้ง ก็มีการให้เงินมาเลยนะ ?

ส.ส.ลิขิต : ผมไม่เคยใช้เรื่องเหล่านี้เลย ผมก็ใช้แต่วิธีนี้อย่างเดียว คือเข้าไปเคาะประตูเขา แล้วก็บอกเขาจะทำอะไร ทำอะไร ทำอะไร ต้องเลือกพรรคนี้ ทำไมต้องเลือกทักษิณ

อ.พรชัย : ท่านมองว่าพรรคประชาธิปัตย์จะมีโอกาสกลับมาบ้างไหม ?

ส.ส.ลิขิต : ถ้าเขาเปลี่ยนแนว โอกาสกลับมาจะมี เพราะเป็นพรรคเก่าแก่มีความเชี่ยวชาญแต่ที่ผ่านมามีพรรคไทยรักไทย เขามาทำให้จับประเด็นไม่ถูก

อ.พรชัย : แล้วตัวท่านเองพอใจ กับสถานการณ์ทางการเมืองในขณะนี้ หรือคิดจะทำอะไรต่อไป ?

ส.ส.ลิขิต : ผมไม่ได้สนใจกับสถานการณ์ ผมสนใจแค่ว่าตอนนี้ทำอะไร เพราะฉะนั้นไม่ว่าอะไรก็ได้หมด ก็บอกว่าผมเป็นการเมืองท้องถิ่นตั้งแต่สุขาภิบาล

อ.พรชัย : อุดมคติทางการเมืองของท่านเป็นอย่างไร ?

ส.ส.ลิขิต : ที่จริงแล้วผมก็ไม่มีแนวคิดอะไร ผมอยากทำการเมืองให้ดีเท่านั้นเองเราก็ทำตัวเราให้เป็นแบบแผนความรับผิดชอบเราคืออะไร เราก็ทำตรงนั้นให้เต็มที่ ตำแหน่งอะไรก็ได้ไม่หวง

ภาคผนวก ง

รูปภาพการสัมภาษณ์
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปทุมธานี
ทั้งในอดีตและปัจจุบัน

**เอกพจน์ ปานแย้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปทุมธานี
เขต 2 พรรคไทยรักไทย**

**คุณเสถียร พงศ์พิพรธานี
(ประธานหอการค้าจังหวัดปทุมธานี)**

คุณประเสริฐ เทพเอื้อตระกูล
ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลประชาธิปไตย

สัมภาษณ์ ส.ส.ลิต ภูมิ์ เขต 4 จังหวัดปทุมธานี

สัณภาษณ์ ส.ส.สุรพงษ์ อิงอัมพรวิไล เขต 1 จังหวัดปทุมธานี

**สัณภาษณ์ ลำภู สงวนสัตย์
อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปทุมธานี**

สัมภาษณ์ วัลญญู เทพหัสดิน ณ อยุธยา จังหวัดปทุมธานี

**สัมภาษณ์ คุณจรูญ กุวานนท์ อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดปทุมธานี**

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล (ภาษาไทย)	รองศาสตราจารย์พรชัย เทพปัญญา
ชื่อ ชื่อสกุล (ภาษาอังกฤษ)	ASSOC.PROF.PORNCHAI DHEBPANYA
วัน/เดือน/ปีเกิด	15 กันยายน 2490
ตำแหน่ง	รองศาสตราจารย์ ระดับ 9 และคณบดีคณะรัฐศาสตร์
องค์กร	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
สถานที่ทำงาน	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โทรศัพท์ (02) 3108460 โทรสาร (02) 3108490
การศึกษา	
พ.ศ. 2513	ปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พ.ศ. 2517	รัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยดีทรอยต์ ประเทศสหรัฐอเมริกา
พ.ศ. 2523	ประกาศนียบัตรการปกครองท้องถิ่นเปรียบเทียบ กรุงเทพฯ ประเทศเนเธอร์แลนด์
พ.ศ. 2526	ประกาศนียบัตรการเรียนการสอนทางไกล มหาวิทยาลัยนิวอิงแลนด์ ประเทศออสเตรเลีย

ประวัติรับราชการ

- พ.ศ. 2517 อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- พ.ศ. 2521 ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- พ.ศ. 2528 รองศาสตราจารย์คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประวัติดำเนินงานบริหาร

- พ.ศ. 2519 หัวหน้าภาควิชาบริหารรัฐกิจ
- พ.ศ. 2533 ประธานสภาอาจารย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- พ.ศ. 2537 ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีศึกษา
- พ.ศ. 2539 ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีศึกษา
- พ.ศ. 2541 คณบดีคณะรัฐศาสตร์
ประธานกรรมการประจำคณะรัฐศาสตร์
ประธานบริหารหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์) ภาคพิเศษ

ประวัติด้านการบริหารอื่น ๆ

อนุกรรมการด้านการประเมินผลและ
ประชาสัมพันธ์

อนุกรรมการด้านการเงิน การคลัง และ
งบประมาณ

ที่ปรึกษาคณะกรรมการตรวจรายงานการ
ประชุม และติดตามมติของวุฒิสภา

นักวิชาการประจำคณะกรรมการการยุติธรรม
และสิทธิมนุษยชน

ผลงานวิจัย

การสำรวจและการประเมินเจตคติ ความรู้
และการปฏิบัติของข้าราชการฝ่ายปกครอง
ต่อการปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2523

การสำรวจความคิดเห็นของนายกเทศมนตรี
และปลัดเทศบาลที่มีต่อโครงสร้างของ
เทศบาลในปัจจุบัน พ.ศ. 2527

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนา
ประชาธิปไตย ศึกษาเฉพาะกรณี เทศบาล
และสุขาภิบาล กองการพิมพ์ สำนักงาน-
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2541

ผลสัมฤทธิ์ในการปฏิรูปการเมืองไทยใน
ทัศนะของนักการเมืองรุ่นใหม่ และผู้ช่วย
นักการเมืองในรัฐสภา พ.ศ. 2543

ประวัติผู้ช่วยวิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายพงษ์ยุทธ สีฟ้า
วัน เดือน ปีเกิด	19 ตุลาคม 2520
สถานที่เกิด	จังหวัดศรีสะเกษ
วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนเบญจมะมหาราช ปีการศึกษา 2538 สำเร็จปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ) จากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา 2542 สำเร็จปริญญาโท ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) (ศศ.ม.) จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2547

ผลงานวิจัย

- บทบาทสตรีในการแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ในชุมชน พ.ศ. 2541
- ประชาสัมพันธ์ท้องถิ่น ศึกษาเฉพาะกรณีเครือข่ายอินแปง พ.ศ. 2547